

سخن سر دبیر

۲

حریم‌های روستایی

اہل نظر

۴

حریم ضروری ناشناخته / مرتضی نعمتی

چگونه

۱۲

حریم‌ها و جایگاه آنها در مدیریت روستایی / محسن آفایاری هیر
عوامل طبیعی موثر بر تعیین محدوده قانونی روستاهای رجیعی مختارپور

مشاور حقوقی

۱۹

مشاور حقوقی / عبدالرحیم ترابی - شاپور نظرپور

تجربه‌های موفق

۲۲

احیای بازارچه سنتی روستای دهشال / نازیلا مرادی

گفت و گو

۲۵

انتصاب معاون امور دھیاری‌ها
کولفن، مسافر مسیر توسعه
امتداد راه روستایی نایدیاست
روستا، جانپناه انسان شهرنشین

آموزش

۳۶

آشنایی با حریم (بخش اول) / علیرضا نجفی
برنامه ریزی یکپارچه دسترسی روستایی / جمشید عینالی - اعظم بیگلی
گشت‌وگذار در اینترنت / حسن رحیمی مقدم

گزارش تصویری

۵۴

زیارت در یک صبح سرد زمستانی

روستاهای جهان

۶۰

ایمنی جاده‌های روستایی، چالشی جهانی
راهکارهای انگلستان برای بهبود حمل و نقل عمومی روستایی
رايانه‌های خورشیدی در روستاهای غنا

سازمان‌ها و نهادها

۶۴

وزارت راه و ترابری

طرح و نظر

۶۷

دھیاری‌ها و روند معکوس مهاجرت / مهدی پاکدل

گزارش‌های خبری

۶۹

روایات توسعه تحقق می‌پذیرد؟
راهورد سفر آموزشی دھیاران به آلمان

خبر

۷۶

احداث خانه‌های عالم در روستاهای کشور
دستور العمل مکانیابی و ساخت پایگاه آتش نشانی روستایی ابلاغ شد.
وضعیت فنی ماشین آلات واکنار شده به دھیاری‌ها و عملکرد شرک‌های
تولید کننده آنها ارزیابی می‌شوند.
احیای بیش از هزار هکتار راه روستایی در روستای سپله
همایش ماهانه شوراهای دھیاران با حضور مسئولان ادارات در جلفا
سه ابلاغیه رئیس جمهور برای کمک به وضعیت روستاییان کشور
کلاس دانستنی‌های بهداشت محیط برای زنان روستای پلنگ‌آباد
نخستین بستان ساحلی بخش نازلو احداث شد
وزیر کشور خواستار واکناری پروژه‌های عمرانی نواحی روستایی
به دھیاری‌ها شد
رویکرد روستایی قرنجیک پورامان به اطلاع رسانی

آمار

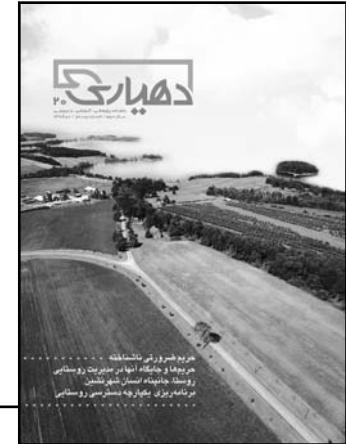
۸۳

طول راه‌های روستایی

نمایه نشر

۸۶

در آمدی بر جایگاه مطالعات عوامل طبیعی در برنامه‌ریزی روستایی
نشریه جهاد روستا

سال سوم / دی ۱۳۸۴ / شماره ۲۰

ماهانه پژوهشی، آموزشی، و ترویجی

محور اصلی: حریم‌ها در روستا

محور فرعی: حمل و نقل عمومی روستا

عنوان پشت جلد: روستایی بدنگستان در آلمان

صاحب امتیاز:

سازمان شهرداری‌ها و دھیاری‌های کشور

مدیر مسئول:

سید مهدی هاشمی

سردیر:

عباس علیجانی

کارشناس ناظر:

اسماعیل زیارتی نصرآبادی

مجری پژوهش:

پژوهشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

دبیر تحریریه: مهناز ابوالحسنی

هیئت تحریریه:

سرپریس علمی-پژوهشی: شهرزاد فرزین‌پاک (دبیر)

مرتضی نعمتی (کارشناس)

سرپریس خبر و گزارش: نازیلا مرادی (دبیر)

معصومه بیات (کارشناس)

مسنن سید ریاض (کارشناس)

ویرایش: حمید خادمی، مرjan ذکای

امور اجرایی و نمونه‌خوانی:

ساناز ابوالحسنی، مریم اسدپور

حروفچین: فاطمه دودله

طرافقی و تولید:

شرک ایده پردازی و طرافقی برگ

کارشناسان ایده‌پردازی: مهدی محمدزاده

کارشناسان هنری: احمد کاظمی

کارشناسان فنی: پژمان زمانی

مسئول اثیه: غزال رضایی

طراحان: پژوهشگاه طراحی، عاطفه اسفندیاری،

حسین زند، پارسا نظری و روح‌الله جعفری

گوشه چاپ:

مسئول چاپ: محسن یوسف‌زاده

لیتوگرافی: نیکان پردازش

چاپ: ظفر

نشانی:

تهران - میدان فاطمی - اول خیابان جویبار

بیش غفاری - ساختمان شماره ۱۰ - طبقه ششم

انتشارات سازمان شهرداری‌ها و دھیاری‌های کشور

معاونت امور دھیاری‌ها

تلفن: ۸۸۸۰۰۸۱ - ۸۸۸۰۱۷۲۸؛ نمبر: ۸۸۸۰۱۷۲۸

ماهانه دھیاری‌ها آماده انعقاد دیدگاه‌ها، نظرات و

مقالات صاحب‌نظران، مسئلان و دھیاران عزیز است.

ماهانه دھیاری‌ها در گوتاه کردن و ویرایش مقالات

آزاد است.

مطلوب ارسالی بازگردانده نمی‌شود.

مقالات منتشر شده دیدگاه نویسندگان است.

شمارگان: ۱۵۰۰۰ - نسخه

قیمت: ۳۰۰۰ - رویال

پست الکترونیک:

dehyariha@imo.org.ir

لیبرل لایب

لیخن لایب

به نام خدا

با سلام و دعای خیر و آرزوی موفقیت و سریلنگی برای مخاطبین گرامی و رهپویان عرصه خدمت‌رسانی و عمران و توسعه روستایی.

بی‌شک عواملی چون نوپا بودن نهاد دهیاری‌ها، فقدان تجربه‌های علمی و عملی در خصوص مدیریت نوین روستایی در کشور و تنوع و گستردگی وظایف دهیاری‌ها، ارایه آموزش‌های مورد نیاز به دهیاری‌ها را در صدر برنامه‌های حوزه معاونت امور دهیاری‌ها قرار داده است. در این راستا ضرورت و اهمیت انتشار ماهنامه آموزشی، ترویجی و اطلاع رسانی دهیاری‌ها به عنوان ارگان آموزشی و فرهنگی و کانال ارتباطی حوزه معاونت امور دهیاری‌ها با دهیاری‌ها سراسر کشور و نقش بسیار ارزشمند این رسانه در تحقق اهداف صدراً لاشاره بر هیچ کس پوشیده نیست.

از سوی دیگر ضرورت همسویی ماهنامه دهیاری‌ها با اهداف، رسالت‌ها و برنامه‌های دولت خدمت‌گزار، ایجاد تغییرات ساختاری و محتوایی در مطالب ماهنامه و کاهش هزینه‌های غیر ضرور و بعضًا غیر منطقی ماهنامه را اجتناب ناپذیر می‌نمود. به همین دلیل شما مخاطبان گرامی شاهد وقfeای در انتشار ماهنامه خود بودید. اکنون که به لطف الهی شاهد تولد دوباره ماهنامه دهیاری‌ها هستیم، ضمن نصب العین قرار دادن فرمایش رهبر فرزانه انقلاب که می‌فرمایند: «اگر در مدیریت و برنامه‌سازی رسانه‌ای، دین، اخلاق و فضیلت حاکم باشد، یقیناً رسانه‌ها وضع بهتری خواهند داشت و وضع بشریت از آنچه که امروز هست، بهتر خواهد شد» مهم‌ترین رویکردها و اهداف پیش رو در دوره جدید انتشار ماهنامه را این گونه تعیین نموده‌ایم:

- تهیه مطالب به شیوه ترویجی و به زبانی ساده و گویا.

- تقویت بعد آموزشی ماهنامه و ارایه آموزش‌های مورد نیاز به دهیاری‌ها.

- ایجاد ارتباط و تعامل مثبت و دوسویه ماهنامه و مخاطبین با اتخاذ گزینه‌های تشویقی و ترغیبی مناسب.

- تهیه و انعکاس عادلانه اخبار و اطلاعات مربوط به کلیه مناطق روستایی کشور.

- اصلاح سیستم توزیع و فراهم نمودن امکان دسترسی منظم و سریع دهیاران سراسر کشور به ماهنامه.

- افزایش شمارگان ماهنامه مناسب با تعداد دهیاری‌ها سراسر کشور.

- رعایت اصل صرفه‌جویی و کاهش هزینه‌های غیر ضروری در تهیه، انتشار و توزیع.

- توجه به عالیق و نیازهای آموزشی مخاطبان از طریق انجام نظرسنجی.

در این شماره از ماهنامه موضوع حريم و ضرورت توجه به آن در سیاست گزاری، برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌ها مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. بر اساس ماده ۴ آینین‌نامه مربوط به استفاده از اراضی احداث بنا و تاسیسات، در خارج از محدوده قانونی و حريم شهرها، ایجاد هرگونه ساختمان و تاسیسات در خارج از محدوده قانونی و حريم شهرها مستلزم رعایت حريم نسبت به راهها، دریاها، رودخانه‌ها و ... می‌باشد. بی‌شک شناخت و رعایت حدود حريم برای دهیاری‌ها که متولی امور مدیریت روستایی و اجرای پروژه‌های عمرانی در روستا می‌باشند، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

سخن سردبیر

ضرورتی ناشناخته

مدیریت حریمها و در نظر گرفتن ابعاد مختلف آن در برنامه‌ریزی‌های منطقه‌ای و ملی ضرورتی است که توجه تمامی مسئلان و برنامه‌ریزان را به خود می‌طلبد. حریم به زیان ساده محدوده پیرامونی یک پدیده (اعم از طبیعی یا انسان‌ساخت، واقعی یا انتزاعی) است که به منظور حفاظت از آن پدیده یا حفظ پدیده‌های پیرامونی آن در نظر گرفته می‌شود.

مرتضی نعمتی
دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و
برنامه‌ریزی روستایی

حریم را از دیدگاه‌های گوناگون می‌توان تعریف کرد و به شکل‌های مختلفی تقسیم‌بندی آن را انجام داد. اما آنچه که از مفهوم حریم در این میزگرد منظور است، حریم روستا به عنوان یک سکونتگاه، حریم تأسیسات و تجهیزات و پدیده‌های طبیعی و قوانین و مقررات مرتبط با حریم‌هاست. اختصاص محور اصلی این شماره ماهنامه «دهیاریها» به بحث حریم به دلیل اهمیت توجه به این موضوع در پیشبرد اهداف مدیریت روستایی است.

متأسفانه در وظایف مقرر شده برای دهیاران جز چند اشاره کلی، توجه چندانی به موضوع حریمها نشده است. با وجود آنکه این موضوع لزوم توجه مسئلان به بازنگری در قوانین مرتبط را به خود می‌طلبد، اما خلاهای قانونی موجود از اهمیت موضوع حریم‌ها نکاسته است.

اعضای میزگرد این شماره عبارت‌اند از:

دکتر اسماعیل صالحی (عضو هیئت علمی دانشگاه تهران)

دکتر رضا احمدیان (مدیر گروه شهرسازی شرکت مهندسین مشاور مأب)

اشکان جعفرکریمی (کارشناس دفتر عمران و توسعه روستایی معاونت امور دهیاری‌ها)

دهیاریها: موضوع حریم‌ها از جمله مباحث مهمی است که مدیریت روستایی با آن سروکار دارد. قبل از ورود به این بحث لازم است ابتدا تعریف حریم و انواع آن مشخص شود. اصولاً حریم چیست؟ و چه مواردی را شامل می‌شود؟ صالحی: بحث حریم را باید در چارچوب برنامه‌ریزی فضایی، کالبدی و محیطی پیگیری کرد و برای آن معیارها و ضوابطی در نظر گرفت و حد و حدود برایش تعريف کرد. علامه حلی برای حریم این تعريف را ارائه کرده است: «حریم به مجاورین مکان‌ها گفته می‌شود، به خصوص مکان‌هایی که بهره‌برداری از آن برای مردم مورد نیاز است.»

ماده ۱۳۶ قانون مدنی به موضوع حریم اشاره دارد و آن را بخشی از اراضی اطراف ملک و قنات و امثال آن می‌داند که برای کمال انتفاع از آن ضرورت دارد.

از نظر تحلیل حقوقی، حریم محدوده‌ای است که بدون اذن مالک نمی‌توان در آن دخل و تصرفی انجام داد. حریم‌ها به شکل‌های مختلفی دست‌بندی شده‌اند. یک دسته‌بندی، دسته‌بندی فضایی حریم‌ها است. براین اساس حریم‌ها به شعاعی و خطی تقسیم می‌شوند. حریم شهرها، روستاهای، چاهها، دریاچه‌ها و جز اینها که به صورت یک پهنه یا یک شعاع از یک نقطه یا یک مکان است را حریم شعاعی می‌گویند. حریم‌های خطی بسته به نوع موضعی که برای حریم قائل باشیم به وجود می‌آیند؛ مانند حریم لوله‌های نفت، گاز، و مسیرهای انهر. در این نوع حریم‌ها در طول یک مسیر، بُعدی فضایی به عنوان حریم در نظر گرفته می‌شود.

یک دسته‌بندی کلی از حریم براساس مواضع طبیعی یا انسان‌ساختی است که برای شان حریم در نظر گرفته می‌شود.

حریم مواضع انسان‌ساخت شامل حرایمی است که برای تأسیسات انسان‌ساختی مانند شبکه‌های آبرسانی، تصفیه‌خانه‌های فاضلاب، مراکز صنعتی و نظایر اینها در نظر گرفته می‌شود. حریم مواضع طبیعی شامل آن دسته از حرایم است که انسان در ایجاد آن مواضع دخالتی نداشته و به صورت طبیعی وجود داشته است؛ ولی شرایطی از قبیل

أهل نظر

■ حريم ضروري ناشناخته

خدماتی». اما منظور از این اصطلاحات مشخص نشده است. آیا محدوده خدماتی با محدوده طرح هادی یکی است؟ محدوده قانونی یعنی چه؟ آیا منظور حوزه نفوذ است؟ این مشکلات تنها در مورد روستاها مطرح نیست. حتی در مقیاس شهرها و خصوصاً کلان شهرها نیز این مشکلات وجود دارد. هنوز در شهرهای بزرگی مانند تهران، کرج و اسلامشهر مشکلات عدیدهای در این زمینه به چشم می‌خورد.

در چند سال گذشته که روند توسعه شهری رشدی شتابان به خود گرفته است، محدوده‌ها نیز با هم تداخل پیدا کرده‌اند و مشکلات عدیدهای به وجود آمده است. اگرچه این مشکلات در نهایت منجر به تدوین یک لایحه قانونی شد که سال گذشته به تصویب دولت رسید، اما هنوز به تصویب مجلس شورای اسلامی نرسیده است. در این لایحه ۴ محدوده تعريف شده است. براساس این لایحه «محدوده مسکونی روستا» عبارت است از محدوده‌ای شامل بافت موجود روستا و گسترش آنی آن در یک دوره مشخص که حدود دقیق آن با رعایت مصوبات طرح‌های ساماندهی فضا و سکونتگاه‌ها به صورت خطوط و نقاط مشخص و روشن و قابل پیاده شدن در طرح‌های هادی روستایی و در صورت فقدان آن، حسب مورد با بهره‌گیری از طرح‌های مذکور به وسیله بنیاد مسکن تعیین می‌گردد و به تصویب مراجع قانونی مربوط می‌رسد.

مادة ۹۹ قانون شهرداری‌ها نیز حریم را به گونه‌ای تعريف کرده است. قرارداد تیپ ۱۲ نیز سه اصطلاح دارد. «محدوده استحفاظی»، «محدوده خدماتی» و «محدوده قانونی». اما مشخص نیست که کدام یک از این محدوده‌ها به عنوان حریم در نظر گرفته شده‌اند.

با توجه به وضعیت موجود باید گفت هنوز هم تعريف قانونی مشخصی از حریم موجود نیست تا محدوده‌های مرتبط مشخص شود و ملاک عمل قرار گیرد. ما در مقطعی سخن می‌گوییم که در این خصوص خلاً قانونی وجود دارد. هرگفت و گویی که در زمینه حریم شکل گیرد الزاماً باید براساس ضوابط و مقررات مشخص باشد تا امکان رجوع طرح به آنها وجود داشته باشد. مثلاً در طرح‌های هادی چیزی فراتر از بافت روستا (محدوده قانونی) تعريف نمی‌شود. و حتی در آخرین شرح خدمات طرح‌های هادی نیز به این موضوع توجه نشده است. یعنی در زمان حاضر برای روستا طرح هادی تهیه می‌شود، اما در این طرح‌ها مشخص نیست که حریم روستا چه شعاعی را در برمی‌گیرد و چه مشخصاتی دارد.

دھیاریها: دھیاران به عنوان مدیران روستا وظایفی بر عهده دارند. از میان وظایف ۴۷ کانه دھیاری‌ها برخی به طور غیرمستقیم به موضوع حریم‌ها اشاره دارند. اما باید اذعان کرد که این موارد کلی و مبهم‌اند و وظایف دھیار در این خصوص کاملاً واضح و مشخص نیست. با توجه به این نکته مشکلات و موانعی که مدیریت روستایی در حفظ حریم‌ها در روستا با آنها مواجه است، کدام‌اند؟

کریمی: البته به بیان بهتر می‌توان گفت کلیه وظایف دھیاران در داخل محدوده قانونی روستا تعريف شده و دھیاران در خارج از آن وظیفه‌ای بر عهده ندارند. در همین راستا نیز در ماده یک اساسنامه، تشکیلات و سازمان دھیاری‌ها پیش‌بینی شده بود که به منظور جلوگیری از تداخل وظایف و مشخص شدن حد فیزیکی اختیارات دھیار؛ محدوده خدماتی دھیاری تعريف گردد.

بنابراین ابهام و عدم وضوح مورد سؤال بیشتر متوجه تعدد تعريف مربوط به محدوده‌ها و حریم بوده است که این مساله با تصویب قانون "تعاریف محدوده و حریم شهر، روستا و شهرک و نحوه تعیین آنها" در تاریخ ۸۴/۱۰/۱۴ مرتفع گردید چراکه با تصویب این قانون کلیه تعاریف قبلی در مورد محدوده‌ها و حریم فاقد وجاهت قانونی بوده و تنها تعريف و مراجع تصمیم‌گیر مورد اشاره در قانون فوق به رسمیت شناخته خواهد شد.

تنها مشکل موجود، در مورد رسته‌های فاقد طرح هادی است که محدوده قانونی آنها هنوز تعیین نشده است و این مساله تنها با اجرای کامل تبصره ۳ ماده ۳ قانون تعاریف محدوده و حریم -که مرجع تعیین و تصویب محدوده قانونی روستاهای فاقد طرح هادی را مشخص کرده است- حل خواهد شد. با قبول این مطلب روستا تنها دارای یک محدوده قانونی بوده و کلیه وظایف دھیار در داخل این محدوده انجام خواهد شد.

اما با توجه به اینکه قانون مذکور برای روستا حریمی تعريف نکرده است؛ چنانچه در تعیین محدوده قانونی دقت لازم به عمل نیامده و توسعه‌های احتمالی و یا اراضی مورد نیاز آتی روستا در نظر گرفته نشود، مشکلات متعددی از قبیل ساخت و ساز خارج از محدوده، تخریب اراضی کشاورزی، تقاضا برای تغییر کاربری اراضی و ... بوجود خواهد آمد.

زیستمحیطی، بهداشتی، و اینمی اقتضا می‌کند که فعالیت‌های انسانی از آن با رعایت فاصله‌ای صورت گیرد، مانند حريم رودخانه‌ها، گسل‌ها، مسیل و مانند اینها.

در برنامه‌بازی محیطی رویکردی که برای هر کدام از این حريم‌ها در نظر گرفته می‌شود باید متفاوت باشد. به طور کلی حريم ابعاد گسترهای دارد، حتی در مسائل اجتماعی و فرهنگی نیز موضوع حريم مطرح است. مثلاً در فرهنگ‌های مختلف، فاصله‌ای به عنوان حريم شخصی افراد در نظر گرفته می‌شود که حدود ۴۵ سانتی‌متر است و اگر شخص در مکانی پر از دحام قرار گیرد که حريم مورد نظر رعایت نشود، احساس راحتی و آرامش نخواهد کرد. این نوع حريم بسته به شرایط فرهنگی و اجتماعی در جوامع مختلف متفاوت است.

نوعی از حريم‌ها نیز با هدف تأمین اینمی انسان‌ها در نظر گرفته می‌شوند؛ از جمله حريم مسیل‌ها، گسل‌ها و تأسیسات خطرناک، برخی از حريم‌ها نیز با توجه به اهداف بهداشتی درنظر گرفته می‌شوند. حريم تصفیه‌خانه‌های پسماند در این گروه قرار می‌گیرند. برای مکان‌های تاریخی و آثار باستانی نیز محدوده‌هایی به عنوان حريم در نظر گرفته می‌شود که هدف از آن حفظ این آثار از خطر تخریب و تابودی است. حريم‌هایی نیز با هدف تأمین آسایش محیطی در شهرها در نظر گرفته می‌شود که برای جلوگیری از مواردی مانند آلودگی صوتی و نور هستند. این نوع از حريم در روستاهای نیز می‌تواند وجود داشته باشند. عدم توجه به این حريم‌ها می‌تواند آسایش محیطی را مخدوش کند. حريم‌های زیستمحیطی نیز بسیار اهمیت دارند، بعضی از مناطق مانند جنگل‌ها، مناطق حفاظت شده و تالاب‌ها دارای شرایط خاصی هستند و لازم است تمهیداتی برای حفاظت از آنها در نظر گرفته شود.

اما حريم‌ها از نظر شدت استفاده به ۲ نوع تقسیم می‌شوند: ۱- حريم‌هایی که با ممنوعیت مواجه‌اند، مانند حريم‌های اختصاصی لوله‌های گاز و نفت که هر نوع استفاده و کاربری آن ممنوع است. ۲- حريم‌هایی که با محدودیت مواجه‌اند؛ به نحوی که برخی از فعالیت‌ها مثلاً زراعت در آنها مجاز است، مانند حريم جاده‌های ارتباطی.

از نظر مراجع رسیدگی کننده به حريم‌ها می‌توان تقسیم‌بندی دیگری ارائه کرد. بعضی از حريم‌ها چون در حوزه استحفاظی شهر قرار دارند، مرجع رسیدگی به آنها شهرداری است. حريم‌های دیگری نیز وجود دارند که مرجع رسیدگی به آنها کمیسیون‌های ویژه است. مانند کمیسیون بند ۲ ماده ۸ آینین‌نامه احداث بنا در خارج از حريم شهرها. مراجع قضایی نیز در برخی شرایط رسیدگی به موضوع حريم‌ها را بر عهده دارند.

مرجع مهم دیگری که رسیدگی به حريم‌ها را بر عهده دارد سازمان‌های تخصصی است؛ از جمله شرکت آب و برق منطقه‌ای، شرکت گاز، شرکت نفت و جز اینها. این شرکت‌ها خود رأساً بر حريم‌ها نظارت دارند.

احمدیان: در تقسیم‌بندی انواع حريم‌ها، دو گونه اصلی معمولاً مد نظر قرار می‌گیرد. یکی حريم مربوط به استقرار یک فعالیت یا سکونت است که دارای شعاع مشخصی تحت عنوان حريم حفاظتی تعریف می‌شود (مثل حريم روستا به شهر) و یا حريم فعالیت اختصاصی است؛ مثل حريم تصفیه‌خانه چالاک.

مورد دیگر، حريمی است که به واسطه وجود یک عارضه طبیعی یا انسان ساخت تعریف می‌شود و دارای ضابطه قانونی می‌شود؛ مثل حريم رودخانه، جاده‌های اصلی و نظایر اینها.

از طرف دیگر در بحث حريم‌ها با موضوعی دو بعدی نیز مواجه هستیم. از طرفی حريم در بعد مفهومی آن مطرح است و از طرف دیگر حريم در بعد عملکردی و نظری. یعنی محدوده‌ای که به عنوان حريم تعریف می‌شود، مقتضیات اجرایی را نیز شامل می‌شود. از بعد اجرایی دستگاه‌های متولی هر کدام ضوابط خاصی دارند و از حريم‌های خود محافظت می‌کنند. مثلاً زمانی که حريم رودخانه کرج رودخانه قرار گرفت، حکم قضایی صادر شد و حتی بنای‌هایی که دولت متولی آنها بود تخریب گردید، چرا که این بنایها در حريم رودخانه واقع شده بود. اما چنین واکنشی در خصوص بسیاری از حريم‌ها اتفاق نمی‌افتد، از آن جمله موضوع حريم‌ها در روستا است که در آینده به عنوان یک بحران مدیریتی تعریف خواهد شد. زیرا از نظر مفهومی، حريم روستا شعاعی دارد که در آن به تناسب نقش و عملکرد روستا ممکن است افزایش یا کاهش پیدا کند. بدون شک هر روستا دارای حريم است و غیرممکن است که یک روستا حريم نداشته باشد چراکه اساساً هر فعالیتی دارای حريمی است که هویت و شخصیت آن فعالیت را نشان می‌دهد. بنابراین هر نقطه سکونتی نیز خواه و ناخواه دارای حريمی است.

در مراجعه به مستندات قانونی یا مواردی که مبنای عمل برای طرح‌های توسعه است، مشخص می‌گردد که چقدر ابهامات قانونی در این زمینه وجود دارد. مثلاً در مورد حريم شهرها ابهامات فراوانی مطرح است. باید ارزیابی شود که در طرح‌های توسعه و عمران شهری نگاه ما به واژه حريم چه بوده است. گاهی منظور از آن «حوزه استحفاظی» است، زمانی «محدوده قانونی» و گاهی نیز «محدوده خدماتی». خود قانونگذار نیز در ارائه این مفاهیم به وحدت رویه نرسیده است. در اساسنامه، تشکیلات و سازمان دهیاری‌ها دو اصطلاح تعریف شده است؛ «محدوده قانونی» و «محدوده

رضا احمدیان

از نظر مفهومی، حريم روستا شعاعی دارد که در آن به تناسب نقش و عملکرد روستا ممکن است افزایش یا کاهش پیدا کند. بدون شک هر روستا دارای حريم است و غیرممکن است که یک روستا حريم نداشته باشد چراکه اساساً هر فعالیتی دارای حريمی است که هویت و شخصیت آن فعالیت را نشان می‌دهد. بنابراین هر نقطه سکونتی نیز خواه و ناخواه دارای حريمی است.

اسماعیل صالحی

نظر گرفته شده آن قدر وسیع است که شهرداری توان نظارت بر آن را ندارد. به نظر من اگر این بحث بخواهد به نتایج عملیاتی و اجرایی دست یابد باید در مورد روستاهای مجاور شهرهای بزرگ جدأگانه بحث شود. چون مسائل و مشکلات آنها متفاوت است. مطالعات مجموعه شهری تهران، اطلاعات جالبی را در اختیار برنامه‌ریزان قرار داد. این مطالعات نشان داد که شهر تهران در آینده رشد متغیر پیدا خواهد کرد، اما محدوده سکونتی اطراف آن، نزدیکی رشد دورقهی خواهد داشت. این موضوع حکایت از مهاجرت گسترده و وسیع به مناطق اطراف تهران دارد. مهاجرت به سکونتگاه‌های کوچک اطراف تهران باعث ایجاد شهرهای کوچک در اطراف شهر بزرگ تهران می‌شود. این گونه مناطق از جنبه گسترش می‌یابند. یکی به دلیل قیمت بالای زمین در داخل شهر و جذابیت‌های خاص این مناطق و دیگری به دلیل پرتاب برخی از فعالیت‌های شهری به این مناطق. یعنی سکونتگاه‌های کوچک به عنوان اقامه شهرهای بزرگ، همه مشکلاتی را که شهرهای بزرگ نمی‌توانند حل کنند در خود می‌پذیرند.

موضوع حريم‌های تأسیسات یا حريم‌های عوارض طبیعی در هر نقطه گرافیایی که باشد، خود به خود وجود دارد، اما موضوع تعامل شهرهای بزرگ با روستاهای اطراف و مشکلاتی که از این منظر برای حفظ و نظارت حريم‌ها به وجود می‌آید، موضوعی کاملاً متفاوت است. متأسفانه این تفاوت‌ها در حوزه قانونگذاری در نظر گرفته شده است. این گونه روستاهای بعضاً دهیار هم نمی‌توانند داشته باشند و این موضوع کاملاً ناعادلانه است. یعنی یک سکونتگاه نمی‌تواند برای خود مدیریتی مستقل داشته باشد.

دهیاریها: با توجه به مباحث مطرح شده به نظر می‌رسد موضوع حريم‌ها مقوله‌ای کلان است که می‌باشد در طرح‌های فرادست (منطقه‌ای و ملی) دیده شود. چرا که در سطح یک منطقه خاص نمی‌توان به جامعیت لازم برای برنامه‌ریزی دست یافت. موضوع حريم‌ها در روستا از یک طرف به حريم تجهیزات و تأسیسات مربوط می‌شود و از طرف دیگر به حريم روستا به عنوان یک سکونتگاه مشکلاتی که درخصوص حريم‌ها مطرح است، بیشتر در کدام زمینه است و اساساً اولویت مدیریت روستا در این زمینه کدام است؟

کریمی: همانطور که بیان گردید مباحث مربوط به حريم را می‌توان در دو بخش حرام مربوط به تأسیسات و تجهیزات موجود در روستا و نیز محدوده روستا به عنوان یک سکونتگاه مورد بررسی قرار داد. به هر روی در برنامه‌ریزی‌های محلی، نگاه فرابخشی به موضوعات و رعایت برنامه‌ها و طرح‌های آمایش سرزمین و اعمال ضوابط طرح‌های فرادست، باعث ایجاد وحدت رویه، توسعه موزون و کاهش تداخل وظایف و اختیارات بخش‌های مختلف خواهد بود. اما در تعیین حريم بطور عام انعطاف پذیری لازم وجود ندارد. به این معنی که در تعیین حريم مربوط به تأسیسات و تجهیزات و یا راهها از یکسری اصول فنی و استاندارهای ملی و بین‌المللی تبعیت می‌شود که معمولاً برای افزایش اینمی زیستی و یا کارایی مربوط به آنها تدوین شده‌اند و اگرچه باعث ایجاد محدودیت و یا از بین رفت اراضی روستا شوند نمی‌توان در آن دخل و تصرف نمود.

رعایت ضوابط طرح‌های فرادست در تعیین محدوده روستا نیز الزامی است. با توجه به انعطاف پیشتری که در تعیین محدوده روستا نسبت به تعیین حريم مربوط به تأسیسات و تجهیزات وجود دارد اولویت مدیریت روستا، اقدام جهت تعیین بهینه محدوده روستا می‌باشد. تعیین مناسب این محدوده از دو جنبه در مدیریت روستا تاثیرگذار است.

از یک جهت از تداخل وظایف دهیاری‌ها، ناشی از همپوشانی محدوده روستاهای مجاور - بویژه در مناطقی از کشور که روستاهای بسیار به هم نزدیک هستند - جلوگیری می‌نماید. از سوی دیگر تعیین مناسب این محدوده با در نظر گرفتن اراضی کشاورزی و صنایع موجود در مجاورت روستا، باعث رونق اقتصادی روستا و حفظ حیات آن و همچنین باعث ایجاد درآمد پایدار برای دهیاری و خودکفایی آن می‌گردد.

صالحی: به نظر می‌رسد مباحث این جلسه از دو بعد مطرح شده است و برخی از موضوعات با هم اختلاف دارد. یک بحث راجع به حريم‌های استحفاظی شهرهاست که به صورت خاص مطرح است و بحث دیگر مفهوم حريم در بعد کلان آن است.

فرض کنید به یکباره لوله نفت یا گاز و یا یک جاده از منطقه‌ای عبور کند. ممکن است در ظاهر هیچ اتفاقی نیفت ولی قطعاً روی اقتصاد روستا اثر خواهد گذاشت. ممکن است اراضی کشاورزی را چند پاره کند و موجب کاهش بهره‌وری اراضی در روستا شود. روستاهایی که در حوزه یک شهر بزرگ قرار دارند، نباید به صورت جزایر مستقل پراکنده در نظر گرفته شوند. سکونتگاه‌های بیشماری به صورت اقامه شهرهای بزرگ در اطراف این شهرها پراکنده‌اند و حیات اجتماعی و اقتصادی شان وابسته به شهر است. شاید قانونگذار فکر خوبی کرده که در این گونه روستاهای دهیاری تأسیس نکرده است. اما نباید این سکونتگاه‌ها را به حال خود رها کرد. این گونه سکونتگاه‌ها باید در مجموعه وسیع تری

دھیاریها: طرح‌های هادی به عنوان تنها سند موجود برای هدایت توسعهٔ فیزیکی و کالبدی روستاهای می‌توانند نقش ویژه‌ای در پیشبرد اهداف در مدیریت روستایی داشته باشند. در طرح‌های هادی تنها به محدودهٔ قانونی روستا اشاره شده است. متأسفانه همین اشارات نیز کلی و مبهم‌اند و در عمل مورد توجه قرار نمی‌گیرند. آیا در طرح‌های هادی جایی برای طرح موضوع حريم‌ها وجود دارد، یا نه؟ اگر وجود دارد، اجرای آن به چه شکل باید انجام شود؟

صالحی: با شرایط موجود و با رویکردی که در تهیه طرح‌های هادی وجود دارد، این انتظار واقع‌بینانه نیست. تهیه طرح‌های هادی تجربهٔ موفقی در نظام برنامه‌ریزی محیطی کشور محسوب نمی‌شود، چون به شدت با ضعف‌هایی (چه از نظر مشاوران تهیه‌کننده طرح و چه از نظر دستگاه‌اجرایی) مواجه است. با ارزیابی شرح خدمات طرح‌های هادی می‌توان به ضعف‌های موجود در این زمینه پی برد. به عنوان مثال یکی از بندهای شرح خدمات، شناسایی اجمالی شرایط طبیعی روستاست. شرایط طبیعی روستا موضوع کم اهمیتی نیست که به صورت اجمالی بدان پرداخته شود. از طرفی طرح‌های هادی با حداقل اعتبار ممکن تهیه می‌شوند و مشاوران با بودجه اندک امکان آن را ندارند که مطالعات دقیق و دامنه‌داری از هر نظر انجام دهند تا طرح نهایی براساس این مطالعات تدوین شود. با وجود این مشکلات آیا می‌توان انتظار داشت که طرحی کارآمد تهیه شود؟ حال فرض کنیم که طرح‌های هادی به شکلی مطلوب تهیه می‌شوند، آیا دستگاه اجرایی توان کافی برای پیاده کردن مفاد این طرح را دارد؟ متأسفانه فقدان داده‌های مکانی پایه باعث تصمیم‌گیری‌های غیرعلمی شده است. ضوابط موجود نیز در بسیاری از موارد کلی و مبهم است. مثلاً برای تعیین حريم‌رویدخانه‌ها محدوده‌ای فرضی مشخص می‌شود، حال آنکه برای تعیین حريم‌رویدخانه باید مطالعات دامنه‌داری از نقطه سرچشمۀ رویدخانه دبی و تغییرات فعلی صورت گیرد.

در حاشیهٔ شهرهای بزرگ تأسیسات مراحمی وجود دارد که براساس بند ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، باید یا مراحت آنها برطرف شود، یا به مکان دیگری منتقل گردند. این تأسیسات معمولاً به حريم شهرها (در نزدیکی روستاهای) منتقل و به اصطلاح ساماندهی می‌شوند. یعنی شهر این تأسیسات را از خود دور می‌کند و روستا ناچار است آن را بپذیرد. طرح‌های هادی در این خصوص نقش مؤثری دارند. مشکل طرح‌های هادی مشکلی اساسی و زیربنایی است. این مشکل هم از حیث منابع مالی است و هم از نظر منابع آماری و اطلاعاتی. درواقع هیچ نوع داده مکانی در قالب GIS وجود ندارد تا طرح‌های هادی براساس آن تهیه شوند. راه حل این مسئله صرفاً در قالب طرح‌ریزی منطقه‌ای قابل بررسی است و نه در قالب طرح‌های مکانی و محلی.

تهیه طرح‌های هادی تجربهٔ موفقی در نظام برنامه‌ریزی محیطی کشور محسوب نمی‌شود، چون به شدت با ضعف‌هایی (چه از نظر مشاوران تهیه‌کننده طرح و چه از نظر دستگاه اجرایی) مواجه است.

دھیاریها: روستاهایی وجود دارند که در حريم شهرها واقع شده‌اند و از آنها به عنوان سوراخ‌های در حريم شهر یاد می‌شود، تکلیف این گونه روستاهای از حیث نظارت، رسیدگی و مدیریت چیست؟

احمدیان: تعامل یکجانبه‌ای میان شهرهای بزرگ و روستاهای پیramونی شکل گرفته است. وقتی شهر بزرگ می‌شود، بخشی از زادهات خود (به عنوان حوزهٔ فعالیت عملکردی) را به بیرون پرتاب می‌کند. این امر ممکن است به دلایل زیست‌محیطی، نداشتن ارزش افزوده، بالا رفتن قیمت زمین و یا همسنخ نبودن آن فعالیت، با فضای زندگی شهری صورت گیرد. مثلاً برخی روستاهای حوزهٔ ساوجبلاغ تبدیل به مکان‌هایی شده‌اند که بخشی از فعالیت‌های شهری را در دل خود جای داده‌اند. یعنی هنگامی که این قبیل فعالیت‌ها در شهرها مشکلاتی را به وجود می‌آورند و یا آنکه توجیه اقتصادی لازم را ندارند به نزدیکترین نقاط که عمدتاً نقاط روستایی است منتقل می‌شوند، چرا که تأسیسات زیربنایی مانند آب و برق و نظایر اینها در آن روستا وجود دارد و می‌تواند صرف‌جویی‌های ناشی از تجمع را موجب شود.

در شیزار تصفیه‌خانه فاضلاب به خارج از محدوده شهر و حريم آن منتقل شده‌اند، حريم وسیعی نیز برای آن در نظر گرفته شده است که بسیاری از روستاهای رادر برمی‌گیرد. در مورد برخی از فعالیت‌های بزرگ مقیاس مانند فرودگاه‌ها نیز وضع بر همین منوال است. این امر نشان از آن دارد که در رایطهٔ متقابل میان شهرهای بزرگ و روستاهای کوچک، همیشه شهرهای بزرگ به دلیل داشتن امکانات و قدرت بیشتر غلبه داشته‌اند و سیاست‌های خود را عملی می‌کنند. روستاهای نیز در این روند کاملاً متفعل عمل کرده‌اند. روستاهایی که در حاشیهٔ شهرهای بزرگ قرار دارند لطمات بسیاری از این مجاورت خواهند دید. بنابراین روستاهایی که در مجاورت شهرهای بزرگ قرار دارند، به مراتب بیش از روستاهای مجاور شهرهای متوسط و کوچک، از تبعات مجاورت با شهر آسیب می‌بینند. چرا که رابطه روستاهای با شهرهای متوسط و کوچک، انسانی‌تر و بر مبنای همزیستی مسالمت‌آمیز است.

در این گونه روستاهای جنس مسائل و مشکلات متفاوت است و نگاه متفاوتی را نیز طلب می‌کند. این روستاهایه عنوان غده‌هایی در داخل محدوده شهر تلقی شده‌اند. در برخی موارد محدوده‌هایی که به عنوان حريم برای شهرها در

یکپارچه نشده است. مثلاً در حوزه مناطق حفاظت شده زیست محیطی بعضی از فعالیتهای صنعتی شکل گرفته است. در «عسلویه» چند روستا در داخل محدوده قرار دارند و می‌بایست جابه‌جا شوند. در حريم نیروگاه بوشهر نیز همین مشکل وجود دارد. لزوم توجه به نگاه فرابخشی باید باعث بی‌توجهی به تقاضاهای موجود میان مناطق مختلف شود. چرا که هر منطقه‌ای شرایط خاص خود را دارد.

اگر مدیریت روستایی (دهیاری‌ها) به عنوان متولی نظارت بر حرایم در نظر گرفته می‌شوند، باید ابزارهای لازم نیز در اختیار آنها قرار گیرد. در محدوده داخلی سکونتگاه‌ها، اتصال و پیوستگی وجود دارد و نظارت می‌تواند سریع تر و بهتر انجام شود. با توجه به آنکه محدوده روستا کوچک است، فعل و افعالات داخل آن بسیار قابل کنترل و نظارت است. اما هنگامی که از این محدوده فراتر می‌رویم، نه ابزارهای قانونی برای نظارت وجود دارد و نه تشکیلات اجرایی مناسب. این وضع در مورد شهرها نیز وجود دارد.

اگر قلمروها با همان مفاهیمی که در حوزه شهرها تعریف شده‌اند، برای روستاهای نیز مورد بازنگری قرار گیرند، کارسازتر خواهد بود. از آنجا که طرح‌های جامع شهری سابق طولانی‌تری نسبت به طرح‌های روستایی دارند این موارد بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. در این طرح‌ها یک قلمرو نظارت و کنترل محدوده بافت کالبدی وجود دارد، که محدوده قانونی یا خدماتی خوانده می‌شود، اما فراتر از آن نظارت و کنترل وجود ندارد.

به طور کلی گام اول در مسیر حل مشکلات موجود، اقدام در زمینه رفع ابهامات و موافع قانونی است. پس از آن می‌بایست روستاهای واقع در محدوده و حريم شهرها دسته‌بندی شوند. زیرا هر فعالیت بزرگ مقیاس، شعاعی را در اطراف خود مورد پوشش قرار می‌دهد آن را تحت تأثیر قرار داده است.

دهیاریها: به عنوان جمع‌بندی مباحث مطرح شده، چه راهکارهایی را برای حفاظت از حريم‌ها پیشنهاد می‌کنید؟ در این خصوص چه مسئولیت‌هایی را می‌توان برای دهیاران متصور شد؟ توصیه شما به دهیاران چیست؟

صالحی: مشکلات موجود در روستاهای ریشه در تعارض برنامه‌ریزی با برنامه‌ریزی فضایی دارد. از طریق هماهنگی برنامه‌ریزی فضایی با برنامه‌ریزی بخشی می‌توان از بسیاری دوباره‌کاری‌ها جلوگیری کرد. تعارض بین بخشی نیز مشکلات خاص خود را در پی دارد. نبود قوانین و مقررات یکپارچه موضوع دیگری است که باید مورد توجه قرار گیرد. بخشنامه‌ها و ضوابط متعددی وجود دارد که در صورت اصلاح، بسیاری از مشکلات را حل خواهند کرد. موضوع دیگر ضعف طرح‌های هادی است. بی‌شک با این سازوکار، برنامه‌ریزی روستایی راه به جایی خواهد برد.

به طور کلی هرچه سازوکار مشارکت مدیریت محلی تقویت شود، نتایج بهتری به بار خواهد آمد. در مباحث جدید توسعه پایدار مطرح است که «حرکت محلی می‌تواند جهان را به حرکت اندازد». یعنی اقدامات کوچکی که در هر منطقه وجود دارد، می‌تواند منشأ تحولات عظیمی باشد. یکی از شعارهای معروفی که در این زمینه وجود دارد، شعار «جهانی فکر کنید، محلی عمل کنید» است. لازمه این کار آن است که نهادهای محلی تقویت شوند.

درخصوص دهیاری‌ها باید اذعان کرد که برخی از وظایف مقرر در قانون صرفاً دهیاری را به عامل اجرایی دستگاههای دیگر تبدیل کرده است ولی سازوکاری برای مشارکت دهیاری‌ها در تصمیم‌گیری‌ها پیش‌بینی نمی‌کند.

احمدیان: تجربه نشان داده است که روستاهای راجرا مشارکت‌پذیری بالایی دارند و دارای قابلیت مناسبی برای انجام قوانین و مقررات جامع هستند. متأسفانه در برخی موارد به قدری تفکر شهرسازی غلبه پیدا کرده است که روستاهای به فراموشی سپرده شده‌اند. اما باید توجه به روستاهای در اولویت کاری برنامه‌ریزان قرار گیرد و بهترین کاری که در این زمینه می‌توان انجام داد، توجه به دهیاری‌ها و حمایت همه جانبی از آنهاست.

دهیاریها: حفاظت از حريم‌های روستایی مستلزم تفویض اختیارات و اعطای ضمانت اجرایی لازم به دهیاری‌هاست. امید است مسئولان امر ضمن توجه به این موضوع، قوانین و مقررات موجود در این زمینه را مورد بازنگری قرار دهند.

که شامل مدیریت مجموعه شهری است دیده شوند. نمی‌توان تصور کرد که وجود یک کلان شهر ۱۰ میلیونی با هزاران نقطه روستایی محروم در اطراف که به آن چسبیده‌اند و تلاش می‌کنند تا از امکانات شهر بهره‌مند شوند، چه تعقیتی را در پی خواهد داشت.

این روستاهای کارکردهای قدیمی خود را از دست داده‌اند و از حالت واحد تولیدی به واحد خوابگاهی تبدیل شده‌اند. مدیریت شهری باید سکونتگاه‌ها را با دید فضایی ارزیابی کند.

به عنوان مثال، درخصوص استفاده از زمین‌های واقع در معرض خطر بالا آمدن آب دریا، تعدادی از تأسیسات به عنوان تأسیسات منع معرفی شده‌اند. اما هیچ اشاره‌ای به سکونتگاه‌های روستایی نشده است.

یکی از قوانینی که درخصوص حريم راه‌ها در نظر گرفته شده است، مقرر می‌دارد ایجاد هرگونه ساختمان و تأسیسات تا عمق ۱۵۰ متر از بر حريم راه در طرفین جاده‌های کمریندی و عمق ۵۰ متر در جاده‌های دیگر منع است. اما باز هم وضعیت روستاهایی که از قدیم به صورت خطی شکل گرفته‌اند، مشخص نیست چراکه اگر بنا باشد این قانون اجرا شود باید نصف روستا تخریب گردد و این امر مشکلات زیادی را سبب خواهد شد.

اغلب روستاهای آثار باستانی بسیار بازرسی هستند، که می‌بایست محافظت شوند. اگر در محوطه‌ای تاریخی، ساختمانی احداث شود، می‌بایست برای صدور پروانه ساختمان از میراث فرهنگی استعلام شود. در حالی که حريم هر بنای تاریخی باید از قبل مشخص شده باشد نه آنکه با استعلام مشخص شود. همه این مشکلات به نوعی به فقدان اطلاعات پایه برمی‌گردد.

پراکنندگی قوانین و مقررات و متعدد بودن آنها ضعف بزرگی است که باید با برنامه‌ریزی برطرف گردد. باید قوانین جامع و یکپارچه‌ای برای هر منطقه تهیه شود.

متأسفانه شرکت‌ها و مؤسسه‌های مختلف دولتی و غیردولتی تأسیسات خود را بعضاً از هر طریق ممکن ایجاد می‌کنند و با عبور آن از میان اراضی کشاورزی موجب از بین رفتن اراضی کشاورزی می‌شوند. مثلاً تأسیسات لوله گاز تا ۲۵۰ متر حريم دارد. چنین مواردی می‌بایست به صورت جامع و یکپارچه دیده شوند و کانال‌های خاصی برای عبور آنها در نظر گرفته شود. در آن صورت خدمات رسانی به این تأسیسات نیز راحت‌تر خواهد بود زیرا همه آنها در یک محور متمرکز شده‌اند و از طریق یک جاده دسترسی می‌توان خدمات لازم را به آنها ارائه داد. مثلاً در نقشه منطقه ارک تأسیسات مانند شبکه‌ای نامنظم پراکنده شده‌اند. البته ممکن است برخی نیازها یا امکانات و الزامات طبیعی باعث ایجاد این شرایط شده باشد. باوجود این، ساماندهی آن تنها از طریق برنامه‌ریزی فضایی میسر خواهد بود.

دھیاریها: آیا موضوع حريم‌ها را باید به عنوان یک موضوع کلان و در قالب یکپارچه ملی مطرح کرد و یا اینکه مقوله‌ای منطقه‌ای است؟

احمدیان: از آنجاکه نظام مدیریتی ما بخشی است، میان برخی بخش‌ها تضاد و تعارضی به وجود می‌آید. بنابراین لازم است میان دستگاه‌های اجرایی، ارتیاطی یکپارچه تعریف شود. از طرفی شرایط متنوع جغرافیایی کشور ایجاب می‌کند که نوعی انعطاف‌در برنامه‌ها در نظر گرفته شود. مثلاً مناطق ساحلی شمال کشور دارای شرایطی است که با مناطق جنوبی کاملاً متفاوت است. با وجود آنکه این دو منطقه دارای شاخص‌های اقتصادی کم و بیش مشابهی هستند، ولی کارکردهایشان با هم متفاوت است. سکونتگاه‌های روستایی به تناسب نقش و جایگاهی که دارند، سازمان یا دستگاه‌هایی را به عنوان متولی پذیرفته‌اند و قواعد و مقرراتی برای آنها در نظر گرفته شده است. اما این قواعد و ضوابط،

پراکنندگی قوانین و مقررات و متعدد بودن آنها ضعف بزرگی است که باید با برنامه‌ریزی برطرف گردد. باید قوانین جامع و یکپارچه‌ای برای هر منطقه تهیه شود.

حریم‌ها و جایگاه آنها در مدیریت روستایی

محسن آقایاری هیر
دانشجوی دکتری جغرافیا و
برنامه‌ریزی روستایی

حریم را می‌توان به عنوان محدودیتی در نظر گرفت که دارای ابعاد مختلفی است و مفاهیم متعددی را در خود جای می‌دهد. در این مقاله سعی می‌گردد به برخی از این ابعاد و مفاهیم پرداخته شود و نقش آنها در مدیریت روستایی مورد بررسی قرار گیرد. در این خصوص باید گفت که در مسائل مربوط به روستا این مفهوم به ندرت مورد توجه قرار گرفته و به طور کلی به حریم و نقش و کارکرد آن کمتر پرداخته شده است.

در لغتنامه دهخدا، معنای لغوی حریم به صورت بازداشتمن از ... و بی بهره گردانیدن از ... آورده شده است. با اتکای به این معنای می‌توان حریم را محدودیتی دانست که برای بهره‌مندی یا استفاده از یک مورد خاص در نظر گرفته می‌شود. حریم دارای مفهومی گسترده است و در ابعاد گوناگون در نظر گرفته می‌شود. به طور کلی می‌توان حریم را در چهار گروه مختلف طبقه‌بندی کرد:

- حریم مکانی؛
- حریم زمانی؛
- حریم ارتباطی؛ و
- حریم ترکیبی.

در این قسمت به بررسی این حریم‌ها با تأکید بر محیط روستا می‌پردازیم.

حریم مکانی

منظور از حریم مکانی آن دسته از حریم‌هایی است که در سرزمین اعمال می‌شوند و معمولاً مرز آنها بر روی زمین قابل مشاهده یا اندازه‌گیری است. از جمله مهمترین حریم‌های مکانی در روستاهای می‌توان به حریم رودخانه، راه، اماکن تاریخی، کسل، دریاچه، پنهانهای آبی و جز اینها اشاره کرد. این حریم‌ها نقش مهمی در روستا بر عهده دارند و بررسی جایگاه آنها در مدیریت روستایی می‌تواند، موضوع تحقیقی جدید و در عین حال جالب باشد. مثلاً حریم رودخانه به نوعی برای استفاده مطمئن از اراضی پایین دست آن تعیین می‌شود و در واقع علاج واقعه قبل از وقوع است و می‌تواند از خسارت ناشی از سیلاب جلوگیری کند. این حریم که با محاسبات ریاضی و فضایی و تحلیل آماری به دست می‌آید، محل عبور سیلاب رودخانه را مشخص می‌سازد. که سکونت انسان و فعالیت در این محدوده در حین وقوع سیلاب خسارت زیادی به بار خواهد آورد. از این رو تعیین و رعایت آن بسیار مهم است. علاوه بر روش‌های علمی با استفاده از داشت بومی و تجارب سالمدان محلی و خاطرات سیلاب‌های بزرگ گذشته نیز می‌توان حریم رودخانه‌ها را تعیین کرد. همچنین یکی از روش‌های دیگر استفاده از داغ آب باقی‌مانده در حواشی رودخانه‌هاست.

حریم راه‌ها نیز از جمله حریم‌های مکانی است که در محیط‌های روستایی یافت می‌شود. حریم راه‌ها بر اساس بزرگی و اهمیت راه و برخی عوامل تکنیکی دیگر تعیین می‌شود. این حریم نیز به نوعی به منظور جلوگیری از تصادفات و خسارت‌های احتمالی ناشی از عبور و مرور وسایل نقلیه و نیز گذر ماشین‌های سنتگین، حیوانات و دام‌های روستاییان و جز اینها در نظر گرفته می‌شود.

حریم زمانی

محدودیتی است که از نظر زمانی اعمال می‌شود. فصل صید ماهی یا شکار حیوانات در پارک وحش‌های حفاظت شده، حریم چرای دام‌ها در مراتع و نظایر اینها از جمله حریم‌های زمانی هستند. این حریم‌ها هم به نوبه خود نقش مهمی در مدیریت روستایی دارند. مثلاً اعمال حریم چرا برای مراتع - که البته بعض‌اً ترکیبی نیز هستند - باعث تقویت مرتع و جلوگیری از تخریب و کاهش تنوع گیاهی مراتع می‌شود.

چگونه

- حريم‌ها و جایگاه آنها در مدیریت روستایی
- عوامل طبیعی مؤثر بر تعیین محدوده قانونی روستاها

منابع:

-بازیان، غلامرضا؛ و اسدالله بختیار. "برنامه ریزی مردمی در بهره برداری از مراتع حريم روستای سمنگلو". اولين سمینار علمي ترویج منابع طبیعی، امور دام و آبزیان. تهران. ۱۳۷۵.

-بازیان، غلامرضا. نقش و جایگاه بهره برداران روستایی در مدیریت مراتع حريم روستا در منطقه افزو. اولين سمینار علمي ترویج منابع طبیعی، امور دام و آبزیان. تهران. ۱۳۷۵.

بدی، کاظم. روش‌های محاسبه حريم بهداشتی چاه. مجله آب و فاضلاب. شماره ۴۶، رمانستان ۱۳۸۱.

دیباتی، علی اصغر. چگونگی تعیین حريم منابع آب آشامیدنی. سمینار بهداشت آب آشامیدنی. تالار دانشگاه محقق اردبیلی. ۲۷ و ۲۸ مهرماه ۱۳۷۳.

رضوی، احمد. "محاسبه حريم چاه در آبخوانهای محدود به مرزهای نفوذناپذیر و رویخانه‌ها. اولين کنفرانس زمین شناسی و مهندسی و محیط زیست ایران. دانشگاه تربیت معلم تهران. ۱۹-۲۲ مهرماه ۱۳۷۸.

زارع، مهدی. "خطر زمین لرزه و ساخت و ساز در تحریم گسل شمال تبریز و حريم گسلش گسل‌های زمین لرزه ای ایران". پژوهشنامه زلزله شناسی و مهندسی زلزله. شماره ۲ و ۳. تابستان و پاییز ۱۳۸۰.

معینی، مهدی. "تهران و بحران حريم ضرورت هدایت و کنترل توسعه". شهرنگار. شماره ۱۹. دی ۱۳۸۰.

ولایتی، سعدالله. "طرح پژوهشی تعیین پهنهای بستر و حريم رویخانه بایک". مشهد. ۱۳۷۳.

-B. Rosie Lerner and Michael N. Dana, Hedges. "Landscape Horticulture". HO- 27- W, <http://www.agcom.purdue.edu/AgCom/Pubs/menu.htm>.

-Hans Gese. "Towards a Sociological Theory of the Mobile Phone". http://socio.ch/mobile/t_gese1.pdf.

-Sylvain Houptert. "Inverse simulation of sunshine, visibility and reflection in architectural and urban spaces". Cerma Laboratory. Nantes, France. <http://www.cerma.archi.fr>.

زنگی می‌شود. کارکرد بهینه‌سازی نشانگر نقش مهمی است که حريم‌ها می‌توانند در ارتقای کیفیت زندگی و دستیابی به توسعه پایدار ایفا کنند. همچنین کارکرد شناسایی که بیشتر در خصوص حريم‌های مکانی مطرح می‌شود باعث به رسمیت شناخته شدن حريم‌ها و رعایت آنها از سوی افراد انسانی می‌گردد. مثلاً دیوار منازل، حريم مالکیت منازل را به نمایش می‌گذارد.

یکی از کارکردهای جالبی که می‌توان برای حريم‌ها به ویژه حريم مالکیت شخصی منازل و مزارع در نظر گرفت، کارکرد زیباشناختی آنهاست. بدین ترتیب که در زمان حاضر پرچین‌ها، چپرها، دیوارها، سنگچین‌ها و مانند اینها که در عرصه روستایی معمولاً برای تعیین حريم مالکیت به کار می‌روند، موضوع بسیاری از آثار هنری و تابلوهای نقاشی هستند و به شکلی چشم نواز و جذاب در عرصه روستایی وجود دارند. این کارکرد با خلق مناظر زیبا می‌تواند در جذب گردشگران به روستا نقش داشته باشد.

علاوه بر کارکرد، اعمال حريم‌ها از جمله موارد دیگری است که در این خصوص می‌توان به آنها اشاره کرد. اعمال حريم‌ها در گذشته بیشتر عرفی بوده و در زمان حاضر عرفی و قانونی است. در گذشته عرف به عنوان قرارداد اجتماعی مستحکمی عمل می‌کرده است که امروزه کمتر به نقش و همیت آن پرداخته می‌شود. امروزه اعمال حريم‌ها از طریق دهیاران می‌تواند کارکردهای مناسب حريم‌ها را که به طور خلاصه مورد بررسی قرار گرفتند تا وم بخشد. حريم‌ها می‌توانند جایگاه مهمی در مدیریت روستایی داشته باشند. به دلیل کارکردهایی که برای حريم‌ها بر شمرده شد، آنها به عنوان ابزار دست مدیران روستایی برای بهینه‌سازی امور، اینمنی و کاهش مخاطرات طبیعی و برقراری توازن در بهره‌برداری از منابع طبیعی و مواردی از این دست در عرصه روستایی مطرح هستند. با این دید بایستی توجه ویژه‌ای به حريم‌ها در مدیریت روستایی معطوف شود. چون از یک طرف حريم‌ها دارای ریشه و خاستگاه عرفی و سنتی در نظام اجتماعی روستا هستند و قابلیت پذیرش و ضمانت اجرایی آنها تا حد زیادی وجود دارد؛ از طرف دیگر حريم‌ها زمینه‌ساز و در واقع بازوی اجرایی برای اعمال یافته‌های علمی و تجربی در خصوص مسائل مختلف در عرصه‌های روستایی به شمار می‌آیند.

رعایت حريم‌های تعیین شده برای موارد مختلف در صورتی تحقق خواهد یافت که در وضع حريم‌های جدید، ضرورت وجود و رعایت آنها بر مردم محلی اثبات شود و این امر نیز از طریق آموزش و جلسات توجیهی امکان‌پذیر است. البته به دلایل مذکور تا حدی در این خصوص زمینه تاریخی وجود دارد و حريم‌ها تا جایی با فرهنگ و اجتماع روستایی عجین شده‌اند که گویی در تار و پود مدیریت روستا تبیه شده و آن را به بافتی کارآمد مبدل کرده‌اند.

دهیاران به عنوان مدیران روستایی می‌توانند با شناخت جایگاه و کارکردهای حريم‌ها آنها را در جهت مدیریت درست و اصولی خود به کار گیرند. این کار باعث می‌شود یکی از نقاط قوت نظام اجتماعی سنتی روستایی در مدیریت جدید روستایی به کار گرفته شود. البته در این خصوص لازم است کارهای تحقیقی بیشتری صورت گیرد و از جنبه‌ها و زوایای مختلف حريم‌ها در جامعه روستایی مورد بررسی و کنکاش جدی قرار گیرند تا نتایج به دست آمده بتواند با آگاهی از مزايا و کاستی‌های آنها در مدیریت جدید روستایی به کار گرفته شود. البته تأکید بر موارد سنتی و دانش بومی به معنای نفی دانش جدید نیست و در واقع برقراری پیوندی بین این دو دانش مفید خواهد بود.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

لازم به ذکر است که حريم‌ها در عمل وضعیت پیچیده‌تری نسبت به آنچه که در این مختصر به آن پرداخته شد، دارند و ذکر تمام ابعاد و زوایای وجودی آنها از حوصله این بحث خارج است. هدف از این مقاله مختصر، بیشتر روشن کردن زاویای مختلف در جهت آشکار ساختن اهمیت آنها در مدیریت روستایی بود. حريم‌ها در انواع مختلف خود دارای کارکردهای متعدد و بسیار مهمی در عرصه‌های روستایی هستند که نایدیه گرفتن آنها را ناممکن می‌سازد. همین مسئله لزوم شناخت انواع و جایگاه حريم‌ها را بازگو می‌کند. توجه به حريم‌ها در مدیریت روستایی جدید و هماهنگ ساختن آنها با معیارهای اصولی و علمی، راهگشای تقویت و بهبود مدیریت روستایی است.

حریم ارتباطی

این حریمها را می‌توان حریم‌های مفهومی در نظر گرفت که نه از نظر مکانی قابل رویت‌اند و نه در زمان خاصی لاحظ می‌شوند، بلکه افراد بر حسب ارتباطی که با یک عامل دارند مجاز یا غیر مجاز شناخته می‌شوند. همچنین نسبت مجاز بودن نیز عامل دیگری است که باید به آن توجه کرد. مثلاً در یک مرتع با مالکیت چند خانوار دامدار روستایی، تنها افرادی که مالکیت دارند می‌توانند دام را برای چرا به مرتع ببرند و از طرف دیگر هر خانواری به نسبت مالکیت خویش حق به چرا بردن دام‌ها را دارد.

حریم ترکیبی

این حریمها به صورت ترکیبی مطرح هستند و از ترکیب دو یا هر سه مورد گفته شده حاصل می‌شوند. مثلاً حریم چرای دام در مرتع می‌تواند در محدوده خاص زمانی و یا مکانی مورد نظر باشد (ترکیب حریم مکانی و زمانی) و هم اینکه فقط افرادی که مالکیت دارند و با رعایت نسبت مالکیت خود حق به چرا بردن دام‌ها را داشته باشند (علاوه بر حریم مکانی و زمانی، حریم ارتباطی نیز اعمال می‌شود).

در علوم اجتماعی از جمله حریم‌هایی که بیشتر مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد، حریم خصوصی و عمومی است. آنچه مسلم است این حریم‌ها در معرض تهاجم امواج رادیو، تلویزیون، مخابرات و ماهواره قرار گرفته‌اند و به تبع آن به تدریج حریم‌ها شکسته شده و کوچکتر می‌شوند. تلفن‌های ثابت و همراه گسترش زیادی پیدا کرده و با گسترش خود حریم‌ها را در نوردهیده‌اند. همچنین شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی مختلف حریمهای اجتماعی را در معرض تاخت و تاز خود قرار داده و هویت جدیدی را بر آنها حاکم کرده‌اند، نیازهایی پدید آورده و نیازهایی را از بین برده‌اند. امروزه در تحولات مختلف اجتماعی و فرهنگی نقش این گونه حریم‌ها کمتر شده و رسانه‌های مختلف که حتی بعض‌اً از خارج مرزها و با ایدئولوژی و جهان‌بینی منقاوتی هدایت می‌شوند نقش‌هایی را در تغییرات اجتماعی و سیاسی بر عهده می‌گیرند.

همچنین حریم‌ها در شهر و روستا به اشکال مختلف و بعض‌اً در مفاهیم و موارد متفاوتی مطرح می‌شوند. در شهرها به دلیل حساسیتی که در امر مالکیت و ارض بالای زمین وجود دارد، حساسیت بیشتری نسبت به اعمال حریم و حفاظت از آن وجود دارد و اغلب عدم رعایت آن عاقبت حقوقی و قضایی فراوانی به دنبال دارد. اما در عرصه روستا به دلیل ارزش کمتر زمین در مقایسه با شهر این اختلافات کمتر است و رعایت حریم نیز به تبع آن با حساسیت کمتری صورت می‌گیرد. همچنین حساسیت حریم و ابعاد هندسی آن در شهر پیچیده‌تر می‌شود و برای مثال از نظر ارتفاع ساختمان‌ها و مواردی از این دست حریم‌هایی تعیین می‌شود. تعیین حریم‌ها به محاسبات ریاضی و فیزیکی نیاز دارد که در برخی موارد بسیار پیچیده است.

کارکرد حریم‌ها نیز متنوع است که برخی از آنها عبارت‌اند از:

کارکرد حفاظتی و ایمنی؛

کارکرد بهینه‌سازی؛

کارکرد شناسایی؛

کارکرد زیباشناختی؛ و جز اینها.

کارکرد حفاظتی و ایمنی حریم‌ها در مواردی است که آنها باعث جلوگیری از وارد آمدن خسارت‌های محیطی، اجتماعی و اقتصادی می‌شوند. این کارکرد حریم‌ها از گذشته هم وجود داشته و در عرصه روستایی بیشتر با قرق کردن مرتع و چراگاه‌ها برای جلوگیری از تخریب آنها و موارد بسیار متنوع دیگر در خور تأمل است. در زمان حاضر به دلیل وقوع حوادث ناگوار طبیعی، هر روزه بر نقش و اهمیت رعایت این حریم‌ها که بیشتر در خصوص عوامل محیطی در عرصه روستا طرح می‌شوند، افزوده می‌گردد. در مواجه با عوامل طبیعی، انسان بایستی به دنبال سازگاری با آنها باشد و نه مقابله. هر نوع مقابله با نیروهای محیطی اگرچه در کوتاه مدت جوابگوی خواسته‌های بشری باشد، اما در درازمدت باعث توسعه‌ای ناپایدار و مخرب خواهد شد. برخی از حریم‌ها که برای عوامل طبیعی و با بررسی‌های علمی یا سنتی تعیین می‌شوند، در جهت سازگاری با این نیروها هستند که طبعاً توجه به این حریم‌ها و رعایت آنها منجر به توسعه‌ای پایدار خواهد شد. از این دست است: حریم رودخانه‌ها که با دوره‌های بازنگشت مختلف تعیین می‌شود و به منظور کاهش خسارت سیلاب و تلفات انسانی، رعایت آنها امری حیاتی به شمار می‌رود، همچنین حریم تعیین شده برای ساخت‌وساز در کنار گسل‌ها، آتش‌نشان‌ها، دامنه‌های تن، ارتفاع و مانند اینها. همگی این حریم‌ها از مواردی هستند که رعایت‌شان باعث کاهش مخاطرات و بلاای طبیعی خواهد شد و زندگی بهتری را به ارمغان خواهد آورد.

کارکرد بهینه‌سازی هم در مواردی مطرح می‌شود که اعمال حریم‌ها باعث بوبود وضعیت مصرف و به طور کلی

دهیاران به عنوان مدیران روستایی می‌توانند با شناخت جایگاه و کارکردهای حریم‌ها آنها را در جهت مدیریت درست و اصولی خود به کار گیرند. این کار باعث می‌شود یکی از نقاط قوت نظام اجتماعی سنتی روستایی در مدیریت جدید روستایی به کار گرفته شود.

از دور تولیدات کشاورزی خارج می‌شود. اما اگر به سبب پر شدن فضای خالی داخل روستا و افزایش تراکم، ورود زمین‌های کشاورزی به داخل محدوده روستا اجتناب ناپذیر گردد، ضروری است با شناخت استعداد و مرغوبیت زمین‌ها در بخش‌های مختلف پیرامون روستا، تا جایی که ممکن است زمین‌هایی که دارای استعداد کشاورزی کمتری هستند به محدوده روستا اضافه شوند.

مطالعه زمین‌شناسی و زلزله

ایران در منطقه زلزله‌خیزی واقع شده و خطر زلزله برای قسمت‌های وسیعی از آن در سطح بالا برآورد شده است. بنابراین در نظر گرفتن خطر زلزله در تمامی طراحی‌ها و برنامه‌ریزی‌ها الزامی است.

اگچه زلزله‌های مخرب دهه کیلومتر مربع را در بر می‌گیرند، اما روشن است که تمامی نواحی پیرامون روستاهای مقاومت یکسانی در برابر زلزله ندارند و توسعه ساخت و ساز در همه قسمت‌های روستا، سرمایه‌گذاری‌های مختلفی را در جهت این‌سازی در برابر زلزله ایجاد می‌کنند. بنابراین ضروری است با انجام بررسی‌های لازم در این زمینه، مناسب‌ترین جهت برای گسترش روستا انتخاب گردد.

برای بررسی خطر زلزله در بخش‌های مختلف روستا، دو محور «وجود گسل» و «نایابیاری زمین» مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

شناخت گسل‌های پیرامون روستا: زمین‌لرزه را با توجه به عواملی که موجب پیدایش آن می‌شود به چند گروه تقسیم می‌کنند که زلزله‌های گسلی مهم‌ترین، مخرب‌ترین و قوی‌ترین گروه زلزله‌ها را تشکیل می‌دهند. از این رو باید کیله‌های موجود در روستا و نواحی پیرامون آن شناخته شود.

شناخت مشخصات ژئوتکنیکی: نایابیاری زمین در تمامی زمین‌های روستا و نواحی پیرامون آن یکسان نیست. از طریق تحقیقات و تجربیات مختلف مشخص گردیده است که فرکانس لرزه، طول زمان لرزه‌ها و دامنه شتاب‌ها که در مجموع طیف بارتاب را تعیین می‌کنند به خصوصیات زمین‌شناسی و ژئوتکنیکی محل بستگی دارند. به طوری که منحنی مربوط به طیف بارتاب نسبت به نوع زمین متفاوت است و در زمین‌های سست نسبت به زمین‌های سخت به مراتب بیشتر خواهد بود.

بنابراین به هنگام تعیین محدوده روستا باید مواردی نظیر شناخت گسل‌ها و همچنین میزان نایابیاری زمین در مقابل زلزله در بخش‌های مختلف روستا مورد مطالعه قرار گیرد و در نهایت کم خطرترین زمین‌ها برای گسترش روستا در نظر گرفته شود.

مطالعه ریخت‌شناسی زمین (ژئومورفولوژی) روستا و پیرامون آن

مطالعه در مورد فیزیک زمینی که برای گسترش روستا در نظر گرفته می‌شود تنها محدود به انتخاب راهکارهایی برای این ماندن روستا در برابر زلزله نیست زیرا علاوه بر خطر زلزله، مشخصات فیزیکی برخی از زمین‌ها از نظر کیفیت شکل‌بندی سازه‌های گوناگون و همچنین دخالت برخی از عوامل ریخت‌شناسانه، موجب خطرهای دیگری همانند نشت زمین، جابه‌جایی توده‌ای مواد و لغوش می‌گردد. بنابراین برای بالا بردن اینمی روستا در مقابل این پدیده‌های طبیعی در آینده، باید جنس زمین و شکل ناهمواری‌ها و عملکرد موجود آنها در روستا و نواحی پیرامون آن شناخته شود و در بی آن امن‌ترین مناطق برای گسترش روستا در نظر گرفته شود.

شناخت وضعیت توپوگرافی

در گسترش فیزیکی روستا، وضعیت توپوگرافی زمین‌هایی که به محدوده روستا اضافه می‌شوند اهمیت دارد. زمین‌هایی که دارای توپوگرافی ساده، بدون شب تند و بدون پستی و بلندی چشمگیر هستند، آسان‌تر و ارزان‌تر از زمین‌هایی که توپوگرافی پیچیده‌تری دارند، نقش‌های سکونتگاهی را می‌پذیرند. طرح‌ریزی برای زمین‌های مسطح آسان‌تر و هزینه‌های آماده‌سازی‌شان بسیار کمتر است و در نهایت خدمات رسانی به این گونه زمین‌ها نیز به آسانی بیشتری انجام می‌گیرد. افزون بر این زمین‌های با توپوگرافی پیچیده - یا حتی مجاور پستی و بلندی شدید - در معرض برخی خطرهای طبیعی قرار می‌گیرند. در شب‌های تند ممکن است تحت تأثیر عملیات تخریبی و جابه‌جایی مواد، برخی تغییرات فیزیکی در چهره زمین ایجاد گردد. از جمله این تغییرات می‌توان از حرکت گل و لای، لغزش دامنه‌ها و فروریزی آن، حرکت و افتادگی دامنه‌ها، و بالآخره ریزش واریزه‌ها نام برد. بنابراین در برنامه‌ریزی طرح‌های هادی باید روستا و نواحی پیرامون آن از نظر توپوگرافی مورد مطالعه قرار گریند و کم هزینه‌ترین و مناسب‌ترین زمین‌ها برای گسترش آینده روستا انتخاب شوند.

عوامل طبیعی مؤثر بر تعیین محدوده قانونی روستاها

به دنبال پدید آمدن مشکلات ناشی از گسترش پرشتاپ سکونتگاه‌های شهری و روستایی در ایران، ضرورت نظام‌مند بودن این گسترش پرشتاپ مطرح گردید و در پی آن طرح‌های توسعه کالبدی (هادی، جامع و تفصیلی) با هدف بهبود بخشیدن به زندگی انسانی در این سکونتگاه‌ها تهیه شد. طرح‌های هادی روستایی یکی از این نوع طرح‌های توسعه کالبدی هست که ضمن ساماندهی و اصلاح بافت موجود، میزان و مکان گسترش آتی و نحوه استفاده از زمین برای عملکردهای مختلف از قبیل مسکونی، تجاری، کشاورزی و تأسیسات و تجهیزات عمومی را بر حسب مورد تعیین می‌کند.

در طرح‌های هادی روستایی پس از شناخت خصوصیات جغرافیایی، اجتماعی و اقتصادی روستا، با توجه به میزان جمعیت روستا در سال افق برنامه‌ریزی (ده سال) فضاهای مورد نیاز برای هر کاربری تعیین می‌گردد و در نهایت با توجه به میزان سطوح موجود، زمین‌های جدیدی برای توسعه هر کدام از کاربری‌ها مکان‌یابی می‌شود.

تعیین مساحت مورد نیاز روستا در آینده و انتخاب جهت گسترش روستا (زمینی که روستا بر آن توسعه پیدا می‌کند) اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا:

با گسترش نسنجیده، محیط پیرامونی روستا از نظر زیست‌محیطی آسیب می‌بیند.

گسترش روستا بدون توجه به بعضی عوامل نامناسب محیطی، موجب می‌شود که روستا در آینده در برابر برخی خطرهای طبیعی، آسیب‌پذیری بیشتری داشته باشد.

عدم شناخت میزان زمین مورد نیاز برای توسعه روستا، سبب گسترش پراکنده روستا در یک فضای وسیع می‌شود و یا اینکه کمبود زمین در داخل بافت روستا سبب فشردگی روستا و همچنین ساخت و سازهای غیرقانونی می‌گردد.

سازوکار تعیین محدوده قانونی شهرها و روستاهای از هم متفاوت است. بر اساس تبصره ۱ ماده ۴ قانون تعريف و ضوابط تقسیمات کشوری (اصوب ۱۳۶۴/۲/۱۵) محدوده قانونی شهر به پیشنهاد شورای شهر تعیین و پس از تصویب وزارت کشور و مسکن و شهرسازی، به شهرداری ابلاغ می‌گردد. اغلب شهرها قبل از انجام مطالعات طرح‌های توسعه کالبدی، دارای محدوده قانونی بودند که طبیعتاً براساس مطالعات عمیق جغرافیایی، اجتماعی و اقتصادی تعیین نشده بودند. اگرچه بعد از تهیه طرح هادی و جامع و با پیشنهاد این طرح‌ها امکان اصلاح این محدوده وجود دارد، اما انجام این کار با توجه به اقدامات قبلی شهرداری‌ها در محدوده قانونی و تعهدات ایجاد شده به آسانی ممکن نیست.

خوشبختانه محدوده قانونی روستاهای چنانکه در شیوه‌نامه تعیین محدوده خدماتی دهیاری‌ها آمده است، محدوده‌ای است که طرح هادی روستا را، به عنوان مرز نهایی توسعه روستا (در افق طرح) مشخص ساخته است. بنابراین محدوده قانونی روستا می‌تواند با پشتونه مطالعاتی و به شیوه علمی تعیین شود.

در این مقاله، مهم‌ترین عوامل طبیعی که به هنگام تعیین محدوده قانونی روستاهای در طرح هادی باید مورد توجه کارشناسان، برنامه‌ریزان و تصویب‌کنندگان طرح‌های هادی روستایی قرار گیرد، معرفی شده‌اند. بی‌توجهی به این عوامل موجب ناهمانگی‌هایی در محیط روستا و یا محیط‌زیست می‌گردد.(۱)

مطالعه استعداد زمین‌های کشاورزی

تقریباً تمامی روستاهای ایران به وسیله زمین‌های کشاورزی و یا قابل کشت و باعث احاطه شده‌اند و در بیشتر موارد اساساً وجود این زمین‌ها و وجود آب موجب احداث روستا و گسترش بیشتر بعدی آن شده است. درواقع هرچه این زمین‌ها وسیع‌تر و مقدار آب موجود بیشتر بوده، روستا نیز گسترش بیشتری یافته و جمعیت آن نیز افزون‌تر شده است. اما اهمیت اقتصادی زمین‌های کشاورزی در پیرامون روستا ایجاب می‌کند که این‌گونه زمین‌ها به داخل محدوده قانونی روستا وارد نگردد، زیرا سطوح وارد شده به محدوده روستا با شتاب در معرض ساخت و ساز قرار می‌گیرد و برای همیشه

رجبعی مختار پور
کارشناس ارشد جغرافیای انسانی

مشاور حقوقی

■ مشاور حقوقی ■

شناخت موانع طبیعی و مصنوعی

روستاهای در مسیر توسعه خود، گاه با موانعی برخورد می‌کنند که نمی‌توانند از آن عبور کنند، بنابراین رشد روستا در آن مسیر متوقف می‌شود. این موانع را می‌توان در دو دسته بیان کرد:

موانع طبیعی: از جمله دریا، کوه، تپه، رودخانه، برق و زمین‌های وسیع کشاورزی. پشت سر گذاشتن موانع طبیعی یا امکان‌پذیر نیست و یا اینکه مخارج سنگینی در بردارد. برای نمونه پشت سر گذاشتن رودخانه‌ها نیازمند ساختن پل‌های متعدد برای ارتباط بخش‌های مختلف روستاست.

موانع مصنوعی: نظیر راه‌آهن، گورستان و تأسیسات و مراکزی مانند کارخانه‌ها که در فضاهای وسیع حاشیه روستا قرار دارند. ممانعت این عوامل برای توسعه به سبب فاصله‌ای است که بین فضاهای ساخته شده و فضاهای ساخته شده به وجود می‌آورند و یا به سبب مزاحمت‌های این فضاهای برای زمین‌های اطراف است. بنابراین در تعیین محدوده روستاهای باید این گونه موانع شناسایی شوند.

مطالعه جریانات سطحی آب در پیرامون روستا

بسیاری از روستاهای کشور در پیرامون رودخانه‌ها شکل گرفته‌اند. از سوی دیگر همه ساله حوادث ناگواری ناشی از سیل و تلفات در این روستاهای اتفاق می‌افتد. وقوع تلفات ناشی از حوادث طبیعی در بسیاری از مواقع به سبب عدم شناخت پذیر و اتخاذ نکردن تدابیر لازم در پیشگیری از خطر است. این در حالی است که با مکان‌یابی صحیح فضاهای روستایی تا حد زیادی می‌توان تلفات ناشی از سیل را کاهش داد.

با توجه به اینکه چگونگی مسیر رودخانه، عرض بستر، پستی و بلندی نقاط پیرامون رودخانه، جنس زمین‌ها، فاصله رودخانه از روستا و مواردی از این دست عواملی تعیین کننده در مورد سیل‌گیری زمین‌های پیرامون رودخانه هستند، از این رو لازم است که در مطالعات طرح‌های هادی برای تعیین امن‌ترین نقاط در مقابل خطر سیل، عوامل ذکر شده مورد مطالعه قرار گیرند.

مطالعه آب‌های زیرزمینی

در زمان حاضر تقریباً در تمامی نقاط ایران فاضلاب‌های خانگی بدون آنکه تصفیه شوند در جوی‌ها، رودخانه‌ها، فضاهای باز و مانند اینها می‌شوند و یا مستقیماً از طریق چاههای جذبی به داخل زمین تزریق و جذب می‌گردند. در آخرین روش گفته شده، که معمول ترین روش به شمار می‌آید. چاههای عمودی را در لایه آبرفتی تا بالای سطح ایستایی حفر می‌کنند و فاضلاب پس از وارد شدن به داخل آن تا اندازه‌ای رقیق می‌شود و سپس به تدریج در جدار چاه نفوذ و از آنجا تحت شبی هیدرولیکی و یا پتانسیل ثقلی به نقاط دیگر انتقال پیدا می‌کند. استفاده از این شیوه‌ها برای دفع فاضلاب به خودی خود و در همه نقاط روش نامطلوبی محسوب نمی‌شود زیرا امروزه ثابت شده است که حرکت میکرو ارگانیسم‌ها به مدت ۵۰ روز در یک محیط متخلخل باعث از بین رفتن آنها می‌شود. طول مدت حرکت بستگی به عوامل زیادی از جمله قابلیت انتقال سفره، ضربی ذخیره سفره، تخلخل مفید لایه آبدار و سرعت عمومی جریان آب‌های زیرزمینی دارد.

برای اجتناب از مشکلات زیستمحیطی ناشی از آب‌های زیرزمینی باید در هنگام تعیین محدوده روستا، سطح آب‌های زیرزمینی، چگونگی دفع فاضلاب در روستا، میزان نفوذ پذیری خاک و مدت زمانی که فاضلاب تا رسیدن گسترش روستا انتخاب گردد.

منابع:

- رضی‌زاده، فیروزه. «بررسی‌های مقدماتی مربوط به طبقه‌بندی نوع زمین در شهر تبریز با استفاده از مطالعات ژئوتکنیکی و زمین‌شناسی مهندسی». مجموعه مقالات سمینار مهندسی زلزله و زلزله‌شناسی. تبریز، فرود آزادی، ۱۳۷۱. ص ۲۵۴.
- رهنماei، محمد تقی. مجموعه مباحث و روش‌های شهرسازی (جلد ۲: جغرافیا). مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری، وزارت مسکن و شهرسازی. تهران. ۱۳۶۹. ص ۱۰۵.
- امین علیراده و حق نیا. «نقش چاههای فاضلاب در آب‌های زیرزمینی». فصلنامه تحقیقات جغرافیایی. شماره ۱۸. پاییز ۹۱. ص ۱۳۶۹.

سخن پایانی

در شرح خدمات طرح‌های هادی روستایی، مطالعات گسترهای پیرامون مسائل طبیعی، جغرافیایی، اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی پیش‌بینی شده است که در صورت انجام مطالعات کافی، پیشنهادهای طرح در زمین‌های مختلف و از جمله پیشنهاد محدوده قانونی -می‌تواند سنجیده و منطقی باشد. اما اگر مشاوران در مرحله انجام مطالعات و همچنین مسئولان به هنگام تصویب طرح‌های هادی، از هدف انجام این مطالعات آکاهی نداشته باشند، نسبت به آن بی‌توجه باشند، مطالعات پیش‌بینی شده در شرح خدمات به اندازه کافی و یا به صورت هدفدار انجام نشود و یا از مطالعات انجام شده در برنامه‌ریزی‌ها استفاده نگردد حجم انبوهاین مطالعات بی‌صرف باقی می‌ماند و نهایتاً برنامه‌ریزی به صورت سنجیده انجام نمی‌شود.

می‌شود و به اتفاق دهیار در قبال کلیه اقدامات مالی دهیار دارای مسئولیت مشترک است.

□ پرداخت علی‌الحساب در دهیاری‌ها چگونه و تحت چه شرایطی امکان‌پذیر است؟

■ براساس تبصره ماده ۴۲ آیین‌نامه مالی دهیاری در مورد هزینه‌هایی که تنظیم استناد مثبته آن قبل از پرداخت میسر نباشد، ممکن است به طور علی‌الحساب پرداخت شود و استناد هزینه آن در اسرع وقت تکمیل و به حساب قطعی منظور گردد. اصل کلی در پرداخت‌های مالی در دهیاری پرداخت در قبال استناد مثبته و با رعایت مقررات آیین‌نامه مالی دهیاری است. اما قانونگذار با پیش‌بینی پرداخت برخی از هزینه‌ها به صورت علی‌الحساب برای موارد اضطراری چاره‌اندیشی کرده است. در این مورد مجوز داده شده است که در مواجهی که تنظیم استناد مثبته مربوط به پرداخت به دلایلی، قبل از پرداخت امکان‌پذیر نباشد پرداخت به صورت علی‌الحساب انجام گیرد و سپس در اسرع وقت و در کوتاه‌ترین زمان ممکن استناد مثبته مربوط به پرداخت هزینه تنظیم گردد و پرداخت به هزینه قطعی منظور شود. پرداخت به صورت علی‌الحساب به عنوان استثنای اصل کلی است، و به نظر می‌رسد از تدبیر بسیار خوب قانونگذاری است که برای موارد اضطراری اندیشیده شده است. دهیار و مسئول امور مالی دهیاری باید دقیق باشند این استثنای پرداخت‌ها به صورت اصل استفاده نشود.

عبدالرحیم ترابی
کارشناس دفتر حقوقی وزارت کشور

□ آیا با انحلال شورای روستا دهیار منتخب آن شورا هم از سمت دهیاری برکنار می‌شود؟

■ دهیار اگر چه از سوی شورای اسلامی روستا انتخاب می‌شود و تحت نظرت اعلی شورای اسلامی روستا به فعالیت می‌پردازد ولی از نظر قانونی شخصیت حقوقی مستقل از شخصیت حقوقی شورای اسلامی روستا دارد و بدین ترتیب انحلال شورای روستا موجب برکناری وی نمی‌شود. علاوه بر این اصل کلی، موارد برکناری دهیار از سمت دهیاری در ماده ۵۲ آیین‌نامه اجرایی تشکیلات، انتخابات داخلی و امور مالی شوراهای اسلامی روستا و نحوه انتخاب دهیار مصوب ۱۳۷۸/۱۱ هیئت وزیران با اصلاحات بعدی آن بیان شده است. نظر به اینکه انحلال شورای اسلامی روستا در این ماده جزو موارد خاتمه خدمت و برکناری دهیار نیست لذا انحلال شورا از موجبات برکناری دهیار از سمت دهیاری به شمار نمی‌آید و در صورتی که شورای روستا به هر دلایلی منحل شود دهیار زیر نظر جانشین شورای روستا به فعالیت خود ادامه می‌دهد. لازم به ذکر است که به موجب تبصره ۲ ماده ۸۵ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۸۲/۷/۶ مجلس شورای اسلامی، جانشین شورای اسلامی روستا، شورای اسلامی بخش است.

□ در صورت عدم تشکیل یا انحلال شورای اسلامی بخش جانشین شورای اسلامی روستای تابع آن بخش، چه مقامی است؟

■ نظر به اینکه به موجب تبصره ۲ ماده ۸۵ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۸۲/۷/۶ مجلس شورای اسلامی یکی از وظایف شورای اسلامی بخش جانشینی و انجام وظایف و اعمال اختیارات شورای اسلامی روستاهای تابع است که به هر دلیل تشکیل نشده‌اند یا پس از تشکیل منحل شده‌اند، در صورتی که شورای اسلامی بخش تشکیل نشده یا منحل شده باشد تا تشکیل مجدد آن جانشین شورای بخش جانشین شورای اسلامی روستای تابع آن بخش هم محسوب می‌شود. لازم به ذکر است که به موجب ماده ۸۵ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۸۲/۷/۶ مجلس شورای اسلامی، استاندار جانشین شورای اسلامی بخش است.

□ درصدی که شورای اسلامی بخش در وضع عوارض بر تولیدات و درآمد اهالی محل باید آن را رعایت کند و اضافه بر آن نمی‌تواند عوارض وضع کند، چقدر است؟

■ مطابق ماده ۱۵ آیین‌نامه اجرایی، نحوه وضع و وصول عوارض از سوی شوراهای اسلامی شهر، بخش و شهرک موضوع قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران - مصوب ۱۳۷۵/۷/۷ هیئت وزیران، نسبت عوارض شهر و روستا یا درآمدها، تولیدات، خدمات و سایر موارد دیگر هر سال به وسیله وزارت کشور تهیه و به هیئت وزیران برای تصویب ارائه می‌شود. تبصره این ماده مقرر می‌دارد که تا تعیین نسبت‌ها و درصد‌های جدید به وسیله هیئت وزیران حداقل میزان عوارض نباید در مورد درآمدها از ۲ درصد درآمد سالیانه، در مورد فروش کالاها یا خدمات از ۲ درصد قیمت عمده‌فروشی و در مورد دارایی و ثروت از نیم درصد (۰/۵٪) ارزش معاملاتی آنها با احتساب میزان عوارض قابل وصول بیشتر باشد. تعریف‌های عوارضی که این نسبت و درصد‌ها را رعایت نکرده باشند به استناد تبصره ماده ۷۷ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران - مصوب ۱۳۷۵ - به وسیله وزیر کشور حسب مورد لغو یا اصلاح می‌شود.

مشاور حقوقی

در این شماره از ماهنامه دهیاریها نیز همچون شماردهای پیش به برخی از سوالات پیش روی دهیاران پاسخ داده شده است. انحلال شورای اسلامی رosta، عوارض تولیدات و درآمد اهالی رosta، انتشار مجله یا نشریه به وسیله دهیاری، نحوه برداشت از حساب دهیاری در صورت عزل دهیار، نحوه پرداخت هزینه‌ها در دهیاری و نحوه پرداخت علی‌الحساب؛ سوالات حقوقی این شماره اند.

پاسخ سوالات صرفاً در برگیرنده نظر مشاوران محترم است.

شابر نظرپور

کارشناس دفتر حقوقی سازمان
شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور

□ آیا دهیاری می‌تواند نسبت به انتشار مجله یا نشریات دیگر اقدام کند؟

■ براساس مقررات حقوقی حاکم بر وضعیت دهیاری که براساس ماده واحده قانون تأسیس دهیاری‌های خودکفا در رسته‌های کشور مصوب، ۱۳۷۷ به عنوان نهاد عمومی غیردولتی شناخته شده و دارای شخصیت حقوقی مستقل است؛ هیچ‌گونه متن قانونی برای دهیاری‌ها در تدوین و انتشار مجله و نشریه وجود ندارد. دهیاری می‌تواند همسو با رسالت‌های آموزشی خود و با اخذ مجوز از مراجع و دستگاه‌های ذی‌صلاح نسبت به انتشار نشریه اقدام کند. البته در این زمینه می‌باشد مقررات آیین‌نامه مالی دهیاری‌ها رعایت شود.

□ در صورت عزل و برکناری دهیار و یا تحقق مفاد ماده ۶ اساسنامه دهیاری‌ها - مبنی بر خاتمه خدمت دهیار - برای برداشت از حساب دهیاری علاوه بر مسئول امور مالی دهیاری چه کسی بایستی اسناد مالی را امضا کند؟

■ براساس ماده ۸ اساسنامه، تشکیلات و سازمان دهیاری‌ها مصوب ۸۰/۱۱/۲۱ در فاصله بین برکناری دهیار یا استغفار یا خاتمه خدمت او تا انتخاب دهیار جدید - که نباید بیش از سه ماه به طول انجامد. یکی از کارکنان دهیاری به انتخاب شورا به عنوان سرپرست دهیاری انجام وظیفه می‌کند. بدیهی است فرد انتخاب شده تمامی صلاحیت‌ها و اختیارات دهیار را دارا خواهد بود. بنابراین امضای اسناد و اوراق مالی دهیاری و سایر مکاتبات دهیاری به وسیله سرپرست انجام خواهد شد.

□ پرداخت هزینه‌ها در دهیاری چگونه و طی چه مراحلی انجام می‌شود؟

■ براساس ماده ۴۰ آیین‌نامه مالی دهیاری پرداخت هزینه‌ها در هر دهیاری مستلزم طی مراحل سه‌گانه است. این مراحل شامل الف: تحقق تعهدات در حدود اعتبارات مصوب و مقررات جاری است. به این ترتیب که کار و خدمتی انجام شود یا اموالی به تحويل دهیاری درآید و بدین وسیله دینی برای دهیاری ایجاد شده باشد. این مرحله بدین معنی است که می‌باشد برای تعهداتی که دهیاری می‌پذیرد و معاملاتی که انجام می‌دهد ردیف اعتباری در بودجه دهیاری پیش‌بینی شده باشد. هر معامله یا تعهدی که بدون وجود اعتبار انجام شده باشد درواقع تخلف از مقررات محسوب می‌شود. یعنی دهیار ابتدا باید ببیند در بودجه دهیاری اعتبار لازم برای انجام معامله یا پذیرش تعهد وجود دارد و سپس بر آن اساس تصمیم‌گیری کند. در این مرحله باید مقررات نیز رعایت شود. ب: تشخیص مستند مبلغی که به هر یک از طلبکاران پرداخت شود. در این مرحله که از وظایف اصلی مسئول امور مالی دهیاری و دهیار است باید مستند مبلغی که می‌باشد پرداخت شود مشخص گردد؛ مثلاً پرداخت مبلغ به استناد قرارداد میان دهیاری و فرد متعهدله یا برای خرید کالا و خدمت و جز اینها بوده است. در این خصوص باید به مقررات آیین‌نامه مالی دهیاری دقت و بیژن شود. پ: صدور حواله در وجه طلبکار در قبال اسناد مثبته، پس از مرحله تشخیص و تسجیل یعنی احراز طلبکار بودن فرد طرف قرارداد و متقاضی و مستندسازی طلب وی، مسئول امور مالی نسبت به صدور حواله یا چک یا استناد مربوط به پرداخت طلب اقدام خواهد کرد. این مرحله، مرحله پایانی پرداخت هزینه‌ها در دهیاری است. البته براساس تبصره ماده ۴۰ آیین‌نامه مالی دهیاری، ایجاد تعهد و تشخیص و صدور حواله در صلاحیت دهیار یا کسانی است که از طرف دهیار به طور مکتبی و به طور منجز اختیارات لازم به آنها تفویض می‌شود. در این مورد یعنی تشخیص و تسجیل و پرداخت، دهیار و مسئول امور مالی دهیاری مسئولیت مشترک دارد و انجام مراحل سه‌گانه مذکور و نظارت دقیق بر صحبت اجرای آنها با دهیار و مسئول امور مالی دهیاری است. ماده ۴۱ آیین‌نامه مالی دهیاری نیز به طور ضمنی این مطلب را تأیید می‌کند. ماده ۴۱ مقرر می‌دارد: مسئول امور مالی دهیاری بنا به پیشنهاد دهیار و تأیید شورای اسلامی رosta منصوب

احیای بازارچه سنتی روستای دهشال

نازیلا مرادی
کارشناس علوم ارتباطات اجتماعی

بازارچه‌های هفتگی در روستاهای نقش و تأثیر بسیاری در اقتصاد روستا ایفا می‌کنند. این بازارچه‌ها مکانی برای فروش و مبادله مستقیم انواع محصولات کشاورزی، دامداری، صنایع دستی و دیگر صنایع روستایی است و مازاد محصولات روستا در این بازارچه‌ها قابل عرضه است.

در جوامع روستایی که اقتصادشان مبتنی بر کشاورزی است، جمعیت به صورت پراکنده و کم در روستاهای مستقر می‌شود، چرا که به این ترتیب بهره‌برداری از منابع پراکنده آب و خاک راحت‌تر است. تداوم و بربایی بازارچه‌های هفتگی در روستاهای کم جمعیت با موانع بسیاری رویه‌روست. در چنین وضعیتی زمینه‌های تشکیل بازارچه‌های دوره‌ای که چند روستا را تحت پوشش قرار دهد، مناسب‌تر است. در واقع باید گفت بازارچه‌های هفتگی عموماً در روستاهای مرکزی و پرجمعیت شکل می‌گیرد و بیشتر در نواحی شمال ایران معمول است. شکل ظاهری این بازارچه‌ها به دکان‌های موقتی می‌ماند که بدون نظم خاصی در زیر جاده‌ها و سقف‌های برزنی یا چادری استقرار یافته است و هفته‌ای یک بار در روستاهای و شهرها بربا می‌شوند. این نوع بازارچه‌ها به صورت دوره‌ای و منظم در صبح یا بعدازظهر تشکیل می‌شود و فروشنده‌گان در غرفه‌های موقت و سرپوشیده به عرضه تولیدات خود می‌پردازند.

یکی از این بازارچه‌ها در روستای دهشال واقع در شمال ایران قرار دارد. این بازارچه هفتگی که دیرزمانی است در این روستا بربا می‌شود اکنون به همت دهیاری روستای دهشال، در مکانی جدید و با امکاناتی تازه، استقرار یافته است.

روستای دهشال از قدیمی‌ترین مناطق گیلان است که در اولین تقسیم مدون کشوری، در سال ۱۳۱۶ شامل تمام مناطقی می‌شد که بین لاھیجان، لنگرود، لشت نشاھ، کوچصفهان، سیاهکل و دریای خزر قرار گرفته بود و ۶۴ ده را در بر می‌گرفت. اما با گذشت زمان با تبدیل آستانه به بخش، دهشال به دو قسمت تقسیم شد و نیمی از آن به لاھیجان و نیم دیگر به آستانه تعلق گرفت.

روستای دهشال مرکز دهستان دهشال است و در بخش مرکزی شهرستان آستانه اشرفیه قرار دارد. این روستا سال‌هاست که مرکز دهستان شده و در زمان حاضر نیز ۲۲ روستا را تحت پوشش قرار داده است. آخرین سرشماری‌ها حکایت از آن دارد که ۲۶۰ خانوار، جمعیت ۱۰۰۰ نفری روستا را تشکیل می‌دهند. روستای دهشال بر سر راه ارتباطی میان شهرهای لاھیجان، کیاشهر و آستانه و در فاصله ۱۲ کیلومتری از مرکز شهرستان، ۱۱ کیلومتری لاھیجان، ۱۲ کیلومتری کیاشهر و ۴۵ کیلومتری مرکز استان قرار گرفته است. بنیان اقتصادی این روستا همانند بیشتر روستاهای شهرستان بر پایه کشاورزی استوار است و برجسته‌ترین محصول تولیدی آن به شمار می‌رود. مساحت کل باغ‌های روستا ۸۰ هکتار و سطح زیر کشت محصولات گالیزی و سبزی و صیفی آن نیز ۲۵ هکتار است. با این حال معیشت روستاشینیان دهشال، تنها از راه کشت و زرع تأمین نمی‌شود و علاوه بر آن مردم روستا به پرورش و نگهداری دام و طیور برای رفع نیازهای روزمره و بهبود وضع اقتصادی خانواده می‌پردازند. در این روستا امکاناتی چون بانک، داروخانه، کارخانه‌های برجسته‌ی از جمله و بیرونی و چوب‌بری، خانه بهداشت، پست و مخابرات، مدرسه و دبیرستان، مرکز قالیابی و مرکز ترویج و خدمات جهاد کشاورزی وجود دارد؛ اما مهمتر از همه بازار هفتگی دهشال است که پیشینه‌ای طولانی دارد. این بازارچه تا پیش از پیروزی انقلاب اسلامی دو روز در هفته برگزار می‌شد اما با توسعه شهر آستانه و تعدد بازارها به یک روز در هفته تقاضی یافت.

لازم به ذکر است به رغم تعطیلی بسیاری از بازارهای هفتگی در گیلان، این بازار به دلیل اهمیت و موقعیت خاص جغرافیایی آن هرگز تعطیل نشده است و اکنون نیز هر هفته شببه‌ها، همه‌مه و رونق را با خود به روستا می‌آورد.

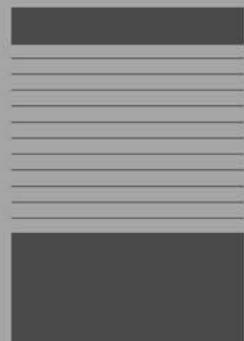
در «فرهنگ نظام» آمده است که لفظ بازار مرکب از «با» به معنی خورش و «زار» به معنی جا و مکان است که در ابتداء به محلی برای فروش اطعمه و خورش اطلاق می‌شده است؛ اما امروزه بازار محلی برای دادوستد انواع کالاهاست و بازارهای دوره‌ای یا هفتگی شکل ویژه‌ای از بازار است که در جوامع روستایی و در میان روستاشینیان رایج است. در شمال ایران و به ویژه در گیلان، تشکیل بازارهای دوره‌ای و هفتگی سابقه‌ای طولانی دارد، تا بدانجا که برخی از پژوهندگان احتمال می‌دهند که رشد شهرنشینی در شمال ایران ارتباط نزدیکی با بازارهای روستایی داشته و پایه‌های نخستین شهرها و شهرک‌های ایران در شمال بر بازارهای هفتگی بنا شده باشد.

این بازارها با وجود افزایش راهها و کسترش شبکه‌های ارتباطی، هنوز هم در عرصه اقتصادی و اجتماعی جانبه‌های سنتی خود را حفظ کرده‌اند، به طوری که می‌توان آنها را از جمله جاذبه‌های گردشگری استان گیلان و شهرستان آستانه

تجربه‌های موفق

■ احیای بازارچه سنتی روستای دهشال

گفت و گو

-
- انتصاب معاون امور دهیاری‌ها
 - کول فرح، مسافر مسیر توسعه
 - امتداد راه روستایی ناپیدا است
 - روستا، جانپناه انسان شهرنشین

اشرافیه پرشمرد.

بازارچه سنتی دهشال از سال‌های گذشته به صورت پراکنده و نابسامان در روز شنبه هر هفته برپا می‌شد. اما دهیار روستای دهشال با اجرای «طرح اصلاح ساختار بازارچه سنتی»، نقش مثبت آن را در روستای دهشال و روستاهای پیرامون تقویت کرد.

رضا کوچکی دهیار روستا دلیل اجرای طرح مذکور را متمرکز کردن بازار و عدم تردد مردم منطقه به مرکز شهرستان برای تهیه مایحتاج زندگی عنوان می‌کند. او همچنین اسکان مناسب فروشنده‌گان را در محیی که از بارش باران و تابش آفتاب در امان باشند، از جمله ضرورت‌های اجرای این طرح برمی‌شمارد. کوچکی اضافه می‌کند: «با اجرای طرح اصلاح ساختار بازار سنتی دهشال، مکان جدیدی برای استقرار آن در نظر گرفته شد، چراکه بازار سنتی گذشته در مسیر جاده ارتباطی روستا برپا می‌شد و اداره کل راه و ترابری استان همواره برای رفع سد معبر بازار تذکر می‌داد. با اجرای این طرح علاوه بر رفع این مشکل فرصتی نیز برای ارتقای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مردم منطقه و جذب گردشگر فراهم شد.» ضرورت اجرای طرح مذکور ابتدا در مشترک میان دهیار، اعضا شورای اسلامی روستا و معتمدان محل بررسی شد و مورد تأیید قرار گرفت. سپس، دهیار و اعضای شورای اسلامی روستا در مراحل اولیه با جمع‌آوری خودیاری‌های مردم پیش زمینه‌های لازم برای احداث بازارچه فراهم گردید. در گام بعدی، زمین بازار آماده سازی و تسطیح شد و مسیر و راه سنتی به این بازار تعیین، زیرسازی و آسفالت گردید. نکته درخور توجه اینکه دهیار روستای دهشال توانست نظر کارشناسی افراد صاحب‌نظر و سازمان‌های ذی‌ربط را جویا شود و در حین اجرای پروژه آنها را به کار بندد. به عنوان مثال حمایت‌های کارشناسی و مالی بنیاد مسکن در اجرای پروژه بازار جدید دهشال امری انکارناپذیر به شمار می‌رود.

رضا کوچکی اقدام بعدی پس از آماده سازی زمین را مطالعه و بررسی برای احداث بنا و تهیه نقشه‌های لازم برای ساخت بازارچه می‌داند.

دهیار روستای دهشال درباره فایند و مراحل انجام طرح می‌گوید: «در جلسات مشترک میان مردم و دهیاری به آنها گفته شد اجرای این طرح کاری مفید و عام‌المنفعه برای روستاست. در مرحله بعدی زمینی به مساحت تقییبی ۳۰۰۰ متر جنب بقعه چهارسادات دهشال برای احداث بازار در نظر گرفته شد. همچنین علاوه بر احداث راه، پلی نیز بر روی رود مجاور بازار ساخته شد. سپس نقشه‌های تهیه شده پیاده شد و عملیات اجرایی پروژه آغاز گردید. براساس این نقشه‌ها، غرفه‌ها در کنار یکدیگر و به شکل حرف «L» ساخته شدند و در محوطه میانی نیز با چهارگانه ایجاد شد.»

با اجرای این پروژه بازار هفتگی دهشال رونقی بیش از پیش یافت به گونه‌ای که اکنون این بازارچه مرکز خرد و فروش مهمی برای بسیاری از اهالی و ساکنان دهشال و مناطق پیرامون آن به شمار می‌رود.

کوچکی دستاوردهای بسیاری را برای این پروژه عنوان می‌کند که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- شکل نامنظم و پراکنده بازار سنتی گذشته برچیده شد و نظم و ترتیب یافت.

- اقتصاد و معیشت محلی به دنبال استقبال روازافزون کسبه‌ها و خریداران رو به بهبودی رفت.

- با احداث بازار توجه بیشتری به فضای سبز و بقعه مجاور بازار معطوف شد و این بقعه نیز با جمع‌آوری خودیاری مردمی بازسازی و مرمت شد؛ و

- اشتغال یکی از دستاوردهای مهم این بازارچه بود به گونه‌ای که تعدادی از اهالی روستا به عنوان فروشنده، ناظر، نظافتچی، و راننده مشغول به کار شدند.

کوچکی علاوه بر موارد یاد شده معتقد است تجمع مردم در یک نقطه ضمن رفع نیاز، مکان مناسبی برای تعامل و تبادل اطلاعات است و بازارچه جدید دهشال نیز به همین دلیل به حفظ زندگی اجتماعی و ایجاد نشاط و همیستگی در دهستان دهشال کمک شایانی کرده است. علاوه بر این با انجام اقداماتی از این دست و دیدن نتایج مثبت آن مردم روستا به برگزیدگان خود بیش از پیش اعتماد می‌کنند.

لازم به ذکر است با احداث این بازارچه منبع درآمدی نیز هر چند اندک برای دهیاری و شورا ایجاد شده است و دهیاری عوارض دریافتی از کسبه بازار را صرف عمران و آبادانی روستا می‌داند.

کوچکی مهم‌ترین تجربه و درس این پروژه را افزایش حس اطمینان و اعتماد مردم به دهیاری و شورا می‌داند و می‌گوید: «مردم به چشم خود دیدند که هزینه‌های اولیه‌ای که برای انجام طرح اهدا کردند، در مدت کوتاهی به بار نشست و با افزایش درآمد و بهبود وضعیت معيشی سختی‌های گذشته جبران شد. از سوی دیگر دهیاری ضمن پشت سرگذاشتن این مراحل تجربه‌ای بسیار بارگانها به دست آورد؛ تجربه‌ای که باعث می‌شود در انجام طرح‌های آتی با پشتونه علمی و تجربی بیشتری عمل کنند.»

آنچه مسلم است فقدان دسترسی مطلوب، مستقیم و بدون واسطه تواحی روستایی به بازار فروش برای مبادله و عرضه محصولات تولیدی روستایی و عدم شکل‌گیری واحدهای تجاری در نقاط روستایی پرجمعیت یکی از مهم‌ترین مشکلات روستاییان است.

مسئله مهم‌تر اینکه واحدهای روستایی محل مناسبی برای عرضه دائمی محصولات تولیدی نیستند زیرا بازاری بسیار محدود و کم مشتری دارند. به همین دلیل در صورتی که مکان‌ها و مراکز متعددی در قالب بازارچه‌های هفتگی روستایی شکل گیرد، روستاییان می‌توانند به شکل اداری محصولات خود را در آنها عرضه کنند. از سوی دیگر این اقدام می‌تواند به ایجاد فرصت‌های شغلی در روستاهای کاهش ناهمجارتی‌ها و هزینه‌های اجتماعی نیز منجر شود.

منظور ارزیابی عملکرد دهیاری‌ها، آشنایی با موانع، محدودیت‌ها و قابلیت‌های دهیاری‌ها، در برنامه کاری خود قرار داده و در راستای تحقق این اهداف تا کنون به ۲۲ استان کشور مسافت نموده‌اند. در این بازدیدها ضمن آشنایی با مسائل و مشکلات روستا و دهیاری، نظرهای پیشنهادی و انتقادات مسئولین، دهیاران و حتی اهالی روستا را جویا شده‌ایم تا در برنامه ریزی و تصمیم‌گیری‌ها به آنها توجه نماییم.

شواهد موجود حاکی از آن است که دهیاری‌ها منشا خدمات و آثار بسیار مثبت و ارزشمند بودند در زمینه توسعه زیرساخت‌ها و ارایه خدمات عمومی به روستاییان بوده‌اند و دهیاری‌ها توانسته‌اند بسیاری از کارهای عمرانی و خدماتی سایر دستگاه‌های دولتی را با هزینه‌های بسیار پایین و کیفیتی مطلوب انجام دهند. ولی فراموش نکنیم که قانون‌گذار هدف اصلی و محوری تشکیل نهاد دهیاری را تحقق توسعه پایدار روستایی ذکر نموده است و تحقق توسعه پایدار روستایی مستلزم آن است که دهیاری‌ها علاوه بر توجه به توسعه زیرساخت‌ها و ارایه خدمات عمومی، عزم خود را برای توجه به تمامی ابعاد اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و نهادی توسعه جنم نموده و به این ابعاد فراموش شده توسعه روستایی بیش از پیش توجه کنند.

هچنین در قانون تاسیس دهیاری‌های خودکفا در روستاهای کشور، قانون‌گذار بر عمومی و غیر دولتی بودن نهاد دهیاری و خودکفا بودن آن تأکید نموده است. لذا دهیاری‌ها بایستی در این زمینه گام برداشته و در راستای کاهش واپسگی به دولت و منابع و اعتبارات محدود دولتی و خودکفا نمودن نهاد دهیاری تلاش نمایند. معاونت امور دهیاری‌ها نیز در این خصوص وظیفه خود می‌داند که زمینه‌های توانمندسازی دهیاری‌های کشور را در این مهم فراهم نماید. کوتاه توانسته است منشاء خدمات و آثار ارزشمندی در جامعه روستایی پاشرد ولی با توجه به گستردگی و عمق محرومیت و عقب‌ماندگی مناطق روستایی کشور، اقدامات صورت گرفته ناکافی است و دهیاران عزیز بدانند که راه بسیار طولانی و پر مشقتی را جهت رسیدن به توسعه پایدار روستایی در پیش رو داریم. اکنون که اراده و سیاست راهبردی دولت خدمت گزار، بویژه مقام عالی وزارت و ریاست محترم سازمان نیز بر افزایش منزلت و کارایی بیش از پیش نهاد دهیاری در عرصه محرومیت‌زدایی و خدمت‌رسانی به روستاییان عزیز تاکید جدی دارد، امید است که به لطف الهی و همکاری، تلاش و کوشش بی‌وقفه خود بتوانیم وظیفه خطیر محول شده را به نحو احسن انجام داده و گام موثری در راستای عمران، آبادانی، نشاط، پویایی و در یک کلام توسعه پایدار روستایی برداریم. البته یادمان نزود که پیمودن این راه، سعه‌صدر و تحمل مشکلات، ناملایمات، و حتی نامهربانی‌های بسیاری را طلب می‌نماید. ولی چون عشق حم باشد، سهل است بیان‌ها.

اکنون که اراده و سیاست راهبردی دولت خدمت گزار، بویژه مقام عالی وزارت و ریاست محترم سازمان نیز بر افزایش منزلت و کارایی بیش از پیش نهاد دهیاری در عرصه محرومیت‌زدایی و خدمت‌رسانی به روستاییان عزیز تاکید جدی دارد، امید است که به لطف الهی و همکاری، تلاش و کوشش بی‌وقفه خود بتوانیم وظیفه خطیر محول شده را به نحو احسن انجام داده و گام نشاط، پویایی و در یک کلام توسعه پایدار روستایی برداریم.

□ نظر پیشنهادی شما برای هرچه بهتر و مفیدتر شدن نهاد نوپای دهیاری چیست؟

قبل از پاسخ به این سوال، بیان پیش مقدمه‌ای را ضروری می‌دانم. بی‌شک، شکل‌گیری نهاد دهیاری در کشور تصمیمی‌بجا، کارساز و ضروری برای تحقق توسعه روستایی بوده است. فقدان مدیریت واحد روستایی به عنوان حلقة مفقود و مغفول در جامعه روستایی بود که بالتابع توجه مجلس پنجم و دولت گذشته به این مقوله امری ضروری بوده است. من فکر می‌کنم که این حوزه در ابتدای شکل‌گیری، از همبستگی مطلوب برونسازمانی برخوردار نبوده است و شاید هم نوعی مقاومت غیرمحسوس در برابر شکل‌گیری این نهاد وجود داشته است. به نظر می‌رسد بعضی از نهادها که در روستاهای منشا خدمات مهمی در راستای عمران و بهسازی روستاهای بوده‌اند، خود را مدعی تولی‌گری امر مدیریت روستایی در کشور می‌دانند. ریشه این مقاومت‌ها را نیز بایستی در دلسوی و احساس مسئولیت این نهادها برای جامعه روستایی جست‌وجو کرد. لیکن ذکر این نکته ضروری است که مدیریت روستایی، مدیریتی چند‌وجهی و فراخشی است و نمی‌توان به صرف اینکه یک نهاد دارای تجاری در عرصه عمران و بهسازی روستایی است، تولی‌گری مدیریت

توجه به اشتغال روستاییان به ویژه جوانان روستایی و تقویت بنیه اقتصادی روستا و توجه به مسائل اجتماعی و فرهنگی جامعه روستایی، از مهمترین برنامه‌های این حوزه معاونت است.

معاونت امور دهیاری‌ها

اهداف، برنامه‌ها

و جسمانداز آینده

مدیریت روستایی، مدیریتی چند وجهی و فرآبخشی است و نمی‌توان به صرف اینکه یک نهاد دارای تجاری در عرصه عمران و بهسازی روستایی است، تولی‌گری مدیریت روستایی را نیز به آن واگذار کرد.

در این شماره که اولین شماره از دوره جدید انتشار ماهنامه دهیاری‌ها محسوب می‌شود، طی کفتگویی با عباس علیجانی، معاون امور دهیاری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، دیدگاهها و نظرات ایشان را در خصوص مدیریت نوین روستایی، وضعیت کنونی دهیاری‌ها و برنامه‌های آتی این حوزه جویا شده‌ایم که در ادامه درج می‌گردد:

□ ضمن آرزوی موققیت، جتاب‌عالی وضعیت کنونی دهیاری‌های کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ ■ بی‌شک شکل‌گیری نهاد دهیاری به عنوان یک نهاد عمومی غیر دولتی در مناطق روستایی را بایستی نقطه عطفی

در تاریخ مدیریت روستایی کشور دانست که در صورت هدایت، راهبری و مدیریت صحیح می‌تواند منشا خدمات و آثار بسیار مثبت و ارزنده‌ای در عرصه خدمت رسانی به جامعه روستایی و تحقق توسعه پایدار روستایی باشد. تا کنون مجوز تاسیس حدود ۱۷۸۰۰ دهیاری توسط وزارت کشور صادر شده است که اغلب آنها نیز راهاندازی شده و رسماً فعالیت خود را آغاز نموده‌اند. اینجانب از زمان پذیرش مسئولیت، انجام بازدیدهای منظم و ادواری از دهیاری‌های کشور و شرکت در همایش‌ها و گردهمایی‌های استانی دهیاری‌ها با اولویت استان‌های محروم و کم برخوردار را به

مدیریت روستایی می‌باشد از لحاظ منزلت و مکانت از توانایی فرآبخشی بهره‌مند باشد تا بتواند از توان و پتانسیل تمامی دستگاه‌های دولتی برای تحقق توسعه متوازن روستایی استفاده کند.

افزایش منزلت و هویت دهیاری‌ها از طریق انجام بازدیدهای میدانی و تشکیل گردشمندی‌ها و همایش‌های استانی دهیاری‌ها، ساخت و تجهیز پایگاه‌های آتش‌نشانی در روستاهای هدف، پیگیری اجرای طرح‌های توسعه گردشگری و حفظ میراث فرهنگی، پیگیری طرح هجرت ۲۰، تقویت جایگاه سازمانی دهیاری‌ها، کمک به حفظ و احیاء فضای سبز و منابع طبیعی روستا، برنامه‌ریزی برای اینمن سازی روستاهای برای آسیب‌های طبیعی و انسانی، برنامه ریزی جهت برگزاری مسابقه طرح‌های برگزیده روستایی برای دهیاری‌ها، پیگیری جدی جهت تحقق کاهش تصدی‌های دولت و واکذاری تصدی‌های قابل واکذاری بخش دولتی به دهیاری‌ها (موضوع بند ب ماده ۱۳۷ قانون برنامه چهارم توسعه) از طریق سازمان مدیریت و برنامه ریزی و انعقاد تفاهم‌نامه‌های همکاری مشترک با سازمان‌ها، نهادها و دستگاه‌های

اجرایی ذی‌ربط (که از این جمله می‌توان به انعقاد تفاهم‌نامه همکاری مشترک با سازمان بهزیستی کشور، سازمان تبلیغات اسلامی کشور، سازمان جنگل‌ها، مرتع و آبخیزداری کشور، کمیته امداد امام خمینی (ره)، پیگیری وظایف قابل واکذاری و زارت نیرو به دهیاری‌ها به ویژه در زمینه تامین آب شرب بهداشتی روستاییان ... اشاره نمود)، تخصیص اعتبار جهت ساماندهی گزارهای شهدای روستایی به منظور ارج نهادن به مقام شامخ و والای شهدای هشت سال دفاع مقدس و زنده نگاه داشتن یاد و خاطره آنان، ارایه طرح‌های اجرایی در خصوص ایجاد اشتغال و تقویت بنیه اقتصادی روستا (طرح تحول سبز و طرح اقتصاد جبرانی خانوارهای روستایی)، اجرای طرح زکات به منظور فرهنگ سازی و احیای فریضه زکات و کمک به اجرای پروژه‌های عمرانی در روستاهای، و موارد بسیاری از این قبیل اشاره نمود.

همچنین در طول این مدت بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌هایی نیز همچون دستورالعمل توزیع عواید متمرکز دهیاری‌ها در سال ۱۳۸۵، دستورالعمل نحوه تعیین حقوق و مزایای دهیاران در سال ۱۳۸۵، دستورالعمل مکان‌یابی پایگاه‌های آتش‌نشانی، تدوین نظامنامه شاخص‌های ارزیابی دهیاری‌های کشور در سطوح ملی و استانی تهیه و ابلاغ گردیده است و دستورالعمل‌هایی نیز همچون دستورالعمل تعیین و اخذ بهای خدمات مدیریت پسماند در روستاهای کشور، دستورالعمل تدقیک اراضی، فرم‌های مربوط به صدور پروانه ساختمان و شناسنامه ساختمان روستایی، تهیه گردیده که به زودی ابلاغ می‌گردد. البته در شماره‌های آتی ماهنامه، گزارش تفصیلی اقدامات انجام شده منعکس خواهد شد. امید است با بهره‌گیری از نقطه نظرات، پیشنهادات و انتقادات مخاطبان گرامی بتوانیم گام مثبتی در راستای بهبود امور مدیریت روستایی و تحقق توسعه پایدار روستایی برداریم.

□ با سپاس از شما.

شواهد موجود حاکی از آن است که دهیاری‌ها منشا خدمات و آثار بسیار مثبت و ارزنده‌ای بویژه در زمینه توسعه زیرساخت‌ها و ارایه خدمات عمومی به روستاییان بوده‌اند و دهیاری‌ها توانسته‌اند بسیاری از کارهای عمرانی و خدماتی سایر دستگاه‌های دولتی را با هزینه‌های بسیار پایین و کیفیتی مطلوب انجام دهند.

روستایی را نیز به آن واکذار کرد. مدیریت روستایی می‌بایست از لاحظ منازل و مکانت از توانایی فراخشی بهره‌مند باشد تا بتواند از توان و پتانسیل تمامی دستگاه‌های دولتی برای تحقق توسعه متوازن روستایی استفاده کند، لذا لازم است که مدیریت روستایی با نیرومندترین دستگاه استانی (یعنی استانداری) رابطه مستقیم و طولی برقرار سازد. بدیهی است وزارت کشور به خوبی می‌تواند با توجه به اختیارات فراخشی خود که تا سطح بخشداری‌ها نیز ادامه دارد، با حداقل هزینه‌های ممکن (تشکیلاتی، نیروی انسانی، سازمانی و جز اینها) متولی امر توسعه متوازن روستایی در کشور باشد. از این رو برنامه جدی و محوری اینجانب در مسیر اجرای سیاست‌های صدرالذکر و همچنین تأکید ریاست سازمان جناب آقای مهندس هاشمی و دولت خدمتگزار -که اولویت اول خود رارفع محرومیت‌های روستاییان که ولی‌ثعمت ما به شمار می‌آیند عنوان کرده است - زدودن فقر و محرومیت از جامعه روستایی، تحقق توسعه پایدار روستایی و ایجاد پویایی و نشاط در جامعه روستایی خواهد بود. برای دستیابی به این مهم از یک طرف افزایش ظرفیت‌های مدیریتی، نظارتی و آموزشی و همچنین توجه جدی به رفع کمبودها و چالش‌ها و برداشتن موانع و از طرف دیگر ایجاد هم‌افزایی بیشتر در جهت همکاری و هماهنگی تمامی دستگاه‌های حکومتی بدیهی ترین وظیفه این معاونت در جهت بالندگی و اثربخشی معاونت امور دهیاری‌ها و به دنبال آن نهاد نوپای دهیاری خواهد بود.

□ برای اطلاع خوشنده‌گان، بفرمایید که تاکنون چه برنامه‌هایی از سوی این معاونت انجام و یا در دستور کار قرار گرفته است؟

■ اگرچه روستا از باب تقسیمات کشوری به عنوان کوچکترین واحد سیاسی کشور شناخته می‌شود، لیکن اهمیت و نقش اساسی آن در فرایند توسعه ملی انکارناپذیر است. محرومیت‌های بسیار تأسیس‌بار روستاییان در زمان رژیم سistem‌شاهی در تمامی ابعاد موجب شده بود که بعد از انقلاب اسلامی منابع مالی تخصیص یافته به روستاهای، به جای آنکه در مسیر ایجاد اشتغال و افزایش درآمد روستاییان قرار گیرد، غالباً صرف تأمین زیرساخت‌ها (اعم از آب، برق، راه، تلفن و جز اینها) گردد. الحمد لله در شرایط کنونی به همت جمهوری اسلامی ایران، اکثر روستاهای کشور از نظر زیرساخت‌ها در وضعیت نسبتاً مناسبی قرار دارند. یکی دیگر از کارهای افتخارآمیز نظام جمهوری اسلامی به منظور تحقق توسعه پایدار روستایی را می‌بایست شکل‌گیری نهاد دهیاری در روستاهای دانست. نهاد دهیاری، سازمانی محلی است که بر دو پایه مردم و دولت بنا نهاد شده است. این نهاد به دلیل اینکه مشروعیت و ضوابط انتصاب خود را از طریق شورای اسلامی روستا کسب می‌کند نهادی مردمی است و از طرف دیگر به دلیل آنکه مجوز تأسیس دهیاری از سوی وزارت کشور و حکم دهیار نیز به وسیله بخشدار صادر می‌شود و وظیفه اجرای سیاست‌های عمومی و خاص دولت را برعهده دارد، آخرین حلقة اتصال دولت و مردم در روستاهای به شمار می‌آید. لذا افزایش منازل و جایگاه نهاد دهیاری، فراهم آوردن زمینه‌های اجرایی شدن اختیارات و وظایف محول شده به دهیاری‌ها، ساماندهی به سازمان و تشکیلات دهیاری‌ها، ارتقای سطح آموزش دهیاران با هدف توانمندسازی آنها، به کارگیری توان اجرایی دستگاه‌های مختلف اجرایی کشور، توجه به اشتغال روستاییان به ویژه جوانان روستایی و تقویت بنیه اقتصادی روستا، و توجه به مسائل اجتماعی و فرهنگی جامعه روستایی، از مهم‌ترین برنامه‌ها و رویکردهای این حوزه معاونت است.

در همین راستا طی یک سال گذشته حوزه معاونت امور دهیاری‌ها علاوه بر انجام وظایف جاری خود از قبیل صدور مجوز دهیاری‌ها، توزیع اعتبارات دهیاری‌ها، تهیه و توزیع ماشین‌آلات دهیاری‌ها، امور مرتبط با بهداشت محیط زیست روستا، هدایت و نظارت بر نحوه اجرای طرح‌های و ساخت و سازهای روستایی، هدایت و نظارت بر پروژه‌های مطالعاتی، ساماندهی تشکیلات و نیروی انسانی دهیاری‌ها و ... اقدامات متعدد دیگری را در راستای بهبود و تقویت جایگاه دهیاری و توسعه مناطق روستایی انجام یا پیگیری نموده است که به عنوان نمونه می‌توان به مواردی چون

۵۵۸ میلیون ریال به این طرح اختصاص داده شد و در زمان حاضر ۵۰ درصد این مبلغ وصول شده است.

□ آیا طرح مذکور به مرحله اجرا رسیده است؟
بله بخش نخست عملیات اجرایی پروژه آغاز شده است.

■ مجری طرح کیست و بر چه اساسی انتخاب شد؟
باتوجه به اینکه سایت باستانی کول فرج از یادگارهای دوران ایلامی است مرجع قانونی در اجرای طرح، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری خوزستان است. در عمل نیز به دلیل وجود سنگ نوشتۀ های ایلامی در فرایند اجرای پروژه، نظارت و تخصص کارشناسان این سازمان بسیار ضروری می نماید.

□ تاکنون چه مقدار از اعتبار تخصیص یافته، برای طرح هزینه شده است؟
■ همان طور که گفتم در زمان حاضر فقط ۵۰ درصد از کل این اعتبار دریافت شده است که در صورت ارائه گزارش دقیق عملکرد از سوی سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، اعتبار مذکور به پروژه اختصاص می یابد. البته لازم به ذکر است اعتبار جدالانه‌ای نیز از سوی سازمان میراث فرهنگی و گردشگری استان به این سایت باستانی تعلق گرفته است.

□ به عنوان آخرین سؤال اهداف و برنامه‌های شما در آینده چیست و قصد دارید چه فعالیت‌هایی را در روستا به تحقق برسانید؟

■ روستای کول فرج با کمبودهایی نظیر نبود مکان ورزشی مناسب و کتابخانه عمومی مواجه است. همچنین به خاطر عبور جاده اصلی اصفهان- خوزستان از میان روستا و نبود پل روکنگر و زیرگذر مشکلاتی برای تردد روستاییان ایجاد شده است. از آن جا که دهیاری روستا در صدد است تا محیطی جذاب، سالم و آباد برای زندگی فراهم آورد، تمام سعی و تلاش خود را در جهت رفع کمبودها و مشکلات ذکر شده و برآوردن نیازهای ساکنان و پیشرفت روستا به کار خواهد گرفت و از هیچ کوششی برای رشد و توسعه روستا در تمام زمینه‌ها دریغ نخواهد کرد، تا مردم روستا با انگیزه‌ای مضاعف به ماندن و زندگی کردن در آن تشویق گرددند.

در پایان ذکر این نکته ضروری است که دهیاری در جهت پیشبرد امور و رسیدن به اهداف خود از هر پیشنهاد و انتقادی به گرمی استقبال می کند. علاقه‌مندان می توانند از طریق پست الکترونیکی به آدرس: dehyari-kohbad2@yahoo.com با ما ارتباط برقرار کنند.

□ با سپاس از شما.

- واگذاری زمین برای احداث مسجد و تکمیل آن؛
- واگذاری زمین برای تأسیس دیبرستان، مرکز بهداشتی - درمانی، خانه بهداشت، دفتر مخابرات و جز اینها؛
- لوله‌کشی و آبرسانی به قبرستان، احداث غسالخانه و نصب آب سردکن در مسجد؛
- استقبال از طرح پاکسازی محیط با پرداخت به موقع قبضه‌های مربوط به آن؛ و
- جمع‌آوری مبلغ ۶۰ میلیون ریال بابت کمک به هزینه گازکشی.

□ با توجه به طبیعت زیبای روستا چه اقداماتی در جهت حفظ و ارتقای محیط‌زیست روستا انجام داده‌اید؟

■ دهیاری در گام اول با هدف «فرام ساختن محیطی سالم و پاکیزه برای زندگی در روستا» اقدام به جمع‌آوری پسماندها و پاکسازی محیط روستا کرد. بهای این گونه خدمات از طریق قبضه‌هایی که دهیاری و شورای روستا تهیه کرده است از اهالی اخذ می‌گردد.
همچنین از وسط روستای کهبداد ۲ یک مسیل عبور می‌کند که علاوه بر خطر بروز سیل، که چندین بار اتفاق افتاده و خسارات مالی و جانی فراوانی را وارد کرده است به جایگاهی برای انباشت پسماند نیز مبدل شده بود. به همین منظور دهیاری به بهسازی و لاپرواپی این مسیل اقدام کرده است.

□ با توجه به جاذبه‌های گردشگری بسیاری که به لاحظ تاریخی و طبیعی در روستا وجود دارد آیا تاکنون برای تقویت این جاذبه‌ها اقدامی کرده‌اید؟

■ همان طور که قبل از این اشاره کردم اهالی روستای کهبداد ۲ تا اوایل انقلاب در منطقه باستانی و معروف کول فرج سکونت داشتند. این تنگه با داشتن ۶ مجموعه از نگارکندهای دوره «ایلام‌نو» یکی از اماکن باستانی و دیدنی کشور به شمار می‌رود که چهار نگارکنده آن مرتبط با موضوع قربانی برای خدایان است. مهم‌ترین این حجاری‌ها مربوط به شاهنه (هانی) یکی از حکام مستقل سرزمین آیاپیر (ایذه) در زمان شوترک ناهونته دوم (۷۱۶ق-۶۹ق) قبل از میلاد است که در حال ارائه هدایای مذهبی نشان داده شده است. افزون بر اهمیت تاریخی، چشم‌انداز سرسبز تنگه نیز آن را به جاذبه طبیعی ارزشمندی تبدیل کرده است. به منظور تحقق استفاده از این ظرفیت‌ها، سال گذشته با همکاری مشترک سازمان میراث فرهنگی و گردشگری استان خوزستان و دهیاری، دو طرح توجیهی مقدماتی و تکمیلی برای مرمت سایت باستانی کول فرج تهیه شد و طرح‌های مذکور برای جذب اعتبار به سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور ارسال شدند. پس از بررسی کارشناسان این سازمان مبلغ

کول فرح

مسافر مسیر توسعه

مریم اسدپور

مکان باستانی «کول فرح» بر سر راه اصفهان- خوزستان، در ۷ کیلومتری جنوب خاوری دشت ایذه قرار گرفته است. «کول فرح» در گویش بختیاری به معنی «تنگه گشاده» است. این تنگه با دارا بودن مجموعه‌ای از نگارکندهای دوره «ایلام نو»، یکی از اماکن باستانی ایذه به شمار می‌آید. افزون بر اهمیت تاریخی، انزو، سکوت آرام‌بخش تنگه و چشم‌انداز سرسبز برابر تنگه، به آن جاذبه طبیعی و زیستی ارزشمندی بخشیده است. پس از تأسیس دهیاری در سال ۱۳۸۲ اقدامات ارزندهای در جهت عمران و آبادانی روستا و حفظ و ارتقای آثار تاریخی آن از سوی دهیاری صورت گرفته است. بر همین اساس ماهنامه «دهیاریها» کفت و گویی با رحمت الله امیدپور، دهیار روستای کول فرح انجام داده است که در ادامه می‌خوانید:

■ ابتدا مقدمه‌ای درباره پیشینه روستای کول فرح یا «کهبداد ۲» بیان کنید، چرا این روستا دو اسم دارد؟
■ روستای کهبداد ۲ یکی از روستاهای بخش مرکزی شهرستان ایذه در استان خوزستان است. اهالی روستای کهبداد ۲ تا چند سال قبل در منطقه‌ای به نام کول فرح که به معنای تنگه گشاده است سکونت داشتند. بعد از انقلاب اسلامی اهالی منطقه کول فرح به خاطر کم آبی مجبور به مهاجرت به مکانی دیگر شدند و روستای کهبداد ۲ شکل گرفت. از آن زمان دوگانگی اسمی به وجود آمد که مشکلاتی را نیز به دنبال داشته است. مثلاً نزد بعضی ادارات مثل آموزش و پرورش و اداره ثبت احوال و همچنین در نزد عموم به اسم کول فرج شناخته شده است ولی در تقسیمات کشوری نام رسمی این روستا کهبداد ۲ است. تاکنون با وجود پیگیری‌های به عمل آمده از طرف شورای روستا برای تغییر نام روستا، هیچ نتیجه‌ای حاصل نشده است. فاصله روستای کهبداد ۲ با شهرستان ایذه حدود ۴ کیلومتر است. مساحت تقریبی کل روستا بدون احتساب زمین‌های کشاورزی ۲۰۰۰۰ متر مربع است و جمعیت آن طبق سرشماری عمومی سال ۷۵، تعداد ۱۴۳۳ نفر بود؛ اکنون با توجه به سرشماری که دهیاری انجام داده است جمعیت روستا به ۱۷۰۰ نفر افزایش یافته است.

■ معیشت مردم روستا از چه راهی تأمین می‌شود و برای بهبود آن چه اقداماتی انجام داده‌اید؟
■ اقتصاد روستای کهبداد ۲ بر پایه کشاورزی، زراعت و دامداری استوار است. تعداد زیادی از مردم روستا نیز در بخش‌های خدماتی روستا و اداری شهرستان و جز اینها مشغول فعالیت‌اند. دهیاری به منظور اشتغال‌زایی در منطقه و خدمات رسانی بهتر به اهالی و کسب درآمد مستمر برای دهیاری از سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور تقاضای وام برای تولید موذاییک کرده بود که با اعتباری به مبلغ ۲۰۰ میلیون ریال موافقت گردید که ۵۰ درصد آن وصول شده و در این زمینه کارهای اولیه صورت گرفته است.

■ بدون شک یکی از عوامل موفقیت دهیاری‌ها مشارکت و خودیاری اهالی روستاست، آیا مردم روستای کهبداد ۲ در امور مربوط به روستای خود مشارکت کافی دارند؟
■ اگر موفقیتی صورت گرفته راز آن قطعاً در تعامل مطلوب با شورای روستا و همچنین کمک و مشارکت خود مردم روستاست که به شیوه‌های مختلف در پیشبرد اهداف دهیاری نمایان است. کارهایی که در این چند سال اخیر از طریق خودیاری مردم و نیکوکاران روستا صورت گرفته بدین شرح است:

همکاری صورت بگیرد. اما در زمان حاضر هیچ برنامه مشخصی در این زمینه وجود ندارد. لازم به توضیح است که فقط یک مورد در سال گذشته این همکاری بین ما و شوراهای اسلامی روستای استان مرکزی اتفاق افتاد که آنها تعهد کردند در تمام طول زمستان، راههای روستایی را باز نگه دارند یعنی وظیفه برفرویی استان را که منطقه‌ای کوهستانی و برفی است - به عهده گرفتند. ما تیغه‌های برفروب را در اختیارشان قرار دادیم، آنها هم با کسانی که در روستاهای تراکتور داشتند قرارداد بستند. در زمان بارش برف تراکتورها با آن تیغه‌ها محدوده‌های مشخصی را برفرویی کردند و به ما گزارش دادند، ما هم براساس گزارش‌ها، حق الزحمه‌ها را پرداخت کردیم.

دھیاری‌ها عملأً چکونه می‌توانند با شما همکاری کنند؟

■ بیش از ۶۰ درصد راههای روستایی به طور پراکنده و در مناطق صعب‌العبور وجود دارند و ادارات راه‌نمی‌توانند با چنین اعتبار محدودی به این گسترشگی عمل کنند. به همین دلیل نهادهای محلی مثل دھیاری‌ها بهترین همکاری را در این زمینه می‌توانند داشته باشند. در مجموعه راه روستایی ۲۸ فعالیت وجود دارد که از این رقم فقط شاید ۵ یا ۶ تا از عهده دھیاری‌ها برینی آید. دھیاری‌ها در بقیه این کارها به راحتی می‌توانند فعال باشند. مثلاً آسفالت کردن ممکن است از عهده دھیاری‌ها بر نیاید اما برخی فعالیتها هستند که هفتگی و ماهانه باید انجام شوند؛ از جمله برداشتن سنگ از روی جاده؛ که اگر به طور مرتبت این موانع از روی راه برداشته نشود معرض ایجاد خواهد شد. پس دھیاری‌ها می‌توانند در مجموعه کارهایی که راهها را قابل تردد نگه می‌دارد از جمله شانه‌سازی، پاک کردن کانال‌ها، تعمیرات جزئی راهها و از این قبیل همکاری کنند و چون در محل حضور دارند بهای این کارها برای ما ارزان‌تر تمام می‌شود. ما منتظر هستیم که دھیاری‌ها پس از سیستم‌سازی و ایجاد شرایط لازم، به ما اعلام پروژه کنند تا در تعهدی دو جانبه، بودجه و امکاناتی را که ندارند برای شان فراهم کنیم.

رویکرد دولت و مجلس در برنامه چهارم نسبت به راههای روستایی چیست؟

■ دولت و مجلس در برنامه سوم هیچ رویکرد مثبتی نسبت به راههای روستایی نداشتند. در برنامه سوم صراحتاً عنوان شده بود که تمام روستاهای بالای ۲۰ خانوار باید از راههای روستایی بهره‌مند شوند که این محقق نشد. هنگام تصویب ماده ۲۸ قانون برنامه سوم میزان اعتبار لازم را برای این امر اعلام کردیم که پذیرفته

شد و ابلاغ گردید احداث شده‌اند، چون راه روستایی استاندارد بین‌المللی ندارد. البته استاندارد راههای با تراکم کم وجود دارد. از این منبع و در کنار آن، معیارهای داخلی، آین نامه‌ای تهیه گردید (نشریه ۱۹۶ مشخصات هندسی راههای روستایی) و ابلاغ شد.

■ این راهها از نظر آمار حوادث در چه وضعیتی قرار دارند؟

■ در راههای روستایی چون تردد کم است میزان تصادفات خیلی پایین است و طبق اعلام اداره راهنمایی و رانندگی ۱۵ درصد تصادفات کل کشور را تشکیل می‌دهد.

■ اگر میزان تردد در این راهها بیشتر شود آیا ظرفیت این راهها امکان تردد بیشتر را خواهد داد؟

■ اگر راههای احداث شده، پرتردد شود بالا بردن «سطح سرویس» انجام خواهد شد. یعنی راهها تعزیز می‌شوند، و شبکه‌ها، قوس‌ها و پیچ‌های نادرست اصلاح می‌گردند.

■ براساس قانون، دھیاری‌ها موظف‌اند در نگهداری و تسطیح راههای واقع در حریم اراضی روستا از طریق خودیاری اهالی روستا و دستگاه‌های ذی‌ربط همکاری کنند. دھیاری‌ها تا چه میزان توانسته‌اند از خودیاری اهالی در زمینه راههای روستایی بهره ببرند؟

■ در زمانی که وزارت جهاد سازندگی عهده‌دار راه روستایی بود خودیاری بحثی جدی می‌نمود و کار این وزارت‌خانه همراه با خودیاری بود، اما در وزارت راه و ترابری ما وارد سیستمی شده‌ایم که می‌توان گفت «خودیاری» موضوعی حذف شده است. زیرا طبق قانون بودجه و سنتوات کشور، خودیاری ممنوع است.

■ اصولاً همکاری دھیاری‌ها با شما چگونه بوده است و کدام سازمان این موضوع را پیگیری می‌کند؟

■ در زمینه راههای روستایی هیچ گزارشی مبنی بر همکاری دھیاری‌ها وجود ندارد. ممکن است به صورت موردنی، یکی - دو مورد خاص به ابتکار مسئولان محلی وجود داشته باشد که من از این موضوع بی‌خبرم. اما به طور سازمان یافته هیچ نوع همکاری در این زمینه وجود ندارد و البته من همین‌جا اعلام آمادگی می‌کنم که از همکاری هر سازمانی استقبال خواهیم کرد. متنها باید پا پیش بگذارند و به ما اعلام آمادگی کنند و از میزان همکاری یا امکانات خود ما را با خبر سازند. یعنی آنها برنامه ارائه دهند و از ما اعتبار بخواهند تا در یک تعهد دو طرفه این

امتداد راه روستا پیکار است

معصومه بیات

در سال ۱۳۸۰ براساس مصوبه دولت، وظایف عمرانی وزارت جهاد سازندگی به وزارت‌خانه‌های تخصصی انتقال پیدا کرد. وظیفة بهسازی روستا به وزارت مسکن و شهرسازی، آب و برق به وزارت نیرو و راه روستایی به وزارت راه و ترابری منتقل شد. در سال ۱۳۸۱ این مصوبه اجرا شد و اکنون مدت سه سال است که اداره کل راه روستایی یکی از زیرمجموعه‌های وزارت راه و ترابری است. وظیفة اصلی اداره کل راه روستایی که در قانون پیش‌بینی کردیده؛ احداث بهره‌برداری و نکهداری از راه‌های روستایی است. این اداره در مرکز وظیفة سیاستگذاری، نظارت، برنامه‌ریزی و هماهنگی را بر عهده دارد؛ استان‌ها نیز موظف به اجرای آن برنامه‌ها هستند. مهندس مجید برازنده تهرانی مدیریت کل این اداره را بر عهده دارد، آنچه در پی می‌آید گفت‌وگویی است که با او انجام گرفته است.

□ در زمان حاضر چه میزان راه‌های روستایی در کشور احداث شده و چه مسافت دیگری باقی مانده است تا شبکه راه‌های روستایی کشور تکمیل گردد؟

■ قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ۸ هزار کیلومتر راه روستایی در کشور وجود داشت و اکنون این رقم به ۱۰۰۵۸۸ کیلومتر رسیده است. ۵۲ هزار کیلومتر از مجموع راه‌های احداث شده، روکش آسفالت دارد و ۴۸ هزار کیلومتر نیز شوسه است. شبکه راه‌های روستایی کشور ۱۴۰ هزار کیلومتر را در برمی‌گیرد که به این ترتیب حدود ۴۰ هزار کیلومتر باقی مانده است تا شبکه راه‌های روستایی کشور کامل شود. البته این مقدار راهی که تاکنون احداث گردیده است حدود ۸۰ درصد جمعیت روستایی را پوشش می‌دهد. و این نشان می‌دهد که طی ۲۵۲۶ سال گذشته هدف، رسیدگی به روستاهای با جمعیت بیشتر بوده است.

□ اعتباراتی که برای ایجاد و مرمت راه‌های روستایی در طول برنامه چهارم در نظر گرفته شده چقدر است؟

آیا این میزان کفايت می‌کند؟ تاکنون چه پیشنهادهایی در این زمینه داشته‌اید؟

■ ما تا امسال هیچ‌گونه اعتبار ملی نداشته‌ایم. اعتبارها همه در شوراهای برنامه‌ریزی و توسعه استانی تصویب می‌شده و ستاد مرکزی هیچ‌گونه اختیار و نقشی در تأمین اعتبار نداشته است. اما در مجموع به طور متوسط ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار راه روستایی در کشور بوده است. این در حالی است که نیاز به اعتبار خیلی بیش از این ارقام است. هم اکنون حدود ۱۵۰۰ میلیارد تومان دیگر احتیاج داریم تا به راه‌های روستایی رسیدگی کنیم. امسال طرح اعتبار ملی برای اولین بار با پیکری در مجلس و دولت به تصویب رسید که ۴۲ میلیارد تومان بود و اخیراً هم در مجلس در قالب متمم بودجه ۸۴، ۱۵۰ میلیارد تومان دیگر تصویب شد و مجموع اعتبار ملی امسال به رقم ۱۹۲ میلیارد تومان رسید. ما در قالب نیازمن برای میزان اعتبار سال ۸۵ میلیارد تومان دیگر احتیاج داریم تا به راه‌های روستایی رسیدگی کنیم. البته این ۳۰۰ میلیارد تومان دیگر نیز اعتبار در نظر بگیرند تا پروژه راه‌های روستایی طی چند سال به سرانجام برسد. البته این پیشنهاد هنوز به تصویب نرسیده است. از نظر حجم کاری با ۴۲ میلیارد تومان، ۱۲۰۰ کیلومتر راه آسفالت می‌شود و با ۱۵۰ میلیارد تومانی که مصوب شد حدود ۴۲ هزار کیلومتر تا پایان سال جاری راه آسفالت روستایی خواهیم داشت.

□ این راه‌ها بر اساس استانداردهای بین‌المللی ساخته شده است؟

■ این راه‌ها مطابق آیین‌نامه مشخصات فنی راه‌های روستایی که با همکاری جهاد سازندگی در سال ۶۹ تصویب

جانپناه انسان شهرنشین

محسن سرداریان

در یکی از سر چشمه‌های رودخانه جاجرم روزتایی قرار دارد که از نظر آب و هوا یکی از بهترین مناطق بیلاقی تهران به شمار می‌آید. دریندرس جایی است بسیار خوش آب و هوایی که درکنار اوشان، فشم و میکون یکی از تفریحگاه‌های تهران قلمداد می‌شود. حسنعلی لقاوی دکتر در معماری با تخصص شهرسازی و استاد گروه شهرسازی و طراحی محیط دانشگاه تهران چند صباحی است که دریندرس را به عنوان محل زندگی خود انتخاب کرده است. ماهنامه دهیاریها درباره علل این تصمیم و تأثیرات آن بر زندگی شخصی و اجتماعی، با ایشان گفتگویی ترتیب داده است که می‌خوانید.

■ چه اتفاقی می‌افتد که یک استاد دانشگاه شهر پایتخت را ترک می‌کند و روستا را برای سکونت برمی‌گزیند؟
■ من سال‌های زیادی است که مسائل زیست محیطی را درنال می‌کنم و نیز به عنوان استاد دانشگاه پایه‌گذار مؤسسات غیر دولتی در ایران بوده‌ام. در سی سال گذشته هم فعالیت‌هایی نظیر جنگل‌کاری مردمی در ارتفاعات و تأسیس انجمان‌های مختلف داشته‌ام. تهران ۱۴ میلیون نفر جمعیت دارد و در سال ۱۴۰۰ جمعیت کل ایران در حدود ۱۲۰ میلیون خواهد بود که حدود ۲۰ درصد آن یعنی چیزی نزدیک به ۲۴ میلیون نفر در تهران زندگی خواهد کرد و اگر روند برنامه‌ریزی ما به همین منوال باشد مطمئن باشید در سال ۱۴۰۰ قابلیت زیستی در تهران وجود خواهد داشت. هم اکنون آن‌دگی هوا در تهران چیزی در حدود ۹ برابر حد مجاز است. حال برمی‌گردم به سؤال شما. من هرگاه به روستا می‌روم و هوای تازه تنفس می‌کنم خیلی احساس جوانی می‌کنم و ایده‌های تو در مغزمن شکل می‌گیرد. وقتی در شهری مثل تهران هستید انواع آن‌دگی‌ها، ترافیک و موارد دیگر مانع رسیدن افکار نو می‌شوند. هر تاکسی در تهران سالیانه ۸ حلقه لاستیک مصرف می‌کند. حال شما خود حساب کنید که چه حجمی از مواد معلق لاستیک وارد ریه‌های ما می‌شوند و می‌مانند. هم اکنون متوسط سن سکته در تهران به شدت پایین آمده است. من به دلیل اعتقادی که به طبیعت دارم و به علت مطالعات نظری حرفه‌ای در زمینه زندگی با طبیعت و طراحی با طبیعت، به روستا برگشتم. در واقع همین احساس خطرها برای جامعه فردا به زندگی من جهت داد به طوری که اکنون تمامی دروسی را که تدریس می‌کنم در حیطه مسائل مربوط به محیط انتخاب کرده‌ام. فرایند توسعه شهری از دست متخصصان و متکران خارج است و مسیر تابهنجاری را طی می‌کند و در سراشیبی سقوط است. ما از بحران‌ها درس نمی‌گیریم. ما به جای تلاش برای حل بیماری به علل بیماری‌ساز می‌افزاییم. فقط سمینار و همایش می‌گذاریم اما در عمل فاقد کارایی هستیم. در حدود ۱۶ سال پیش سمینار حمل و نقل سالم برگزار شد و روی همه محورها بحث شد اما گوش شنوازی وجود ندارد پس من برای سلامتی خودم هم که باشد باید بتوانم از هوای پاکیزه استفاده کنم و هرگاه در فضای بیرون شهر هستم بسیار پرتوان به کارهایم می‌پردازم، اما در تهران جز سرد و چیزی برایم نمی‌ماند.

نشد و لاجرم آن قانون هم محقق نگردید. اگر مصوبه برنامه سوم عملی شده بود دیگر راهی برای تأسیس باقی نمی‌ماند. در برنامه چهارم هم وضع به همین منوال بود تا اینکه ما پیشنهاد تصویب اعتبار مذکور را ارائه کردیم. طی این سه سال این مورد را پیگیری کردیم تا اینکه در مجلس ششم و دولت جدید این موضوع مورد بررسی جدی قرار گرفت.

□ هیچ سازمان یا نهاد دیگری در زمینه راههای روستایی اقدام به سرمایه‌گذاری نکرده است؟

■ خیر و طبیعی هم هست. چون سرمایه‌گذاری سودآوری نیست. تاکنون هم غیر از اعتبارات دولتی هیچ سرمایه دیگری برای راه روستایی وجود نداشته است.

□ با توجه به اینکه رسیدگی به وضعیت راههای روستایی، اهمیتی فوق العاده در حمل و نقل محصولات کشاورزی و شکوفایی اقتصاد روستاهای دارد آیا این موضوع موجب اهتمام ویژه به راههای روستایی و یا همکاری سایر سازمان‌ها از جمله وزارت جهاد کشاورزی، نمی‌شود؟

■ هیچ نهاد دیگری با این اداره همکاری نمی‌کند. اما همان طور که گفتید برای انتقال محصولات کشاورزی احتیاج به راههای آسفالت و سالم داریم. بزرگترین دلیل ایجاد راه، بهینه کردن تردد است.

در زمان حاضر تردد در مسافت زیادی از این ۴۷ هزار کیلومتر راه شوسه‌ای که در کشور وجود دارد با مشکل مواجه است. دلیل اینکه ما هم اصرار زیادی بر آسفالت کردن راههای شوسه داریم همین است. راههای آسفالت در بلندمدت احتیاج به مرمت پیدا می‌کنند اما راههای شوسه‌به ویژه در مناطق کوهستانی -با یک بارندگی یا حوادث جزئی خراب می‌شود. نمونه‌های خیلی زیادی در کشور هست که هزینه بالای حمل و نقل اجراه انتقال محصولات کشاورزی را به آنها نمی‌دهد. به هر حال اگر راههای شوسه به آسفالت تبدیل شود علاوه بر سهولت در تردد و جابه‌جایی محصولات کشاورزی، هزینه حمل و نقل نیز حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد کاهش پیدا خواهد کرد.

□ تأمین امنیت راههای روستایی بر عهده چه نهادی است؟ و اداره راه روستایی در این زمینه چه وظیفه‌ای دارد؟

■ امنیت راه‌ها بر عهده پلیس راه است. سال گذشته در جلسه‌ای که با معاونت محترم نیروی انتظامی داشتیم، سؤال کردیم که چه برنامه‌ای را برای زیرپوشش قرار دادن امنیت راههای روستایی دارند؟ ابتدا وقتی آمار احداث راههای روستایی را شنیدند خیلی ابراز تعجب کردند، چون اطلاع نداشتند که این همه راه روستایی در کشور وجود دارد. بعد هم ابراز داشتند که ما هیچ برنامه و توانی برای زیر پوشش قرار دادن راههای روستایی نداریم. چون در ۲۵ هزار کیلومتر راه اصلی هم که داریم با مشکل مواجهیم چه رسید به راههای فرعی و بعد هم روستایی. بنابراین برنامه خاص در این زمینه وجود ندارد.

□ گویا مسائل و مشکلات روستاهای راه روستایی در کمترین سطح اهمیت قرار دارد!

■ درخصوص مشکلی که شما هم به آن اشاره کردید باید بگوییم دلیل اصلی این است که یک متولی خاص برای جاده‌های روستایی در کشور وجود ندارد. یکی از بحث‌های اخیر در مجلس همین است که دولت را موظف کرده است تا طی ماده واحدهای متولی مشخصی را برای روستاهای کشور در همه امور تعیین کند و گویا طی هفته گذشته به تصویب رسیده است. بر این اساس دولت موظف شده است تا ۳ ماه آینده متولی خاصی را برای روستاهای تعیین کند. این مجموعه در سطح کلان با وزارتخانه‌ها مذکور می‌کند و نهادهای همکاری‌ها و وظیفه‌ها را مشخص می‌سازد.

□ لطفاً سطوح مدیریت راههای روستایی از وزارت راه و ترابری تا روستا را معرفی بفرمایید.

■ مجموعه‌ای در وزارت راه و ترابری وجود دارد به نام اداره راه روستایی. در استان‌ها هم اداره کل راه و ترابری یک معاونت راه روستایی دارند. در شهرستان‌ها هم یک اداره شهرستان وجود دارد که همه را تحت پوشش می‌گیرد. این وضع موجود است که البته ما به آن اعتراض داریم. تشکیلات کلان و زارت راه طی این سه سال دائم تغییر یافته و هنوز هم قطعی نشده است. این تشکیلات مصوب نیست و موقت است. ما ترجیح می‌دهیم در وزارت راه معاونت راه روستایی به وجود آید و در استان‌ها هم معاونت مستقل راه روستایی و در شهرستان‌ها هم تشکیلات مستقلی برای راه روستایی تشکیل گردد. البته مجلس هم همین سیاست را دنبال می‌کند ولی هنوز در این زمینه اتفاق خاصی نیفتاده است.

□ با سپاس از شما.

محل از آن استقبال می‌کنند. وقتی کسی پا به پای مردم روستا کار می‌کند، روستاییان به او اعتماد می‌کنند. مردم روسناک سخنان کسانی را که فقط حرف می‌زنند، نمی‌پذیرند.

□ پس شما روند فعلی در دهیاری‌ها را مثبت ارزیابی نمی‌کنید؟

■ دهیاری‌ها فعالیت بسیار خوبی در برداشتن موانع زندگی در روستاهای داشته‌اند و در این تردیدی نیست. اما من از تمایل به تعییر بافت روستایی به بافت شهری نگرانم. ما باید روی این مسئله حساس باشیم. ما نباید زمین‌های ارزشمند کشاورزی را به ساختمان تبدیل کنیم. دهیاری‌ها باید روی این مسئله حساس باشند و مسئولان نیز باید الگوهای توسعه پایدار روستایی را برای آنها فراهم آورند و به آنها آموزش مداوم بدهند. دهیاری‌ها غیر از پیگیری مسائل و مشکلات روزمره باید دید توسعه‌ای نیز داشته باشند.

□ حضور شما به عنوان یک مقام علمی منشأ چه خدماتی در روسناک بوده است و چه تعاملاتی با دهیاری و شورا داشته‌اید؟

■ من سعی کرده‌ام کتاب‌های ساده زیست محیطی را به روسناک برم و برای اهالی بحث‌های ساده‌ای را داشته باشم. راجع به آب، اضافه ساختمان و فروختن باغ‌های شان صحت کنم و آنها را آگاه سازم. من با اعضای شورای روستا همکاری کردم تا نشان دهم آنها نباید ارزش‌های وضع موجود را نادیده بگیرند. به همین دلیل در آنجا خانه جدید ساخته‌ام بلکه یک خانه روستایی را با مصالح محلی در ترکیب با اسلکت ضد رزله، مرمت کرده‌ام و این را عملًا به مردم یاد داده‌ام. روستاییان می‌بینند که من چگونه تیر چوبی را با اسلکت فلزی کثار هم گذاشت‌ام و از چوب تبریزی برای سقف استفاده کرده‌ام. این برای آنها یک کلاس عملی است. بنابراین من در روسناک یک معلم کاربردی هستم. من نحوه کار با چوب تبریزی را برای آنها توضیح دادم. تخته تبریزی و یک مش فلزی با شش سانتی‌متر بتن، که بهترین سقف ضد رزله را در اختیار ما می‌گذارد. آسفالتی که در کوچه‌های روستا انجام شده بود پس از مدت کوتاهی از بین رفت و من با استفاده از لشه سنگ‌هایی که دور ریخته می‌شد کوچه‌مان را به طول ۲۰۰ متر سنگ چین کردم و به شورا پیشنهاد دادم که شما به مردم بگویید بتن را می‌دهیم تا شما کوچه‌ها را سنگ فرش کنید. من دیوار کاهگلی خانه‌ام را خراب نکرده‌ام و از این دیوار به عنوان عایق بین دیوارها استفاده کرده‌ام. به همین علت بدون استفاده از انرژی زیاد خانه گرم می‌شود. من شیشه دو جداره را به روستاییان معرفی کرده‌ام و از مصرف سوخت کاسته‌ام. با ساخت شومینه دوجداره که درونش آتش است و از کناره‌هایش هوا سرد وارد می‌شود و از بالا هوا گرم خارج می‌گردد. یعنی آتشگاه چدنی از بدنه شومینه جدا است. به مردم آموزش داده‌ام. همین الگوی مرمت من باعث جلوگیری از تخریب چندین خانه روستایی شده است. این باعث خوشحالی من است چون می‌بینم که این شیوه بهترین روش ترویج است. به علاوه اینکه از مواد سنتی استفاده کرده‌ام. من برای درون و بیرون ساختمان از چیزی شبیه کاهگل استفاده کرده‌ام یعنی از کاه و رنگ‌های طبیعی از قبیل اخرا و گل ماشی به همراه سیمان استفاده کرده‌ام و شکلی کاملاً طبیعی برای دیوارهای خانه به وجود آورده‌ام.

□ آیا نخبگان فقط در سینه بالا می‌توانند به روسناک برق‌گردند یا این امکان وجود دارد که جوانان تحصیل کرده هم به روسناک برق‌گردند؟

■ جایه‌جایی جمعیت در جامعه، آزاد است. ما باید سرمایه گذاری کنیم تا مثلاً فارغ التحصیلان رشته کشاورزی را در تعاونی‌های کشاورزی و تولیدی سازماندهی کنیم. اینها هستند که روسناک را آباد می‌کنند. اگر روستایی اصرار دارد که برای تحصیل خود یا فرزندانش در دانشگاه به شهر بیاید اشکالی ندارد و باید بیاید. اما باید امکاناتی فراهم شود تا این فارغ التحصیل به روسناک برق‌گردد. هر کس باید به جایی برود که قابلیت توسعه دارد. در شهرهای بزرگ هیچ کس زندگی نمی‌کند، بلکه زندگی اش را کوتاه می‌کند.

□ با سپاس از شما.

□ حضور یک نخبه در روستا چه پیام هایی برای جامعه شهری و جامعه روستایی دارد؟

■ پیام من برای جامعه روستایی این است که آگاه باشید جامعه شهری چه اشتباهاست که داشته است؛ آن اشتباها نباید تکرار شوند. برای آنها این پیام را دارم که منابع طبیعی خودتان را بشناسید. در واقع احتیاج انسان برای بازگشت به طبیعت نه یک نیاز ایرانی که یک خواست جهانی است و تمام دنیا مسئله طبیعت در شهر را دنبال کرده است. متنهای دنیا به صورت جدی پیگیری کرده است. دستورالعمل ۲۱ پیرو مصوبات ریودوژانیرو در ۱۹۹۲ برای ورود به قرن ۲۱ تعریف شد و توسعه پایدار شهری نیز بر همین اساس فراهم شده است. در یک بررسی مشخص شده که سرانه فضای سبز در تهران کاهش یافته و به چیزی در حد $\frac{1}{3}$ متر رسیده است. در همین زمان پاریس سرانه فضای سبز را از ۵ متر به ۱۰ متر افزایش داده است. برای همین است که در شاخص‌های زیست محیطی که سازمان ملل در سال ۲۰۰۵ ارزیابی کرده کشور ما صد و چهل و ششم شده است. در شاخص‌های توسعه انسانی هم کشور صدم شده‌ایم. چیزی که می‌شود گفت این است که ما کشور خوبی داشتایم اما تا حد بسیار زیادی از آینده‌نگری غافل شده‌ایم. چرا ما باید تجربیات را تکرار کنیم؟ اما پیام من برای اهالی شهر این بوده است که چرا رشد را فقط در شهر جستجو می‌کنید؟ رشد در تأمین خوراک دنیا آینده است و این امر در روستا می‌تواند اتفاق بیفتد. مسئله مهم در رفتن من به روستا ایجاد یک الگوی زیستی برای مردم شهر است. من در اندیشه حفظ محیط زیست برای محیط زیست نیستم بلکه در فکر حفظ محیط زیست برای انسانم. ما باید یاد بگیریم که از ثروتمن به تدریج استفاده کنیم.

□ حضور و فعالیت دهیاری‌ها را در روستاهای این چند ساله چگونه ارزیابی می‌کنید؟

■ اتفاقاتی دارد می‌افتد. اما متأسفانه دهیاری نیز به نوعی الگوی شهری را دنبال می‌کند و من نگران این مسئله هستم. متأسفانه اولین تفکری که شکل می‌گیرد تعریض است. تعریض معابر باعث می‌شود فضای شهری به وجود آید. اما آیا می‌شود که در یک محیط شهری تعریض معابر وجود نداشته باشد. من می‌گویم بله، آن مجموعه قابل برنامه‌ریزی است و باید بر مبنای الگوی سواره و پیاده طراحی شود. یعنی تا یک جایی اتومبیل می‌تواند نفوذ کند، اما در هسته و مرکز آن بافت باید فقط دسترسی‌های پیاده وجود داشته باشد. ما قرار است به وسیله مسیرها به یک مقصد برسیم. اما آن می‌بینیم مسیرها از روی مقاصد می‌گذرند و آنها را که بعضًا مقصد های ارزشمندی هستند از بین می‌برند. که نمونه‌اش رادر تحریش و درکه و جاهای دیگر می‌توان مشاهده کرد. ما باید بتوانیم مکانی را در کنار هسته‌های ارزشمند شهری ایجاد کنیم که مردم وسایل نقلیه‌شان را آنجا بگذارند و به صورت پیاده وارد آن مراکز شوند. ما اگر همین تفکر را در روستا هم داشته باشیم، بافت روستا را تخریب نخواهیم کرد. من در سال ۱۳۵۳ برای ۱۵ مرکز روستایی طرح هادی تهیه کردم که در آنها مسیرها و جاده‌ها وارد محدوده روستا نمی‌شوند، بلکه در کنار آن متوقف می‌مانند. ما اگر الگوی شهری را در روستاهای پیاده کنیم به زودی هر روستا را تبدیل به یک شهر می‌کنیم. نکته مهم این است که ما روستا را به عنوان مرکز مهم تولید مواد غذایی و محصولات کشاورزی در نظر بیاوریم. آن خطر جدی این است که تغیر توسعه شهری روستاهای را تهدید می‌کند، در حالی که ما باید در روستا روی امکانات توسعه پایدار روستایی، از جمله توسعه مراتع، توسعه اکوتوریسم و مانند اینها تمرکز کنیم. ما باید با حفظ محیط طبیعی امکانات اکوتوریستی را برای قرن‌ها آنجا داشته باشیم. ما از پتانسیل‌های روستایی استفاده نمی‌کنیم چون از افق توسعه پایدار مان بیرون است.

□ آیا خود شما نمونه‌هایی را اجرا کرده اید؟

■ بله. مثلاً در استان فارس روستای مارگون که جمعیت کمی دارد اما ثروتی طبیعی همچون آبشار مارگون در آنجا واقع شده است. در نتیجه من طرح پارک کوهستانی مارگون را برای گردشگری و استفاده از آبشار با مشارکت جامعه محلی مطرح کردم. ما در استفاده از مشارکت جامعه محلی در طرح بازسازی زندگی آبزیان و صخره‌سازی مصنوعی در روستای سلح از توابع قشم نیز بسیار موفق بودیم و این طرح به عنوان طرح نمونه سازمان UNDP بخش توسعه سازمان ملل برگزیده شد. من در آنجا با صیادها کار کردم. با آنها قالب ساختم و بتونند در داخل هرم‌ها تخریزی کنند مصنوعی را به صورت قطعات مختلف ساختیم و در دریا غرق کردیم تا ماهی‌ها بتوانند در داخل هرم‌ها تخریزی کنند و مرجان‌ها روی آن رسوب کنند تا صخره‌های مرجانی جدید به وجود آید. این نوع تغیر، پیامی را با خود دارد و اهالی

آشنایی با حريم

(بخش اول)

مقدمه

علیرضا نجفی
کارشناس ارشد عمران

شكل‌گیری دهیاری‌ها در روستاهای کشور و انجام عملیات عمرانی و خدماتی به دست این سازمان محلی، لزوم شناخت و رعایت حدود حريم مختلف را ضروری ساخته است. این مقاله به منظور آشنایی دهیاران با مجموعه قوانین و مقررات مربوط به حريم در دو بخش نگاشته شده است.

بر اساس ماده ۴ آئین‌نامه مربوط به استفاده از اراضی احداث بنا و تأسیسات در خارج از محدوده قانونی و حريم شهرها مصوب ۱۳۵۵/۱۲/۲۲ ایجاد هر گونه ساختمان و تأسیسات در خارج از محدوده قانونی و حريم شهرها مستلزم رعایت حريم نسبت به راه‌ها، دریاها، رودخانه‌ها، جنگل‌ها، دریاچه‌ها، تالاب‌ها، نهرهای عمومی، قنوات و چاه‌ها، مسیلهای خطوط و پایه‌های انتقال نیروی برق، خطوط و پایه‌ها و تأسیسات مخابراتی، پل‌ها و تونل‌های واقع در مسیر راه‌ها یا تأسیسات عمرانی، لوله‌های انتقال نفت و گاز، سدها و کاتال‌ها و شبکه‌های آبیاری، خطوط و لوله‌های آبرسانی، تأسیسات نظامی و انتظامی و امنیتی و مرزی، تصمیمهای آب و فاضلاب، سیل بندها و سیل‌گیرها و سایر تأسیسات عمومی و عمرانی و ابنيه و آثار تاریخی است. در این بخش از مقاله ضمن ارائه تعریفی کلی از حريم، به بررسی قوانین مربوط درخصوصی برخی از این حريم‌ها پرداخته می‌شود.

حريم

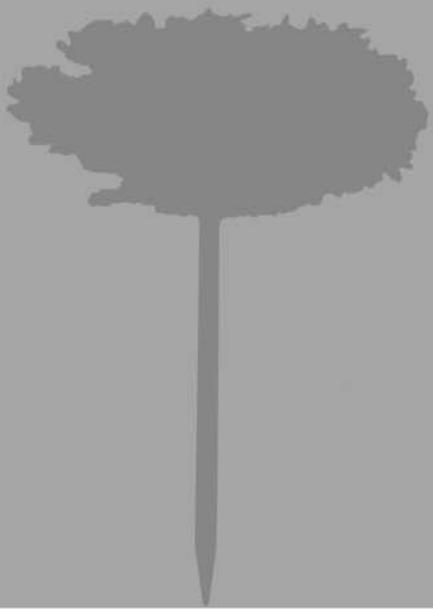
معنی لغوی حريم "بازداشتمن از" و یا "منع" است. این کلمه عربی در ماده ۱۳۶ قانون مدنی بدین صورت تعریف شده است: «حريم عبارت از مقداری از اراضی اطراف ملک و قنات و نهر و امثال آن است که برای کمال انتفاع از آنها و جلوگیری از ضرر ضرورت دارد». این منطقه به دلیل احترامی که افراد باید به حق حريم بگذارند و نمی‌توانند به آن تجاور کنند حريم نامیده می‌شود. اگر کسی باغ و منزل مزرعه و چاه آب و قنات احداث کند، مقداری از اراضی به خودی خود برای کمال انتفاع، حريم محسوب خواهد شد که میزان آن با توجه به عوامل مختلف تغییر خواهد کرد.

طبق ماده ۱۲۹ قانون مدنی: «حريم در حکم ملک صاحب حريم است و تملک و تصرف در آن که منافق باشد با آنچه مقصود از حريم است بدون اذن از طرف مالک صحیح نیست و بنابراین کسی نمی‌تواند در حريم چشم و یا قنات

آموزش

- آشنایی با حريم (بخش اول)
- برنامه‌ریزی یکپارچه دسترسی روستایی
- گشت‌وگذار در اینترنت

استخر- محل جمع آوری قنات. میزان حريم آن ۶ متر از کنار

مظہر- محل ظہور و آشکار شدن و به جریان
افتدان آب

بر روی زمین را گویند. حريم آن حداقل چهار متر از
محور طولی.

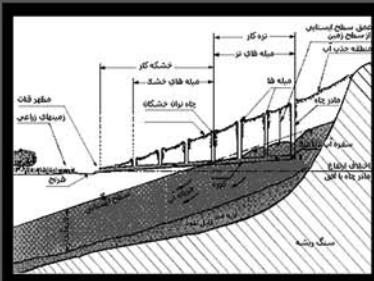
میله قنات- به چاههای حفر شده در طول مسیر قنات گفته می‌شود که عموماً عمق آنها هرچه به مادرچاه نزدیک‌تر شود، افزایش می‌یابد. این چاهها به منظور تخلیه خاک حاصل از کندن راهرو قنات و نیز هدایت جریان هوا به داخل قنات حفر می‌شود و فضای مناسبی برای انجام امور مربوط به قنات و لایروبی آن به شمار می‌آید. فاصله دو میله چاه از یکدیگر با توجه به عمق قنات و میزان جریان هوا در داخل قنات تعیین می‌شود. میزان حريم آنها دایره‌ای است به شعاع سه تا هشت متر از مرکز چاه.

پشتہ - حد فاصل بین دو میله قنات پشتہ نامیده می‌شود. در اینجا صاحب ملک به شرط وارد نکردن خسارت به قنات، هر تصریفی می‌تواند بکند.

مادرچاه- آخرین میله موجود در محدوده انتهایی قنات به عنوان مادرچاه شناخته می‌شود. بیشترین حريم را می‌توان به این چاه اختصاص داد که دایره‌ای به شعاع چهار تا ده متر است. (بسته به اهمیت و ابعاد قنات).

حريم راهرو - در مناطقی که عمق قنات کم است به فاصله‌ای از محور راهرو و قنات گفته می‌شود که تأسیسات و عملیات ساخته‌اند و زراعی و یا احیاناً حرکت ماشین‌آلات سنگین باعث تخریب قنات می‌گردد.

حرایم گفته شده برای هرگونه ساخت و ساز در اطراف قنات است و همان طور که پیش‌تر ذکر شد به موجب ماده ۱۲۸ قانون مدنی، حريم چشمی و قنات برای احداث قنات یا چاه جدید از هر طرف در زمین نرم ۵۰۰ گز و در زمین سخت ۲۵۰ گز تعیین شده و ملاک آن قاعده لاضر (جلوگیری از ورود خرر به صاحب مال) است. ضرر به این طریق وارد می‌شود که حفر قنات دیگری در حريم یک قنات، باعث کشیدن مقداری از آب آن گردد.

ماده ۱۳۷ قانون مدنی: "حریم چاه برای آب خوردن ۲۰ گز و برای زراعت ۳۰ گز است"

آب انبار ها از جمله تاسیسات وابسته به قنات
هستند که برای ذخیره سازی آب در نیستان و
استفاده در تاسیتان کاربرد داشته اند.

کمتر از ۲	۲-۵	۵-۱۰	۱۰-۱۵	بیش از ۱۵	آبدھی (دبی) (متر مکعب بی ثانیه)
۱-۴	۴-۶	۶-۸	۸-۱۰	۱۲-۱۵	حریم از هر طرف(متر)

دیگری چاه یا قنات بکند ولی تصرفاتی که موجب تضرر نشود جایز است؛ زیرا این امر تجاوز به حق ثابت سابق است. مثلاً مطابق ماده ۱۲۸ قانون مدنی «حریم چشم» و قنات از هر طرف در زمین سخت (گز ۲۵۰) و در زمین رخوه ۵۰۰ گز است لیکن اگر مقادیر مذکور در این ماده برای جلوگیری از ضرر کافی نباشد به اندازه‌ای که برای دفع ضرر کافی باشد به آن افزوده می‌شود». به عنوان مثال اگر در مجاورت یک چاه آب، چاه دیگری حفر گردد آبدهی چاه اول کاهش می‌یابد. به عبارتی حق ثابت قبلی دچار نقصان می‌گردد. برای جلوگیری از این امر کنند چاه در زمین‌های مجاور و به شعاعی از آن چاه منمنع خواهد بود؛ که به این زمین‌های مجاور، حریم آن چاه می‌گویند.

حریم و بستر رودخانه‌ها

تنگ ساختن بستر رودخانه‌ها از یک طرف و تخریب پوشش گیاهی حوضه‌های آبریز از طرف دیگر، موجب افزایش وقوع سیل‌های مخرب و تحمل خسارت‌های جانی و مالی فراوان شده است. قوانین و مقررات مربوط به رعایت حد بستر و حریم رودخانه‌ها، مسیل‌ها، مرداب‌ها و بروکه‌های طبیعی، سدها، انهر طبیعی و کanal‌های عمومی در واقع قانونمند کردن بخشی از موارد مذکور است تا بتوان خانه رودها را ایمن نگهداشت. در مسائل حریم جنبه‌های حقوقی و فنی، همراه با یکدیگر دارای حائز اهمیت‌اند. این دو عامل کاملاً به صورت پیوسته با هم عمل می‌کنند و کم ارزش جلوه دادن هر کدام از این دو باعث ایجاد مشکلات جانی خواهد شد. براساس اصل ۴۵ قانون اساسی، مسئولیت حفظ و اجراه و نظارت بر بهره‌برداری از آبهای دریاها و آبهای جاری در رودها و انهر طبیعی و دره‌ها و هر مسیر طبیعی دیگر به دولت محول گردیده است.

به استناد ماده مذکور قانون توزیع عادلانه آب در تاریخ ۶/۱۲/۱۶ در ۵ فصل و ۵۲ ماده به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. براساس تبصره یک ماده ۲ فصل اول آن تعیین پهنه‌ی بستر و حریم هر رودخانه و نهر طبیعی و مسیل و مرداب و بروکه طبیعی در هر محل با وزارت نیرو است^(۲). اما طی سالیان گذشته ابزار و اعتبار لازم به منظور تحقق این هدف و حفاظت اراضی حاشیه رودخانه و در صورت لزوم آزادسازی این اراضی، در اختیار وزارت نیرو و سازمان‌هایتابع آن قرار نگرفته است و ردیف اعتباری مستقل ملی طرح حریم و بستر مورد تصویب قرار نمی‌گیرد. لذا در زمان حاضر اغلب شرکت‌های آب منطقه‌ای با استفاده از اعتبارات جاری و براساس درخواست مقاضی به صورت موردي و موضوعي اقدام به تعیین حریم و بستر می‌کنند که این خود موجب بروز مشکلات فراوانی می‌گردد. شایان ذکر است که یکی از مهم‌ترین دلایل تشدید خسارات سیل، دخل و تصرف غیرمجاز در بستر و حریم رودخانه‌ها و مسیل‌هاست.

به استناد تبصره مذکور و همچنین ماده ۵۱ قانون توزیع عادلانه آب، آیین‌نامه مربوط به بستر و حریم رودخانه‌ها، انهر، مسیل‌ها، مرداب‌ها، بروکه‌های طبیعی و شبکه‌های آبرسانی، آبیاری و زهکشی در تاریخ ۱۳۷۹/۸/۱۱ تصویب گردید (در تاریخ ۱۲۸۲/۱۲/۱۲ اصلاح شد).

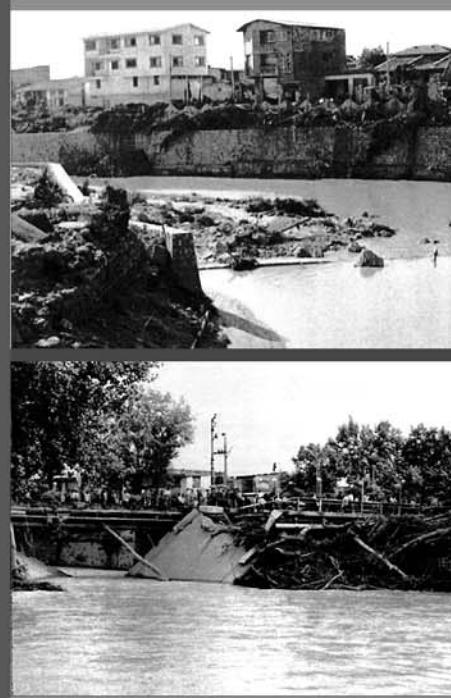
سیلاب رودخانه نکا تاریخ وقوع: ۷۸/۵/۴

تلوفات ۲۶ کننه ۲۵۰ م杰روح

خسارات: ۴۳۰ میلیارد ریال

میزان بارش: ۸۱ میلی متر

دلایل تشدید خسارات: تجاوز به حریم و بستر
رودخانه

حریم قنوات

حریم قنوات از اولین قوانین و بیانگر احترام مردم ایران به این نوع از منابع آب است و در اکثر این موارد حرایم رعایت و حفظ شده است. شایان ذکر است که در حاشیه مراسم ایجاد مرکز بین‌المللی قنات و سازه‌های تاریخی در یزد مورخ (۸۴/۱/۶) (۳) فناوری قنات به نام ایرانیان ثبت شده است^(۴). با توجه به نیاز روزافزون جوامع بشری به این مایه حیات، رفتارهای توجه جهانیان به نقش قنوات در توسعه پایدار منابع آب جلب شده است. به نحوی که تمام کشورهای شرکت‌کننده در مجمع عمومی یونسکو بدون استثنای تقاضای همکاری و استفاده از خدمات مرکز پیش گفته را دارند. به این ترتیب اهمیت قنات‌داری و حفظ حریم قنوات بیش از پیش آشکار می‌گردد.

اصلًا هر قنات دارای یک چاه مادر (ولین چاه بالادست) و بعد چندین چاه هواکش و محل خروج آب (مظهر قنات) است و یک کوره (گالری) کلیه چاه‌ها را به هم در زیرزمین ارتباط می‌دهد. بعد از خروج آب ادامه قنات به عنوان یک نهر سنتی محسوب می‌گردد و حریم آن با همان مطابقت تعیین می‌گردد. اگر آب با سرعت و شدت کم در جوی جاری شود حجم زیادی از آب به سبب تبخیر و یا جذب شدن در زمین تلف می‌گردد، لذا در صورت کم بودن دبی قنات یا چشمے ابتدا آب را در استخر ذخیره آب جمع می‌کنند تا با آزاد کردن آن، آب با سرعت و شدت به سمت روستا و مزارع حرکت کند.

حال بهتر است با تشریح مختصر اجزای قنات به ذکر حرایم مربوط به آن پرداخته شود:

مد خواهد بود.

ج - عرض اراضی ساحلی دریاچه رضاییه هزار متر از آخرین حد پیشرفت آب در سال ۱۲۵۳ است؛ لجن زارهای متصل به این عرض و نمکزارها تا آخرین حد آنها جزو اراضی ساحلی مذکور به حساب می‌آید.

د - عرض حریم دریایی خزر شصت متر از آخرین نقطه پیشرفتگی آب در سال ۱۳۴۲ و عرض حریم دریاچه رضاییه شصت متر از آخرین نقطه پیشرفتگی آب در سال ۱۲۵۳ و عرض حریم خلیج فارس و دریای عمان شصت متر از آخرین نقطه مد خواهد بود.

تبصره - عرض حریم و حدود اراضی مستحدث سایر دریاچه‌ها و تالاب‌های کشور و مدت لازم برای نصب علایم تعیین کننده آنها بنا به پیشنهاد وزارت کشاورزی و منابع طبیعی و تصویب هیئت وزیران تعیین می‌شود.

ماده ۲- کلیه اراضی مستحدث کشور متعلق به دولت است و اشخاص حق تقاضای ثبت آنها را ندارند و در صورتی که نسبت به اراضی مذکور در خواست ثبت شده باشد آن درخواست باطل می‌گردد و ادارات ثبت محل مکلفاند تقاضای ثبت اراضی مذکور را از وزارت جهاد کشاورزی یا سایر سازمان‌های دولتی که در آنها تصرفاتی دارند با تأیید وزارت جهاد کشاورزی بپذیرند.

تبصره ۲ - تبصره بند ۹ ماده یک قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع منحصراً مربوط به دریای خزر می‌گردد و کماکان قابل اجراست(۵).

ماده ۷- حریم منابع مندرج در ماده ۲ قابل تملک و تصرف خصوصی نیست حتی اگر متصرفان این قبیل اراضی، استناد مالکیت گرفته باشند. ولی استفاده از حریم مذکور برای ایجاد تأسیسات ضروری دولتی که جنبه اختصاصی نداشته باشد با رعایت مقررات آیننامه اجرایی این قانون و تصویب هیئت وزیران مجاز خواهد بود.

ضرورت رعایت حریم دریاها

مشکلاتی را که به تبع عدم رعایت حریم دریاها ایجاد می‌شود، می‌توان در ۲ دسته تقسیم کرد:

دسته اول: مشکلات ناشی از اثر مستقیم فعالیت‌های انسانی بر محیط زیست

تجاوزه بر حریم دریاها باعث می‌گردد که:

کیفیت پارامترهای زیست محیطی مثل آب موجودات زنده، تنزل یابد.

طبیعت منطقه از نظر اکوسیستم ساحلی و هیدروسیستم به مخاطره افتاد.

پایداری خط ساحلی از نظر فرسایش و رسوبگذاری تضعیف گردد.

منابع طبیعی منطقه (تجدید شونده یا تجدیدناپذیر) تهدید شود.

دسته دوم: مشکلات ناشی از پدیده‌های طبیعی بر فعالیت‌های انسانی

عدم رعایت حریم دریاها باعث می‌گردد که انسان در مقابل پدیده‌های طبیعی از قبیل جزر و مد، فرسایش و رسوبگذاری، نوسانات سطح آب و طوفان‌های دریایی به شدت آسیب‌پذیر گردد.

برای مشخص کردن اصولی حریم سواحل دریا لازم است نوسانات دوره‌ای سطح آب دریا همچنین مشخصه‌های زیر در طول خط ساحلی بررسی گردد:

مشخصه‌های فیزیکی (اقیانوس شناسی، خاک شناسی، ریخت‌شناسی ...);

مشخصه‌های بیولوژیکی (موجودات زنده، آبزیان، ...); و

مشخصه‌های انسانی (جمعیت، توسعه، کاربری ...).

موارد مذکور با در نظر گرفتن سطوح اطمینان و با توجه به نوع سازه‌ها منجر به پهنگ‌بندی ناحیه ساحلی می‌گردد.

تصویب سال ۷۱ شورای عالی معماری و شهرسازی که با توجه به نتایج مطالعات انجام شده از سوی وزارت نیرو در مورد تغییرات سطح آب دریایی خزر ابلاغ شده است، آخرین تصویب درخصوص پهنگ‌بندی ساخت‌وساز در نوار ساحلی دریای خزر به شمار می‌آید.

حریم خطوط برق

قانونگذار برای خطوط انتقال و توزیع نیروی برق، دو گونه حریم (حریم درجه ۱ و حریم درجه ۲) وضع کرده است.

آب دهی (دی)

(متر مکعب بر ثانیه) بیش از ۱۵۱۵-۱۰۱۰-۵۵-۲ کمتر از ۲ حریم از هر طرف (متر) ۱۵-۸۸-۱۲۱۲-۴۴-۶۶-۱

حریم لوله‌های آبرسانی:

قطر ۵۰۰ میلی‌متر کلاً ۶ متر (۳ متر از هر طرف نسبت به محور لوله)

قطر تا ۸۰۰ میلی‌متر کلاً ۸ متر (۴ متر از هر طرف نسبت به محور لوله)

قطر تا ۱۲۰۰ میلی‌متر کلاً ۱۰ متر (۵ متر از هر طرف نسبت به محور لوله)

قطر بیش از ۱۲۰۰ میلی‌متر کلاً ۱۲ متر (۶ متر از هر طرف نسبت به محور لوله).

هر گاه ساختمان شبکه آبیاری و لوله‌های آبرسانی مقدم بر ایجاد راههای اصلی و فرعی باشد حریم انهاز طرف وزارت راه باید مراعات گردد و اگر ایجاد راه مقدم بر ساخت شبکه‌های آبیاری و لوله‌های آبرسانی باشد، حریم راه باید از طرف وزارت نیرو رعایت گردد.

کanal، انهاز، شبکه‌های آبیاری و زهکشی و انهاز طبیعی و احداثی واقع در داخل مزارع و باغها تا مساحت ۱۰۰ هکتار که برای آبیاری همان مزارع و باغها مورد استفاده است، دارای حریم نیستند.

در مواردی که در طراحی کanal، تأسیسات تبعی (راه سرویس، زهکشی در یک طرف یا طرفین آن) منظور شده باشد، حریم مرتبط با فاصله ۲ متر از منتهی‌الیه تأسیسات مذکور برای حفاظت آنها در نظر گرفته می‌شود.

حریم دریاچه پشت سدها

طبق قوانین موجود میزان حریم دریاچه سدهای بزرگ ۱۵۰ متر از محیط تر شده بالاترین رقم آب از خط تراز افقی است. اما در مورد آب بندانها و سدهای کوچک، نیازی به رعایت این مقدار حریم نیست و بهتر است در این گونه موارد بر طبق نظریه کارشناسی با توافق و هماهنگی کارشناسان وزارت نیرو عمل گردد.

حریم سواحل و تالاب‌ها

سواحل دریا به شرط بهره‌برداری صحیح از آنها از جمله سرمایه‌های بزرگ هر کشور به شمار می‌آید. حفظ و حراست از این سرمایه وظیفه درخور توجهی است و می‌بایست با توجه به برنامه‌ریزی و اجرای مناسب طرح‌های ساحلی به حفاظت و بهره‌برداری از آن پرداخت؛ به طور مشابه، تالاب‌ها نیز از نظر زیست محیطی و اقتصادی بسیار با اهمیت تلقی می‌شوند.

رعایت حریم سواحل و تالاب‌ها باعث کنترل پخش آلودگی، فرسایش و رسوبگذاری بر اثر سازه‌های جدید و تغییرات خط ساحلی و در نهایت پایدار ساختن خط ساحلی می‌گردد.

قانون اراضی مستحدث ساحلی مصوب ۵۴/۲/۲۹

ماده ۱ - اصطلاحات مدرج در این قانون به شرح زیر تعریف و توصیف می‌شوند:

الف - اراضی مستحدث عبارت است از زمین‌هایی که در نتیجه پایین رفتن سطح آب یا هر نوع جریان آب در کرانه‌های دریا و دریاچه‌ها و جزایر یا در نتیجه پایین رفتن آب یا خشک شدن تالاب‌ها ظاهر و یا ایجاد می‌شوند.

ب - اراضی ساحلی پهنه‌ای است با عرض مشخص از اراضی مجاور دریا و دریاچه‌ها یا خلیج که حداقل از یک سو به کنار دریا یا دریاچه یا خلیج متصل باشد.

ج - تالاب، اعم است از مرداب، باتلاق یا آب بندان طبیعی که سطح آن در حداقل ارتفاع آب از پنج هکتار کمتر نباشد.

د - حریم قسمتی از اراضی ساحلی یا مستحدث است که یک طرف آن متصل به آب دریا یا دریاچه یا خلیج یا تالاب باشد.

ماده ۲ - عرض اراضی ساحلی و مستحدث و حریم منابع مندرج در این قانون به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف - عرض اراضی مستحدث دریایی خزر خط ترازی است به ارتفاع ۱۵۰ سانتی‌متر از سطح آب در آخرین نقطه پیشرفت آب دریا در سال ۱۳۴۲؛ ولی در نقاطی که این خط به جاده سراسری عمومی ساحلی فعلی برخورد می‌کند، حد اراضی مستحدث، جاده مذکور است.

ب - عرض اراضی ساحلی خلیج فارس و دریای عمان دو کیلومتر از آخرین حد پیشرفت آب دریا در بالاترین نقطه

و ابلاغ حريم آنها:

-سیاستها و برنامه‌های دولت در جهت حفظ ارزش‌های فرهنگی - تاریخی شهرهای کشور؛ و

-تدوین، تصویب و ابلاغ آئین‌نامه حفاظت از آثار میراث فرهنگی از سوی شورای عالی امنیت کشور متنضم تکلیف به دستگاه‌های دولتی به منظور رعایت قوانین حفظ میراث فرهنگی در هر گونه ساخت‌وساز و اقدامات عمرانی و هماهنگی با سازمان میراث فرهنگی.

شكل ظاهری حريم اثر تاریخی، محدوده یا محدوده‌هایی است که به دقت تعریف شده و بر نقشه مشخص گردیده‌اند.

تعداد و وسعت محدوده‌ها به ویژگی‌های اثر و محیط بستگی دارد و پس از بررسی‌های زیر تعیین می‌شود:

وضعيت اثر از نظر ویژگی‌های زیبایی شناختی، تاریخی و فنی؛

محیط پیرامون اثر و نحوه توسعه آن از نظر ویژگی‌های باستان‌شناسی، تاریخی، معماری، فنی و اقتصادی؛

بررسی گسترده‌تر از نظر زیرساخت‌های منطقه و جایگاه اثر در معیشت منطقه و روش زندگی؛

پیوند دیداری دو سویه میان اثر و محیط؛ و

بررسی امکان وارد آمدن خسارت‌های بالقوه و بالفعل به اثر تاریخی و پیوند آن با محیط مصنوع و طبیعی (پس از

انجام بررسی‌های یاد شده، محدوده‌هایی که مشمول معیارهایی همانند هستند، تفکیک می‌شوند و روی نقشه مشخص می‌گردند).

یک طرح حريم از چند گونه حريم تشکیل می‌شود که گونه‌ها و شمار آنها بستگی به ویژگی‌های اثر دارد:

حريم حفاظتی: این حريم برای پیشگیری از فرو ریختن یا آسیب‌دیدن کل اثر تعیین می‌شود و با توجه به وضعیت کالبدی اثر و مخاطرات محتمل بر آن تغییرپذیر است. در این حريم، فعالیت‌ها، استحداثات و کاربری‌های آسیب‌رسان به اثر و ضوابط آنها روی نقشه بر شمرده می‌شود.

حريم بصری: این حريم برای حفظ و ارتقای پیوند دیداری دو سویه میان اثر تاریخی با بستر طبیعی و مصنوع آن دید از اثر تاریخی به بیرون و دید از بیرون به اثر تاریخی - و پیشگیری از هرگونه گسست در چشم‌انداز تدوین می‌شود. حريم بصری در طول زمان کمتر دچار دگرگونی می‌شود.

حريم کاربری: این حريم برای تضمین آینده پویای اثر در بستر طبیعی و مصنوع و تبدیل اثر تاریخی و محدوده پیوسته به آن، به کانونی فعل که ترویج کننده زندگی جمعی باشد و برای تقویت پیوستگی و همگنی کارکردهای محیط و مراکز تاریخی، مد نظر قرار می‌گیرد.

دخالت‌های غیراصولی در عرصه‌ها و حرام آثار فرهنگی برابر مواد ۵۵۸ لغایت ۵۶۹ از قانون مجازات اسلامی و تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده، جرم محسوب و مرتكب مشمول مجازات‌های قانونی خواهد بود.

تجاویز ساختمان برج جهان نما به حريم بصری
میان نقش جهان

حریم درجه یک نواری است به عرض مشخص شده در نقشه‌ها و جداول که شروع آن در هر طرف مسیر، از فاز کناری خط آغاز می‌شود. در حریم درجه یک اقدام به هر گونه عملیات ساختمانی و ایجاد تأسیسات مسکونی و دامداری و یا باغ و درختکاری و انبارداری و حتی دیوارکشی تا هر ارتفاع ممنوع است.

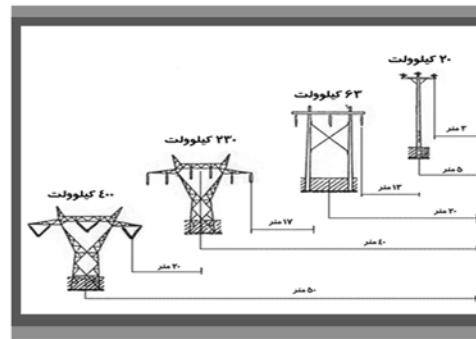
حریم درجه دو، دو نوار در طرفین حریم درجه یک و متصل به آن است. فواصل افقی حد خارجی حریم درجه ۲ از محور خط در هر دو طرف در نقشه و جداول مربوط به آن آمده است. در حریم درجه ۲ فقط ایجاد تأسیسات اعم از مسکونی و صنعتی و مخازن سوخت تا هر ارتفاع ممنوع است.
گفتنی است که اگر در نقشه‌ها و جداول حریمهای مذکور نیامده باشد می‌توان طبق اشکال زیر -که در آن عدد بزرگتر معرف حریم درجه ۲ و عدد کوچکتر بیانگر حریم درجه ۱ است - عمل کرد.

حریم شبکه ۲۰ کیلو ولت و فشار ضعیف

حریم الکتریکی سیم‌های برق فشار ضعیف از ساختمان و اسکلت‌ها ۱/۳۰ متر است و در جایی که فاصله کافی نیست در مورد فشار ضعیف از سیم روپوش‌دار استفاده می‌شود.
حریم الکتریکی سیم‌های برق ۲۰ کیلو ولت از ساختمان و اسکلت‌ها ۳ متر است که در داخل شهرها با ۳۰ متر رصد تخفیف حداقل ۲/۱۰ متر خواهد بود.

قسمتی از قوانین و مقررات حریم خطوط برق

چنانچه در مسیر و حریم خطوط انتقال و توزیع نیروی برق و حریم کانال‌ها و انهر آبیاری، احداث ساختمان و یا درختکاری یا هر نوع تصرف خلاف مقررات رفتار شود، سازمان‌های آب و برق بر حسب مورد با اعطای مهلات مناسب با حضور نماینده دادستان، مستحدثات غیرمجاز را قلع و قمع و رفع تجاوز خواهند کرد. نیروی انتظامی مکاف است که به تقاضای سازمان‌های ذی‌ربط برای اعزام مأموران کافی و انجام وظایف اقدام کند.
اعطای پروانه ساختمان و انشعاب آب و برق و گاز و سایر خدمات در مسیر و حریم موضوع ماده مذکور ممنوع است.

آثار ثبتی و حرایم

در اجرای بند ۱۲ از ماده ۳ اساسنامه سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشور مصوب مجلس شورای اسلامی و در حدود موارد مربوط به آن از قانون راجع به حفظ آثار ملی و با رعایت مقررات آیین‌نامه اجرایی قانون گفته شده، آثار فرهنگی، تاریخی و ملی با فضاهای پیرامونی آنها -که از خود اثر جدایی‌ناپذیر است- تعریف می‌شوند؛ که بدون آنها هویتشان مخدوش می‌گردد و ارزش فضایی آنها به شدت کاهش می‌یابد (مفهوم حریم آثار ثبتی). در مورد اهمیت حفظ آثار فرهنگی تاریخی و پاسداری از هویت و ارزش فضایی آنها، موارد ذیل خاطرنشان می‌گردد:

- توصیه‌های رهبر معظم انقلاب در مورد حفظ فضاهای قدیمی و الگو گرفتن از آنها در معماری جدید؛
- اساسنامه سازمان میراث فرهنگی و گردشگری (مصطفی مجلس شورای اسلامی) در مورد حفظ ارزش‌ها و تعیین

برنامه ریزی یکپارچه دسترسی (روستایی)

مقدمه

جمشید عینالی - اعظم بیگلی
دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی
کارشناس زبان انگلیسی

یکی از ویژگی‌های سکونتگاه‌های انسانی پویایی آن است. این پویایی در فضای روندهای زمانی به مدد تبادلات، تغییر شکل‌ها، و نقل و انتقال‌هایی صورت می‌پذیرد که همواره خود را به صورت جابه‌جایی جمعیت، جریان کالا، انرژی، اطلاعات و سرمایه نشان می‌دهد. در این میان نقش شبکه‌های ارتباطی به ویژه سیستم حمل و نقل روستایی در توسعه مناطق روستایی تأمل برانگیز است، زیرا این سیستم به عنوان عناصر پیونددهنده سکونتگاه‌های روستایی با همیگر و با سایر سکونتگاه‌ها نقش بسزایی در فرآیند تبادل اطلاعات، دسترسی به منابع توسعه، بازار، خدمات و تسهیلات و مانند اینها در سطح ناحیه دارند که تأثیر آن در رفاه اجتماعی- اقتصادی و به طور کلی در توسعه روستایی بر هیچ‌کس پوشیده نیست. برای این منظور ابتدا به سهم جمعیتی روستاهای از جمعیت کشور اشاره‌ای مختصر خواهد شد. که به دلیل حجم بالای آن دارای نیازهای زیربنایی عمده‌ای برای توسعه هستند. و در مباحث آتی به تأثیر سیستم حمل و نقل روستایی و رویکردهای موجود پرداخته می‌شود.

جمعیت روستایی ایران و تحولات آن

جمعیت روستایی در جهان در سال ۲۰۰۰ برابر با ۲ میلیارد و ۳۲۸ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر (۵۷ درصد کل جمعیت دنیا) بوده است. در ایران در سال مذکور ۴۲ درصد از کل جمعیت کشور در مناطق روستایی زندگی می‌کردند و این نشان دهنده اهمیت روستا به عنوان مرکز تولید و تأمین مواد اولیه و مواد غذایی جمعیت کشور است.

جمعیت ایران در آخرین دوره سرشماری که در سال ۱۳۷۵ انجام گرفته است ۴۸۸ نفر بوده که تعداد جمعیت روستایی کشور در آن سال به ۲۸/۷ میلیون نفر می‌رسیده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۷۵). تعداد آبادی‌های دارای سکنه کشور در سال ۱۳۷۵ معادل ۶۸۱۲۲ مورد است که ۴۴۱۰۳۶۸ خانوار در آنها سکونت دارند (جدول ۱). طبق برآورد مرکز آمار، جمعیت کشور در سال ۱۳۸۴ بیش از ۶۸ میلیون نفر است که ۲۳ میلیون نفر از آنها در مناطق روستایی زندگی می‌کنند و نقش مهمی در پژوهش فضایی جمعیت و اقتصاد ملی دارند.

جدول ۱- جمعیت کشور به تفکیک شهری و روستایی در سال‌های مختلف (میلیون نفر)

عنوان	۱۳۷۵	۱۳۷۰	۱۳۶۵	۱۳۵۵	۱۳۴۵	۱۳۳۵
کل جمعیت	۶۰	۵۵/۸	۵۱/۴	۳۳/۷	۲۵/۸	۱۸/۵
شهری	۳۶/۸	۳۱/۸	۲۸/۸	۱۵/۹	۹/۸	۵/۹
روستایی	۲۳/۲	۲۴/۰	۲۲/۶	۱۷/۸	۱۶/۰	۱۳/۰۰
رشد جمعیت (%) در دوره (٪)	۱/۴۷	۲/۴۶	۳/۹۰	۲/۷۱	۳/۱۳	-

جمعیت غیرساکن در مناطق روستایی در نظر گرفته شده است.

ما خذ: مرکز آمار ایران سال‌های نکر شده است.

پانوشت:

- ۱- واحد طول در قدیم، که معادل ۲۴ انگشت بوده (یک گز تقریباً معادل یک متر است).
- ۲- خلاصه مراحل اجرایی تعیین حریم و بستر رودخانه‌ها عبارت اند از :
 - تهیه نقشه‌های توپوگرافی و مقاطع عرضی و سایر اطلاعات پایه و خدمات کارفرمایی مورد نیاز؛
 - انجام مطالعات تخصصی؛
 - تهیه و ترسیم نقشه‌های محدوده حریم و بستر و ایجاد بانک اطلاعاتی و سیستم جغرافیایی مرتبط؛
 - پیاده‌سازی صحرایی (رپرگذاری) و نصب تابلوی محدوده مشخص شده حریم و بستر؛ و
 - آزادسازی و رفع تجاوزات صورت گرفته به محدوده قانونی بستر و حریم رودخانه‌ها.
- ۳- درصد آب مورد نیاز استان یزد از طریق قنوات تأمین می‌گردد.
- ۴- با وجود اینکه اکثر تمدن‌های باستانی در کنار رودهای بزرگ همچون نیل و یانگ تسه و دجله و فرات و هوانگهور شکل گرفته است، ایرانیان بدون انتکا به رودخانه‌های عظیم به امپراتوری عظیم مبدل گشتند، جهش چشمگیر امپراتوری ایران را مدیون قنات می‌دانند. اصطلاحات تمدن کاریزی یا تمدن هیدرولیک ناظر به این معنی‌اند.
- ۵- تبصره بند ۹ ماده یک قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع مصوب ۱۳۴۶/۵/۲۵: آن قسمت از اراضی ماسه‌ای ساحلی دریا تا حدود ۳۰۰ متر از حریم دریا مشروط بر آنکه از جاده ساحلی تجاوز نکند و لو آنکه واجد شرایط مذکور باشد، مشمول تعریف اراضی جنگلی و مرتع (مشجر و یا غیرمشجر) نخواهد بود.

منابع

- مجموعه کامل قوانین و مقررات محشای اراضی، جنگل‌ها، آب، کشاورزی؛ تالیف غلامرضا حجتی اشرفی.
- آیین‌نامه طرح هندسی راه.
- نشریه ۱۶۱ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور.

<http://www.bargh-gmaz.ir/laws.htm>
<http://www.spk-gov.ir/Enactment%20List.asp?CP=8>
<http://to-miras.ir/index2.htm>
<http://www.statnett.no/default.aspx?ChannelID=1309>
<http://www.ea-rah.ir/gavanin/elhag.asp>
<http://www.tnwdc.com/harim.as>
http://www.thr-ww.com/public/4_4_s1.html#2
<http://www.qanat.info/introduction.htm#top>
<http://mellat.majlis.ir/archive/1382/MOSAVABAT/FEHREST2.HTM>
<http://www.irannivers.com/rivers/RiverProtectionLaw/standards.htm>
<http://www.irannivers.com/Coastal/talab.htm>

دارد و عامل مهمی در توسعه صنعت، گسترش تجارت، ارائه و دسترسی به خدمات آموزشی، بهداشتی و تبادل افکار به شمار می‌آید.

یکی از اهداف اصلی توسعه روستایی در راهبرد جدید توسعه روستایی، بالا بردن قابلیت تحرک و دسترسی روستاییان به منابع توسعه خارج از روستاست که در راستای فقرزدایی، کاهش آسیب‌پذیری مناطق روستایی، همگامی و همراهی آنان با تغییرات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، محیطی و فنی است. به این ترتیب ضمن تأمین زندگی مطلوب همراه با فرصت‌های اقتصادی برای روستاییان، سکونتگاه‌های روستایی به مکان‌های شاداب، پایدار و جذاب برای کار و زندگی تبدیل می‌گردد. این اهداف با افزایش تولیدات کشاورزی و فروش مازاد محصولات مرتبطاند و ساخت، ترمیم و توسعه راه‌های روستایی به عنوان یک کار زیربنایی زمینه را برای دستیابی به این اهداف فراهم می‌کند.

۲- کاستن از تأثیرات انزوای جغرافیایی

نقش حمل و نقل، تسهیل دسترسی مردم به کالاهای خدمات و اطلاعات است. وجود حمل و نقل پیشرفته و توسعه‌یافته باعث کاهش تأثیرات انزوای جغرافیایی و اجتماعی در بین جوامع محلی و روستایی می‌شود. مردم بدون توجه به محل جغرافیایی خود به طیف متنوعی از خدمات، کالاهای، اطلاعات نیاز دارند تا خود را برای زندگی بارور و سازنده اجتماعی و اقتصادی آماده کنند. حمل و نقل به طور اساسی و پایه‌ای با بهبود قابلیت تحرک افراد و کالاهایی که آنها نیاز دارند مرتبط است. نتایج حمل و نقل پیشرفته در جایه‌جایی سریع‌تر، این‌تر، ارزان‌تر و قابل اعتمادتر و بسیار راحت‌تر مردم و محصولات آنان است. ایجاد و توسعه زیرساخت‌های جاده‌ای، پیش‌بینی نیازها و پاسخگویی به نیازهای بازار (عمومی و خصوصی) بر استفاده از جاده استوار است.

مطالعه صورت گرفته در استان گلستان نشان می‌دهد که افزایش سرمایه‌گذاری دولت در توسعه زیرساخت‌های ارتباطات از قبیل جاده‌ها و تلفن منجر به پیدایش پدیده تاکسی تلفنی روستایی شده است؛ که پدیده‌ای جدید در سیستم حمل و نقل روستایی به شمار می‌آید که در کنار سایر وسایل حمل و نقل فعالیت دارد. بررسی‌های نگارندگان در مناطق روستایی استان زنجان نیز این یافته را تأیید می‌کند و می‌افزاید که شکل حمل و نقل مسافر به تدریج از استفاده از مینی‌بوس به سواری‌های مسافرکش تغییر یافته است که اهمیت آن در صرف‌جویی زمانی بسیار زیاد است.

۳- توسعه حمل و نقل و فقر

فقدان دسترسی یکی از دلایل بسیار مهم فقر مناطق روستایی است، زیرا یکی از عواملی است که مانع موفقیت برنامه‌های کاهش فقر در مناطق روستایی می‌شود. حتی در بیشتر موارد فقدان دسترسی را می‌توان یکی از مهم‌ترین موانع توسعه جامعه به شمار آورد. تحقیقات صورت گرفته نشان دهنده وجود رابطه بین قابلیت دسترسی و فقر در جامعه است. مطالعه‌ای در فیلیپین که رابطه قابلیت دسترسی را با سطح درآمدی بررسی کرده است بیان می‌کند که "به طور آشکار به نظر می‌رسد که رابطه اصلی بین سطح دسترسی و سطح درآمد مردم وجود دارد. این امر با تحلیل داده‌های ۹ استان با استفاده از روش ارزیابی کیفی سواحل، زمین‌های پست و دشتی و روستاهای کوهپایه‌ای و کوهستانی به دست آمده است".

مشخصه مهم راه‌های روستایی بهبود آمدوشد بین سکونتگاه‌های روستایی و وارد ساختن آن در فرایند برنامه‌های توسعه در سیستم ناحیه‌ای است. دسترسی روستاهای روزگاری و شهرهای ناحیه‌ای و به تبع آن به شهرهای بازاری و ارتباط آن با سیستم بازار منطقه‌ای و ملی و بازارهای جهانی باعث تحول در اقتصاد تولید معیشتی به اقتصاد تولید برای مصرف خارج از ناحیه روستایی و بازارهای شهری است. در زمان حاضر می‌توان یکی از کارکردهای راه‌های روستایی را افزایش تعامل سکونتگاه‌های روستایی با سکونتگاه‌های شهری در سطح محلی و منطقه‌ای دانست. بررسی‌های محقق در مناطق روستایی شهرستان خدابنده استان زنجان نشان می‌دهد که طی یک دهه اخیر افزایش تعاملات ارتباطی در سطح منطقه باعث افزایش تولید کشاورزی، تولید محصولات صنعتی، تغییر ساخت تولید، استفاده از فناوری‌های جدید در تولید، کاهش هزینه‌های ارتباطات و حمل و نقل، افزایش آگاهی‌ها درباره بیمه، استفاده بیشتر از خدمات مالی و اعتباری، بهبود استانداردهای تغذیه، بهداشت و آموزش، ایجاد درآمد و اشتغال، و جز اینها شده است. حتی این امر در بهبود شیوه‌های سکونت و بهسازی محیط زندگی و بالا بردن استحکام آنها نیز اثر مستقیم داشته است بنابراین می‌توان نقش راهها و شبکه حمل و نقل روستایی را در تحول و توسعه روستایی بسیار پر رنگ دانست که با خروج روستاهای از انزوا آنها را با اقتصاد ناحیه‌ای، منطقه‌ای و ملی پیوند داده است.

گذرنی بر حمل و نقل روستایی در ایران

در کشورها وظیفه سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های توسعه روستایی از قبیل (راه، برق، آموزش و بهداشت) بر عهده دولت است که در قالب برنامه‌های عمرانی دولت صورت می‌گیرد. با انجام اصلاحات ارضی در برنامه سوم توسعه قبل از انقلاب سازمان‌های مختلفی با اهداف متفاوت وارد مناطق روستایی شدند که هدف اصلی‌شان خروج روستاهای از این‌وا و وارد شدن آنها در اقتصاد ملی بود. ولی با وجود تلاش‌هایی که صورت گرفت، به دلیل عدم توجه به نیازهای واقعی مناطق روستایی و نداشتن بند اعتبارات مجزا، نتوانستند به توسعه مطلوب مناطق روستایی منجر شوند.

با پیروزی انقلاب اسلامی و تغییر نگرش مسئولان و برنامه‌ریزان اقتصادی کشور به مناطق روستایی، مبنی بر اعمال سیاست‌های محرومیت‌زدایی از چهره مناطق کمتر توسعه یافته به ویژه مناطق روستایی، در کنار اتخاذ برخی سیاست‌های دیگر، باعث گردید که بخش مهمی از درآمدهای ملی در قالب اعتبارات توسعه به مناطق روستایی کشور سزاگیر شود و به برخی از آرمان‌های مساوات‌طلبانه انقلاب جامه عمل بپوشاند. چرا که این گروه دریافت بودند که بدون ادغام اقتصاد روستایی در اقتصاد ملی نمی‌توان به توسعه همه‌جانبه و پایدار دست یافت. به این منظور برنامه‌هایی برای بهبود ارائه خدمات زیربنایی به ویژه راه و ارتباطات روستایی مدنظر برنامه‌ریزان قرار گرفت، به طوری که بدون توجه به صرفه اقتصادی حاصل از سرمایه‌گذاری‌ها قسمت اعظمی از روستاهای کشور به خدمات اساسی و زیربنایی تجهیز شدند. در برنامه اول توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور که کشاورزی، اصلی‌ترین زمینه اشتغال و معیشت روستایی به عنوان محوریت توسعه ملی قرار گرفت، این امر ادامه یافت، به طوری‌که در برنامه‌های دوم و سوم نیز بیشتر مناطق روستایی از زیرساخت‌های توسعه بهره‌مند شدند. در برنامه چهارم توسعه کشور که بر تعامل فعال با اقتصاد جهانی و توسعه دانایی محور استوار است نیز نقش زیرساخت‌های ارتباطی به ویژه سیستم حمل و نقل روستایی در جهت خروج مناطق روستایی از این‌وا و اتصال آن به اقتصاد ملی مورد تأکید است، به طوری که در ماده ۲۸ برنامه‌چهارم توسعه به منظور تقویت اقتصاد حمل و نقل، بهره‌برداری مناسب از موقعیت سرزمینی کشور، افزایش این‌منی و سهولت حمل و نقل بار و مسافر، دولت موظف است در چارچوب «برنامه توسعه حمل و نقل کشور»، اهداف زیر را در برنامه چهارم توسعه محقق کند:

۱. تکمیل حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) شبکه راه‌های اصلی مرتبط کننده مراکز شهرستان‌ها؛
۲. تکمیل حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) راه‌های فرعی مرتبط کننده مراکز بخش‌ها؛
۳. تکمیل حداقل هفتاد درصد (۷۰٪) شبکه راه‌های روستایی مرتبط کننده روستاهایی که بیش از یکصد خانوار جمعیت دارند.

حمل و نقل روستایی و نقش آن در توسعه مناطق روستایی

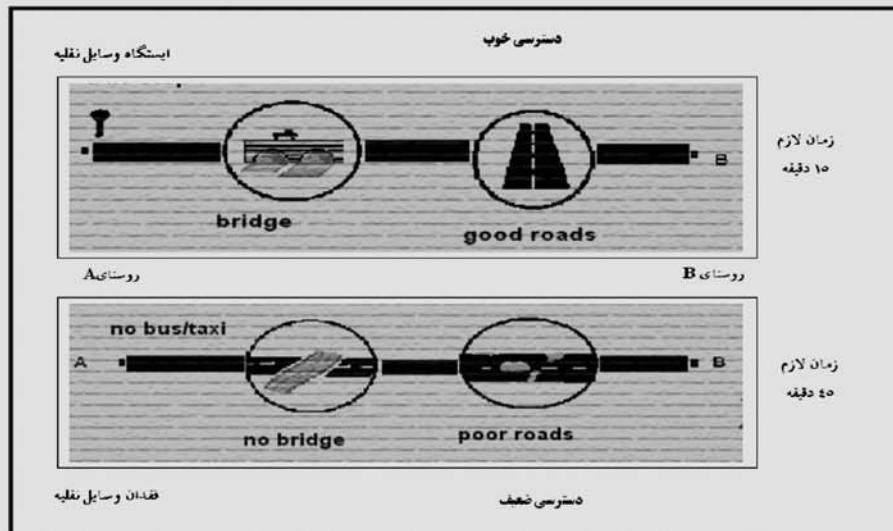
زیرساخت‌های حمل و نقل یکی از ارکان اساسی اقتصاد هر کشور محسوب می‌شود و با ارکان دیگر از قبیل صنعت، کشاورزی و جز اینها ارتباط لاینکی دارد. در کشور ما با توجه به شرایط اقلیمی و اقتصادی موجود، حمل و نقل جاده‌ای نسبت به دیگر بخش‌های حمل و نقل از اهمیت بیشتری داشته است. شبکه‌های حمل و نقل می‌توانند نقش عمده‌ای را در جهت دادن به نظام اسکان هر منطقه به عهده باشند و عوامل جمعیت - نظام اسکان - اقتصاد منطقه و عوامل دیگر، از شبکه حمل و نقل تأثیرپذیر هستند. حال با توجه به نقش تعیین کننده حمل و نقل در توسعه روستایی به عنوان جزئی از توسعه ملی به چند مورد از اهمیت آن اشاره‌ای مختصر می‌گردد:

- ۱- حمل و نقل روستایی و نقش آن در توسعه اقتصادی مناطق روستایی
ادغام نواحی روستایی در اقتصاد ملی از طریق ایجاد و گسترش پیوندهای اصلی شهر و روستا به وجود می‌آید. این پیوندها ارتباطاتی هستند که شبکه مورد نیاز برای تسهیل جریان‌های مهم مانند انتقال تولیدات کشاورزی و صنایع دستی به مراکز عمل‌آوری محصولات کشاورزی، توزیع نهاده‌های کشاورزی و یا نشر نوآوری‌ها و عقاید جدید را در مراکز شهری به مناطق روستایی تأمین می‌کنند. گز از اقتصاد روستایی سنتی به اقتصاد روستایی جدید در مسیر نوسازی اقتصادی مناطق روستایی بعد از اصلاحات ارضی مدنظر دولت قرار گرفت و با پیگیری سیاست محرومیت‌زدایی و قرار دادن کشاورزی به عنوان محور توسعه در برنامه اول توسعه جمهوری اسلامی باعث توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل روستایی و افزایش تعاملات اقتصادی و اجتماعی سکونتگاه‌های شهری و روستایی گردید.
- حمل و نقل تقریباً جزء ضروری همه جنبه‌های توسعه اجتماعی و اقتصادی است زیرا نقش مهمی در بهره‌برداری از زمین، بازاریابی کالاهای تولیدی کشاورزی و صنایع دستی، دسترسی به ثروت‌های طبیعی و مواردی از این قبیل

تحرک‌پذیری و قابلیت تحرک: این مفهوم با سهولت یا سختی جابه‌جایی مردم، کالاهای خدمات از یک نقطه روستایی به نقطه دیگر تعریف شده است. این مفهوم به زیرساخت‌های حمل و نقل از قبیل ابزارهای مسافرت بستگی دارد (شکل ۱).

شکل ۱: مؤلفه‌های حمل و نقل در قابلیت دسترسی بین روستاهای A و B

قابلیت دسترسی: این مفهوم به عنوان سهولت یا سختی دستیابی به یک کالا و خدمت ارائه شده است و با نحوه دسترسی به خدمات و مکان آن از لحاظ تحرک مرتبط است. (شکل ۲)

شکل ۲: قابلیت دسترسی به کالاهای خدمات مورد نیاز

با مقایسه دو مورد اشاره شده می‌توان نتایج قابلیت دسترسی خوب به کالاهای خدمات را به وجود زیرساخت‌های خوب حمل و نقل (از قبیل راه‌ها، جاده‌ها، پل‌ها، و از این قبیل) و خدمات حمل و نقل خوب نسبت داد و دسترسی بد و ضعیف را نتیجه وجود جاده‌ها و راه‌های نامطلوب، فقدان پل‌ها و خدمات حمل و نقل دانست. به عنوان نتیجه می‌توان گفت که یک فرد در حالت قابلیت دسترسی خوب می‌تواند در فاصله زمانی کوتاه‌تر و با تلاش و هزینه کمتر از روستای A به روستای B دسترسی داشته باشد.

دو شیوه اساسی برای بهبود دسترسی‌های روستایی

اگر حمل و نقل روستایی ابزاری برای بهبود بخشیدن به قابلیت تحرک و جابه‌جایی مردم برای دستیابی به خدمات و تسهیلات و امکاناتی است که آنها برای کار و زندگی در محیط روستایی بدان نیاز دارند، بایستی اقدامات برنامه‌ریزی دو شیوه زیر را مدنظر خود قرار بدهند:

کارکرد راهها در توسعه اقتصادی از چهار عامل پشتیبانی می‌کند:

- ۱- تسهیل روند استقرار نظم و قانون با هدف اتصال نقاط روسایی به سایر سکونتگاهها و بازارهای مصرف و افزایش خدمات رسانی به وسیله دولت و افزایش امنیت و کنترل فیزیکی؛
- ۲- تخصصی کردن و در نتیجه گسترش تجارت که عمدتاً در اتصال مراکز تولید و مصرف و جابه‌جایی کالاها و خدمات دیده می‌شود؛
- ۳- حرک و جابه‌جایی جمعیت و افزایش حرک عمودی و افقی و گسترش منابع درآمدی؛ و
- ۴- امکانپذیرشدن حمل و نقل مازاد محصولات کشاورزی و صنایع دستی از روزتاها به شهر.

۴- حمل و نقل و نقش آن در دسترسی به خدمات زیرساختی

اهمیت دسترسی در توسعه اقتصادی بر هیچ کس پوشیده نیست و از دیدگاه صاحب‌نظران موارد زیر را می‌توان

بر شمرد:

- انزوای جغرافیایی یکی از مهم‌ترین موانع توسعه روسایی است، زیرا این عامل با دسترسی کمتر به خدمات بهداشتی و آموزشی نقش بسیار زیادی در پایین بودن بهره‌وری و درآمد مردم ایفا می‌کند و به استحکام و پایایی فقر کمک می‌کند.

- قابلیت دسترسی می‌تواند به عنوان حالت مقابل و ضد انزوای منطقه‌ای دیده شود که جونز (۱) در سال ۱۹۸۱ از آن به عنوان فرصتی یاد کرد که یک فرد در موقعیتی خاص می‌تواند یک فعالیت یا مجموعه‌ای از فعالیت‌های خاصی را در اختیار خود داشته باشد که به انزوای عملکردی و فعالیتی معروف است. بنابراین به نظر می‌رسد که فقدان دسترسی عاملی بسیار مؤثر در فقر است زیرا در وهله اول با سطوح پایین زندگی مرتبط است. اگر این عامل با دسترسی به خدمات بهداشتی سازگاری داشته باشد مردم در شرایط ناسلامتی قرار خواهد گرفت و تأثیرات آن فراگیر خواهد شد.

- دسترسی محدود به آموزش به دلیل نارسایی آموزشی و اطلاعات اندک، تأثیرات منفی دسترسی را تشdid خواهد کرد. دسترسی با سطوح مختلف فقر و درآمد مرتبط است. عدم دسترسی به بازار، کشاورزان را در فروش مازاد محصول و دسترسی به منابع و نهادهای با مشکلات زیادی مواجه خواهد ساخت و محدودیت دسترسی به اطلاعات در یادگیری شیوه‌های جدید کسب درآمد، بهبود مهارت‌ها و مواردی از این دست منجر به کاهش بهره‌وری خواهد شد.

قابلیت دسترسی

همه خانوارهای روسایی و شهری، فقیر و ثروتمند، نیازمند دسترسی به تسهیلات، کالاها و خدمات برای انجام فعالیت‌ها و رفع نیازهای اساسی، اقتصادی، اجتماعی خود هستند تا از زندگی سودمندی از نظر اقتصادی و اجتماعی بهره‌مند باشند. لغتنامه لانگمن در تعریف دسترسی می‌گوید: «ابرارها یا روش‌های استفاده درست، دست یافتن و به دست آوردن چیزی». قابلیت دسترسی عناصر زیر را در برمی‌گیرد:

۱- مکان و موقعیت قرارگیری خانوارها؛

۲- مکان و موقعیت استقرار خدمات و تسهیلات و امکانات؛ و

۳- سیستم حمل و نقل که دو عنصر فوق را به هم ارتباط می‌دهد.

قابلیت دسترسی روسایی را بایستی به عنوان میزان توانایی و درجه سختی، برای دستیابی و استفاده مردم مناطق روسایی از خدمات و نیازهای ضروری، کالاها و خدمات مورد نیازشان تعریف کرد. دسترسی رابطه معکوس با زمان، میزان تلاش و هزینه ضروری برای رسیدن به مکان‌هایی دارد که مراجعه به تهیه کالاها و خدمات ارائه شده در آنها به صرفه است. نیازهای دسترسی مردم در مناطق روسایی به سه گروه اصلی دسته‌بندی می‌شوند:

۱- نیازهای اساسی از قبیل منابع آب آشامیدنی سالم، منابع سوختی و هیزم، امنیت غذایی و مانند اینها؛

۲- نیازهایی که با جنبه‌های رفاه اجتماعی زندگی روسایی ارتباط دارند از قبیل خدمات بهداشتی، آموزشی و جز اینها؛ و

۳- نیازهای مرتبط با جنبه‌های رفاه اقتصادی زندگی روسایی از قبیل کشاورزی، دامداری، صنایع دستی خانگی و از این قبیل.

فقدان دسترسی باعث بروز محدودیت‌های فراوانی در خصوص فرستادهایی است که پویایی رفاه اجتماعی و اقتصادی روساییان را بهبود می‌بخشد. برای درک بهتر مفهوم دسترسی در توسعه مناطق روسایی بایستی دو مفهوم اصلی زیر را بررسی کرد:

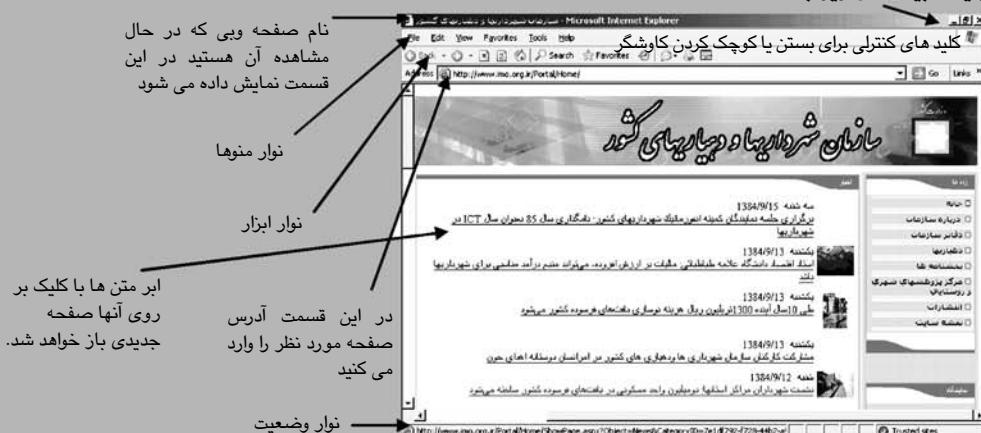

گالری اینترنت

همانطور که در شماره پیش گفته، برای اتصال به اینترنت نیاز به یک دستگاه کامپیوتر، یک مودم و یک اشتراک اینترنت داریم. اکنون برای استفاده از خدماتی که در اینترنت را می‌شود نیاز به یک نرمافزار داریم. به این نرمافزار اصطلاحاً کاوشگر گفته می‌شود. در صورتی که شما از سیستم عامل ویندوز برای اتصال به اینترنت استفاده می‌کنید نگرانی در مورد نصب و خرید این نرمافزار نداشته باشید زیرا یک نرمافزار کاوشگر به طور رایگان در این سیستم نصب شده است. اسم این کاوشگر اینترنت اکسپلورر (Internet Explorer) یا به اختصار IE است که آیکن این کاوشگر را به شکل حرف e آبی رنگ بر روی صفحه نمایش خود مشاهده می‌کنید.

IE یک کاوشگر وب است، بدین معنی که می‌تواند محتویات صفحات وب را در کامپیوترا نمایش دهد. همانطور که پیشتر ذکر شد وب قسمت گرافیکی اینترنت است. صفحات وب با زبان خاصی به نام HTML نوشته می‌شوند. کاوشگرها قادر به ترجمه این زیان هستند.

برای اجرای برنامه IE کافی است بر روی آیکن آن در صفحه نمایش دوبار کلیک کنید. پنجه‌ای که باز می‌شود تقریباً باید شبیه شکل زیر باشد.

برای مشاهده یک صفحه اینترنتی باید آدرس آن را در قسمتی که در شکل نشان داده است وارد کنید. به عنوان مثال برای دیدن سایت «سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور» آدرس آن را که www.imo.org.ir است در این قسمت وارد می‌کنیم و کلید Enter را می‌زنیم.

توجه داشته باشید که در اینترنت قسمت‌هایی بنام ابرمتن وجود دارند که با کلیک بر روی آنها صفحه دیگری باز می‌شود. ابرمتن‌ها شکل متن معمولی‌اند، اما هنگامی که نشانگر ماوس را بر روی آنها می‌بریم نشانگر ماوس به شکل دست می‌شود و در نوار وضعیت آدرس جایی که با کلیک بر این ابرمتن نمایش داده خواهد شد نمایش داده می‌شود.

اکنون باید نگاهی اجمالی بر منوهای موجود در IE داشته باشیم:

منوی File: در این منو گزینه‌هایی برای باز کردن، ذخیره کردن یا پرینت گرفتن از صفحات وب وجود دارد.

منوی Edit: در این منو گزینه‌هایی برای کپی کردن قسمت‌های از صفحه وب به حافظه موقع سیستم و انتقال آن به یک برنامه دیگر وجود دارد. همچنین در این منو گزینه‌ای بنام Find وجود دارد که به وسیله آن می‌توانید دنبال کلمه‌ای

- ۱- از طریق ساماندهی بهتر خدمات و امکانات و تسهیلات اساسی و پایه که روستاییان نیاز بیشتری به استفاده از آنها دارند (آب آشامیدنی و سالم، مدارس و خدمات آموزشی، مراکز بهداشتی و درمانی، بازارها و نظایر آن).
- ۲- از طریق ارتقا و بهبود قابلیت جابه‌جایی مردم مناطق روستایی به طوری که آنها بتوانند آسان‌تر، این‌تر، سریع‌تر، راحت‌تر و با هزینه کمتر به خدمات مورد نیاز خود دسترسی داشته باشند (راه‌های روستایی، وسایل حمل و نقل و انتقال کالا، راه‌های پیاده‌رو، و جز اینها).
- موارد ذکر شده در شیوه اول را می‌توان از نوع مداخلات و اقدامات غیر حمل و نقلی نامید، در حالی که مورد دوم از گروه مداخلات و اقدامات حمل و نقلی به شمار می‌آید. دسترسی و حمل و نقل در مناطق روستایی به طور آشکار رابطه بسیار نزدیکی با هم دارد.
- به طور آشکار بهبود حمل و نقل منجر به افزایش قابلیت تحرک و جابه‌جایی می‌شود که تنها یکی از ابزارهای بهبود دسترسی به شمار می‌آید. یکی از صاحب‌نظران معتقد است که «مسئله اصلی این است که درجه رضایت مردم از طریق دستیابی آسان به خدمات حاصل می‌شود. به عبارتی دیگر این مسئله با توجه به میزان توانایی مردم در دستیابی نقاطی که آن خدمات در آنجا ارائه شده است سنجیده می‌شود (با توجه به حمل و نقل و قابلیت تحرک). به طور کلی قابلیت دسترسی برحسب سهولت (برحسب زمان، تلاش و هزینه) در برآوردن نیاز به شکلی رضایت‌مندانه تعریف شده است» ... و ... «حمل و نقل در واقع ابزاری برای یک هدف است و هدف اصلی هم به دست آوردن دسترسی بیشتر است» (Kanyama Dixon Fyle, 1998)

جمع‌بندی

با توجه به ازوای جغرافیایی اکثر روستاهای کشور توجه به مقوله حمل و نقل روستایی می‌تواند راهگشای ارتباطات فیزیکی میان سکونتگاه‌های شهری و روستایی باشد. این گونه ارتباطات خود زمینه‌ساز تعامل همه جانبه سکونتگاه‌هاست. توسعه اقتصادی روستا، کاستن از تأثیرات ازوای جغرافیایی، کاهش اثرات فقر اقتصادی و دسترسی به خدمات زیربنایی از جمله مهم‌ترین تأثیراتی است که توسعه حمل و نقل روستایی در ارتقای کیفی روستاهای کشور دارد. امید است با توجه همه جانبه به این امر زمینه‌های توسعه همه جانبه روستاهای کشور فراهم شود.

منابع

- اسایش، حسین. کارگاه برنامه‌ریزی روستایی. انتشارات دانشگاه پیام نور. چاپ چهارم. ۱۳۸۲.
- اسایش، حسین. نظری به تغییرات جمعیت روستایی در ایران (دید آماری). فصلنامه جمعیت. سال دهم شماره ۷۰ و ۳۸. پاییز و زمستان ۱۳۷۹.
- (http://www.nocrir.com/faslname/۲۸-۳۷-۲۸-۳۷-f۴.htm#_ftnre-f)
- ولفوس، اویلیه. تحلیل جغرافیایی. ترجمه سیروس سهامی. انتشارات رایزن. تهران. ۱۳۷۰.
- سازمان برنامه و بودجه. نظریه برناهای اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران. ۱۳۵۵.
- سیاست‌گذاری عمومی نفس و مسکن سال‌های ۱۳۴۰، ۱۳۴۵، ۱۳۵۰، ۱۳۵۵، ۱۳۶۵ و طرح آمارگردیت جاری جمیعت سال ۱۳۷۴. مرکز آمار ایران.
- سعیدی، حشمت‌الله. «اهمیت راه در توسعه روستایی». سنبه، ۸، شماره ۱۳۷۴. صفحات ۶۴-۶۹.
- طاهرخانی و عینالی. «ازیزی‌ای عملکرد مجتمع‌های خدمات همیزیستی در رفاه و توسعه روستایی. روستاهای سgas، کرسی و گرباپ (شهرستان خدابنده)». فصلنامه علمی و پژوهشی مدرس. دانشگاه تربیت مدرس. پاییز ۱۳۸۴.
- (<http://www.sci.org.ir>). مرکز آمار ایران. گزیده اطلاعات آماری، برآورد جمعیت کشور بر حسب مناطق شهری و روستایی در سال ۱۳۸۴.
- نظری، عبدالحمید. «نقش دولت در توسعه شبکه ارتباطی و تاثیر آن در تحول سیستم حمل و نقل روستایی با تأکید بر روابط شهر و روستا در ایران (استان گلستان)». مجله جغرافیا و توسعه. بهار و تابستان ۱۳۸۳.
- وزارت راه و ترابری. مواد قانونی مرتبط با زیر بخش حمل و نقل جاده‌ای در برنامه چهارم توسعه کشور (ماده ۲۸). (<http://www.tto.ir/NewTTO>)
- ها و ریچاردز. راه‌های روستایی و کاهش فقر. سلسه انتشارات روستا و توسعه. شماره ۱۱. ترجمه سید جواد میر و محمد رضا توسلی. ۱۳۷۲.
- Ashoke K. Sarkar, "Integrated Rural Accessibility Planning: Application in Rajasthan (India)". Rural Accessibility Technical Paper (RAPT) Series No.12. International Labour Organization 2005.
- Donges, Chris; RURAL TRANSPORT AND LOCAL GOVERNMENT UNITS: HOW TO IMPROVE RURAL TRANSPORT FOR THE RURAL POOR? Transport and Communications Bulletin for Asia and the Pacific No.71, 2001.
- Dye Management Group (DMG), Planning for Transportation in Rural Areas, Federal Highway Administration in Cooperation with the Federal Transit Administration, July 2001.
- Geoff Edmonds, Wasted Time: The Price of Poor Access – (Geneva 1998) ILO – Rural Accessibility Technical Papers, No. 3
- ILO/DILG, Rural Accessibility and Income Levels: An Assessment of the Relationship – ILO/DILG Philippines (Manila 1994)
- Tighe, D. and Tom S.; Guidelines Rural Transport Planning – (Geneva 1994) ILO.
- Rainey, D. V. and Murova, O. I., Transportation Infrastructure and Rural Economic Growth, final report, Mack- Blackwell Transportation center.
- Wilson, G. W., Toward a Theory of Transport and Development. In B. S. Houle (Ed.), Transport and Development (London Macmillan, 1973).

پانوشت:

1- Gonez

۵۰

شماره بیستم- آبان ماه ۱۳۸۵

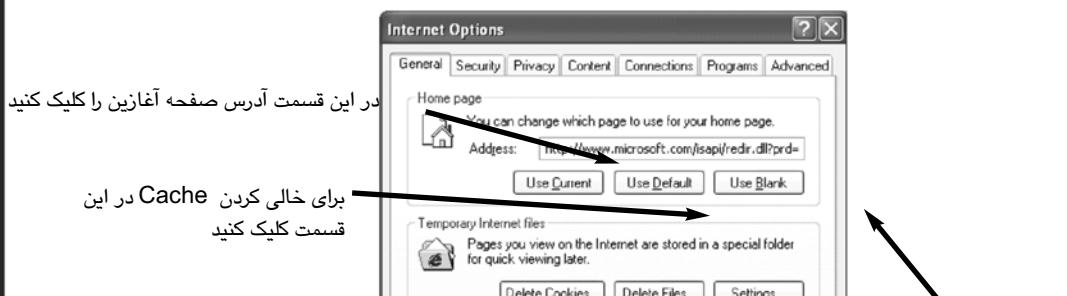
چند نکته برای صرفه جویی در هزینه و زمان:

هنگام استفاده از اینترنت با توجه به نکات زیر می‌توانید در هزینه و زمان صرفه‌جویی کنید.

از آخرین نسخه کاوشنگر وب استفاده کنید. در نگارش‌های جدیدی که در خصوص کاوشنگ رایه می‌شود، گزینه‌ها و ویژگی‌های بیشتری نسبت به نسخه‌های قبلی به آن افزوده می‌شود. در صورتی که برای اتصال به اینترنت از ویندوز ۹۸ استفاده می‌کنید معمولاً از کاوشنگ IE نسخه ۴ استفاده می‌کنید. در صورت استفاده از ویندوز XP از IE نسخه ۶ استفاده خواهد گردید. برای دریافت آخرین نسخه کاوشنگ IE به آدرس <http://www.microsoft.com/windows/ie> مراجعه کنید.

در وارد کردن نام آدرس سایت و ب دقت کنید. زیرا با اشتباه وارد کردن نام سایت و ب در قسمت ورود آدرس، باعث اتلاف وقت خودتان خواهد شد. بنابراین هنگام تایپ کردن آدرس کاملاً دقت داشته باشید.

اضافه کردن مقدار Cache (بخوانید کش): پیدا کردن یک سایت و ب حتی با داشتن ارتباطی سریع با اینترنت چند ثانیه‌ای وقت می‌برد. برای صرفه‌جویی در زمان، کاوشگر شما به طور اتوماتیک سایتها را که مشاهده می‌کنید در قسمتی از سیستم شما نگهداری می‌کند که به آن Cache می‌گویند. زمانی که آدرس یک سایت را در قسمت ورود آدرس وارد می‌کنید، کاوشگر ابتدا در Cache به دنبال آن صفحه می‌گردد و در صورت وجود آن صفحه سریعاً آن را برای شما نمایش خواهد داد. با در اختیار داشتن مقدار بیشتری از Cache کاوشگر امکان ذخیره سایتها بیشتری را دارد. برای افزایش مقدار Cache، از منوی Tools گزینه Internet Option را انتخاب کنید.

برای افزایش مقدار Cache بروی دکمه Setting کلک کنید.

برای افزایش مقدار Cache در این قسمت کلیک کنید

• خالی کردن Cache: گرچه استفاده از مقدار بیشتری از Cache مفید به نظر می‌رسد اما توجه داشته باشید که پر بودن Cache شاید باعث بی نظمی در سیستم شما یا اصطلاحاً Crash شود. برای پاک کردن محتوای Cache در قسمت Internet Option... Delete Files... گزینه... انتخاب کنند.

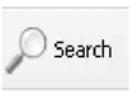
انجام دو کار در آن واحد: اگرچه شما یک ارتباط اینترنتی دارید ولی این بدن معنی نیست که در هر لحظه تنها می‌توانید یک کار را انجام دهید. بنابراین می‌توانید با باز کردن چند صفحه وب مجزا به طور همزمان چند کار را در اینترنت انجام دهید.

زمان استفاده از اینترنت: اینترنت را در ساعتی استفاده کنید که کاربران کمتری از آن استفاده می‌کنند. ساعت آخر شب و اوایل صبح ساعتی استفاده کنید که کاربران کمتری از اینترنت استفاده می‌کنند

- خاص در یک صفحه وب بگردید.
- منوی View: با انتخاب گزینه‌های موجود در این منو می‌توانید نمای ظاهری برنامه IE را تغییر دهید. مثلاً در قسمت Text Size می‌توانید اندازه متن نمایش داده شده را افزایش یا کاهش دهید.
 - منوی Favorites: به وسیله گزینه‌های موجود در این منو می‌توانید آدرس صفحات مورد علاقه خود را ذخیره کنید و دفعات بعد به جای وارد کردن آدرس صفحه وب مورد نظر، با انتخاب آن در این منو صفحه مورد نظر خود را مشاهده کنید. برای اضافه کردن صفحه مورد نظر خود در این لیست کافی است کمک Add to Favorites را انتخاب کنید.
 - منوی Help: در این منو می‌توانید اطلاعات کمکی در خصوص نحوه کار با IE را مشاهده کنید.

نوار ابزار استاندارد:

در این نوار ابزار، کلیدهایی وجود دارد که حاوی دستورات معمول و پراستفاده در منوهای IE است. در ادامه، جدول عملکرد تعدادی از این کلیدها تشریح شده است:

کلید	نام کلید	با کلیک بر این دکمه....
 Back	Back	به صفحه قبلی که آن را مشاهده کرده‌اید باز می‌گردید. در کنار این صفحه یک علامت رو به پایین وجود دارد که در آن لیست صفحاتی که بعد از باز کردن IE مشاهده کرده‌اید نمایش داده می‌شود و با کلیک بر روی هر کدام، صفحه مورد نظر دوباره نمایش داده خواهد شد.
 Forward	Forward	می‌توانید صفحه‌ای را که قبل از زدن دکمه Back مشاهده می‌کردید مجدداً مشاهده کنید.
 Stop	Stop	عمل بارگذاری صفحه جاری متوقف می‌شود. این گزینه هنگامی مفید است که سرعت نمایش یک صفحه بیش از حد انتظار شماست و یا اینکه نمی‌خواهید جزئیات بیشتری از صفحه‌ای را که در حال نمایش است، ببینید.
 Refresh	Refresh	صفحه جاری مجدداً از ابتدا از اینترنت دریافت می‌گردد و نمایش داده می‌شود. استفاده از این گزینه هنگامی مفید است که صفحه مورد نظر شما کاملاً از اینترنت دریافت نشده و جزئیات کامل آن قابل مشاهده نیست.
 Home	Home	صفحه آغازین نمایش داده می‌شود. صفحه آغازین صفحه‌ای است که زمانی که شما برنامه IE را اجرا می‌کنید، ابتدا این صفحه نمایش داده می‌شود. نحوه تغییر صفحه آغازین در ادامه توضیح داده شده است.
 Search	Search	در سمت چپ برنامه IE، پنل جستجو آشکار می‌شود. در صورتی که می‌خواهید در اینترنت دنبال سایتها بگردید که در خصوص موضوع مورد علاقه شما اطلاعاتی دارند، موضوع خود را در این قسمت وارد کرده و کلید Search را بزنید. بدین ترتیب تمام سایتها مرتبط با موضوع مورد نظر شما به شکل یک ابرمنن در سمت راست نمایش داده خواهد شد.
 Favorites	Favorites	پنل Favorites نمایش داده می‌شود. می‌توانید در صورت علاقه صفحات مورد نظرتان را در لیست علاقه مندی‌های تان اضافه کنید و دفعات بعد با کلیک بر روی این لیست آنها را مجدداً مشاهده کنید.
 History	History	در سمت چپ شما پنل History نمایش داده می‌شود. در این قسمت آدرس تمام صفحاتی که تا ۲۰ روز قبل مشاهده کرده‌اید نمایش داده می‌شود.

زیارت، در بیک صبح سرد زمستانی

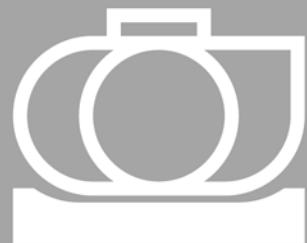
مرتضی نعمتی

گزارش تصویری شماره ۱۷ ماهنامه دهیاریها به سیل در استان گلستان اختصاص داشت. در این شماره تصمیم گرفتیم "گلستان" را تنها از دریچه حوادث قهری نبینیم و یکی از روستا های زیبای آن را معرفی کنیم. روستای زیارت از توابع بخش مرکزی شهرستان گرگان در مجاورت منطقه جنگی نهار خوران در ۷ کیلومتری شهر گرگان، موضوع گزارش تصویری این شماره از ماهنامه دهیاریهاست.

سپیده دم است و روستا گرمی آفتاب را انتظار می کشد

گزارش تصویری

زیارت، در یک صبح سرد زمستانی

اهالی روستا به زیبایی خانه های خود اهمیت می دهند

تولید پنیر یکی از منابع درآمدی روستا است

گرایش به ساخت وسازهای مقاوم در روستا

سرما تنها در بیرون از خانه های روستایی حکمرانی می کند

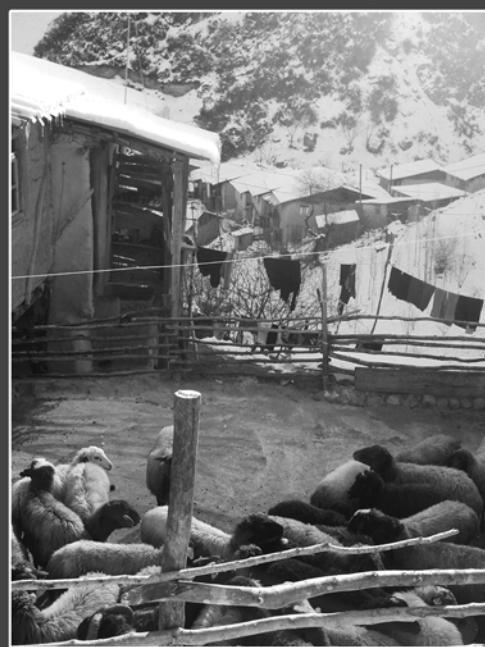

وسیله رفت و آمد در روستا

آغل های کوچک نگهداری گوسفند در روستا

آغاز فعالیت روزانه

تولید عسل در روستا

تمرین ورزش های رزمی در دامنه های مشرف به روستا

امامزاده روستا

کودکان روستا، شاد و بی خیال

راه رفتن در کچه های بیخ زده روستا مهارت خاصی را می طلبد

چشمه آب گرم روستا در جوار کوهستان پوشیده از برف

یک گروه دانشجویی که به قصد تفریح به روستا آمده اند

کوچه های باریک و پیچ در پیچ روستا
حافظ حريم و امنیت روستاییان

ایمنی جاده‌های روستایی، چالشی جهانی

بررسی بین‌المللی جاده‌ای در سازمان همکاری اقتصادی و توسعه^(۱) (OECD)

هر ساله به دلیل تصادفات جاده‌ای در سراسر جهان در حدود ۵۰۰۰۰ نفر کشته و ۱۵ میلیون نفر زخمی می‌شوند. این رقم معادل ۱۴۰۰ کشته و ۴۱۰۰ زخمی در روز است که اکثر آن در کشورهای توسعه‌یافته رخ می‌دهد. زیان اقتصادی همراه با این مرگ‌ومیرها و آسیب‌های ناشی از تصادفات، بسته به روش به کار گرفته شده برای محاسبه بین یک تا چهار درصد تولید ناخالص ملی در کشورهای توسعه‌یافته برآورد شده است. این ارقام نشان می‌دهند که ایمنی رفت‌وآمد یکی از موضوعات پراهمیت عمومی، اجتماعی و نیز اقتصادی است.

برای مدتی نزدیک به ۳۰ سال ایمنی رفت‌وآمد زمینه اصلی برنامه تحقیقی جاده‌ای در OECD بوده است. سازمانی بین‌المللی است، متشکل از ۲۹ کشور پیشرفت‌های جهان. این سازمان مجموعه‌ای را برای بحث و تعريف سیاست اقتصادی و اجتماعی فراهم می‌آورد. اعضا به مقایسه تجربه‌ها، جستجو برای پاسخ‌دهی به مشکلات مشترک و کار برای هماهنگی سیاست‌های داخلی و بین‌المللی می‌پردازند.

در سال ۱۹۶۸ این سازمان برنامه تحقیقی حمل و نقل جاده‌ای^(۲) (RTR) را تعریف کرد تا منجر به تعامل و تبادل میان محققان جاده‌ای ملی از کشورهای عضو شود. در ۳۰ سال گذشته با چرخه‌ای ۴ ساله این برنامه در حال اجرا بوده، گرچه تا به امروز چارچوبی راهبردی تر و کارآمدتر یافته است.

در دوره‌های سه ساله برنامه هر بار «کانون‌های فعالیتی» به عنوان محور تحقیق قرار می‌گرفتند. این کانون‌های فعالیتی به منظور بازتاب اولویت‌های اعضا به تدریج در طول زمان تغییر یافته‌اند. این کانون‌ها به وسیله کمیته هدایت‌کننده برنامه، که متشکل از کارشناسان ارشد جاده‌ای و مسئولان سیاسی کشورهای عضو OECD بود، شناسایی می‌شوند.

برای مثال برنامه کاری سال‌های ۱۹۹۸-۲۰۰۰ سه کانون فعالیتی داشت:

- راهبردهای حمل و نقل چند شیوه‌ای پایدار؛

- نمایش عملکرد اقتصادی، زیرساخت حمل و نقل و مدیریت؛ و

- ایمنی حمل و نقل و محیط‌زیست.

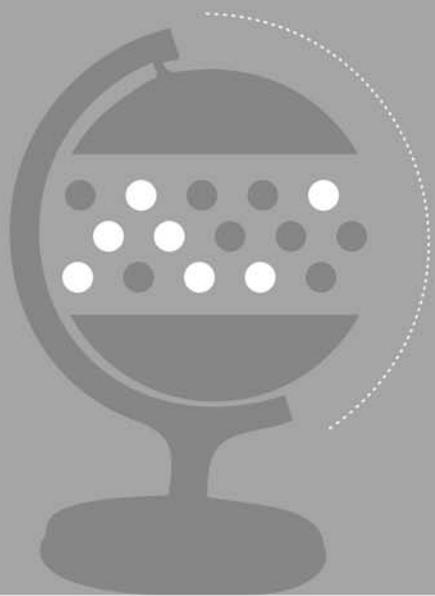
ایمنی جاده‌ای روستایی موضوعی جهانی

در خصوص هر یک از این کانون‌های فعالیتی، کمیته هدایت‌کننده برنامه، گروهی را برای عهددار شدن پروژه‌های تحقیقی خاص که به موضوعات مرتبط در اکثر کشورهای جهان می‌پردازد، انتخاب می‌کند. این کمیته گروه متخصصی را متشکل از نمایندگان ۱۴ کشور، برای بررسی مشکلات ایمنی جاده‌ای روستایی در کشورهای OECD تشکیل داده است که در نهایت می‌باشد راهبردهایی را برای کاهش مرگ‌ومیرهای رخ ایمنی جاده‌ای روستایی در این جاده‌ها ارائه می‌دادند. یکی از وظایف اولیه گروه متخصص کمیته کردن مشکلات ایمنی در جاده‌های روستایی بود. متأسفانه اسنادی که چنین

روستاهای جهان

- ایمنی جاده‌های روستایی، چالشی جهانی
- راهکارهای انگلستان برای بهبود حمل و نقل عمومی روستایی
- رایانه‌های خورشیدی در روستاهای غنا

راهکارهای انگلستان برای بهبود حمل و نقل عمومی روستایی

انگلستان در زمینه کشورهایی قرار دارد که بافت روستایی و خدمات رسانی در آن دارای اهمیت فراوانی است. از جمله این خدمات می‌توان به حمل و نقل روستایی اشاره کرد که در برنامه‌ریزی ملی و محلی مورد توجه قرار می‌گیرد و به منظور بهبود شرایط آن پروژه‌های متعددی در سراسر کشور پیاده شده است.

از جمله این طرح‌ها، تحقیقی در زمینه نقش بالقوه به اشتراک گذاشتن خودروها (Car sharing) و باشگاه‌های خودرو (چیزی شبیه به آپانس‌های اتوبیل در ایران) است که به منظور افزایش دسترسی گروه‌های دارای شرایط نامطلوب اجتماعی به حمل و نقل روستایی، در همکاری میان دپارتمان حمل و نقل انگلستان و «جمعه اتومبیلرانان»^(۱) این کشور، انجام گرفت. در گزارشی که برای تشریح این طرح تهیه شد مواردی چون افزایش تعداد و اندازه باشگاه‌های خودرو و به اشتراک گذاشتن خودروها در برنامه‌های معمول رفتن به مکان‌های محلی بسته‌ای چون محل کار و مدرسه مورد تأکید قرار گرفته است؛ همچنین به مؤسسات روستایی توصیه شده است به منظور توسعه این نوع فعالیت‌ها که تحت عنوان «برنامه‌های خودروی اجتماعی» معروفاند، با انجمن‌های حمل و نقل اجتماعی محلی همکاری کنند. در این میان نقش خدمات اینترنتی نیز برای بهبود کار مورد توجه قرار گرفته است و سایتها بیهی به همین منظور راهاندازی شده‌اند. در اقدامی کوچک مقیاس‌تر در این کشور، دپارتمان اجرایی حمل و نقل مسافران یورکشاير جنوبی^(۲)، به تقویت حمل و نقل عمومی روستایی پرداخته است که منجر به دسترسی بهتر روستاییان به امکانات بهداشتی، شغلی، خرده‌فروشی و اوقات فراغت می‌شود. این دپارتمان در طول ۵ سال گذشته موفق شده است نقدینگی بالایی را برای جوامع روستایی دور افتاده‌تر جمع‌آوری کند.

دپارتمان اجرایی حمل و نقل در یورکشاير قصد دارد در مشارکت با گروه‌های اجتماع محلی، بخش‌های عمومی و خصوصی و دست‌اندرکاران بخش حمل و نقل، از طریق ارائه راه‌حل‌های گسترده حمل و نقل عمومی به نیازهای روستاییان پاسخ دهد. از جمله این اقدامات مشارکتی می‌توان به بهبود زیرساخت خیابان‌ها، افزایش انتخاب برای طی مسیر از طریق تعدد خطوط حمل و نقل عمومی برای کاربران، بالا بردن آگاهی از فرصت‌های حمل و نقل عمومی از طریق تبلیغات و کارهای فرهنگی و کار پیوسته برای تقویت سطح خدمات ارائه شده اشاره کرد. در این بین برخی خدمات ویژه ابتکاری نیز به وسیله بعضی مؤسسات روستایی در انگلستان در خور توجه‌اند. برای مثال «طرح سفر اجتماعی»^(۳) در روستاهای بیدولفمور^(۴) و نی پرسلي^(۵) اقدام به راه‌اندازی مینی‌بوس‌هایی کرده است که برای رفت و آمد بیماران به مراکز بهداشتی به صورت هفتگی به روستاهای تردد می‌کند و با امکانات ویژه از جمله صندلی چرخدار - افراد را به مراکز مذکور می‌رساند.

رایانه‌های خورشیدی در روستاهای غنا

منبع: www.thesustainablevillage.com

در اقدامی هماهنگ میان مؤسسه اجتماعی روستایی پایدار، وزارت آموزش غنا و مدیران روستایی در این کشور رایانه‌هایی که با نیروی خورشیدی کار می‌کنند در مدارس روستایی به کار گرفتند.

غنا کشوری است آفریقایی که درصد فقر در آن بالاست و امکانات و تجهیزات رفاهی در این کشور در سطح بسیار پایینی ارائه می‌شوند. بسیاری از روستاهای غنا هنوز بر قریسانی نشده‌اند و امکان استفاده از هیچ نوع وسایل برقی را ندارند. از جمله این موارد رایانه است که امکان مطالعه و تحقیق را از دانش آموزان روستایی غنایی سلب کرده است. به منظور رفع این مشکل، مؤسسه اجتماعی روستایی پایدار اقدام به راه‌اندازی سیستم‌های رایانه‌ای متحرکی کرده است که با نیروی خورشیدی کار می‌کنند. این سیستم‌ها که از طریق وزارت آموزش غنا ارائه می‌شوند، در تمام مدارس روستایی کاربرد خواهند داشت. نصب سقف‌های مخصوص جذب نور خورشید به منظور تأمین نیروی لازم برای کار رایانه‌ها همچنین این امکان را فراهم می‌کند که روشتابی کافی برای مدارس در ساعات پایانی روز تأمین شود.

مؤسسه اجتماعی روستایی پایدار که سرمایه اصلی لازم برای این کار را فراهم ساخته، متولی پروژه‌های کوچک و بزرگ بسیاری در کشورهای در حال توسعه است که به منظور کمک به روستاییان و از میان بین فقر به اجرا در می‌آیند. عمدتاً استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و فناوری‌های مناسب در دستور کار پروژه‌های این گروه قرار دارد، که با مساعدت مدیریت‌های روستایی به کار گرفته می‌شود.

اطلاعاتی در آنها وجود داشته باشد، در اکثر موارد جامعیت ندارند و در برخی موارد مورد اطمینان نیستند. بنابراین امکان ارزیابی دقیق آسیب‌دیدگی‌ها در جاده‌های روسنایی وجود نداشت، گرچه بانک اطلاعات تصادفات در جاده‌های بین‌المللی و سایر منابع مورد استفاده قرار گرفتند و نهایتاً گروه توانست به رقم ۷۵۰۰ نفر که سالانه در جاده‌های روسنایی کشوهای OECD کشته می‌شوند، دست یابد.

تصادفات در جاده‌های روسنایی معمولاً جدی‌تر از تصادفات در جاده‌های شهری هستند که علت آن را می‌توان در سرعت، هندسه جاده‌ای، سطح عملکردی و دیگر عوامل جستجو کرد. در نتیجه به همین نسبت نرخ مرگ‌ومیر در این جاده‌ها بیشتر است. می‌توان گفت آمارها در کشورهای OECD نشانگر آن است که بهبود اینمی جاده‌های شهری و آزادراه‌ها با موفقیت بیشتری همراه بوده و یا نسبت به جاده‌های روسنایی در اولویت قرار گرفته است.

خوشبختانه در امریکا، بهبود اینمی جاده‌های شهری و روسنایی متعادل‌تر است؛ اما نرخ مرگ‌ومیر در جاده‌های روسنایی هنوز بالاتر است.

گروه متخصص پس از بررسی‌های متعدد به این نتیجه رسید که مشکل اینمی جاده‌های روسنایی بسیار جدی است و تمام شاخص‌های اینمی جاده‌ای (اندازه، ریسک و نظایر اینها) نیازمند توجه بیشتر تصمیمسازان و جوامع مرتبط هستند. همچنین این گروه متوجه شد که سیاست‌ها و اهداف طراحی شده‌ای به منظور کاهش مرگ‌ومیرهای جاده‌ای در روسنایی، در کشورهای OECD و امریکا وجود ندارند. در نتیجه بررسی‌ها نشان داد که این امر مهم می‌باشد در اولویت قرار بگیرد.

ویژگی‌های اینمی جاده‌ای روسنایی

گروه متخصص برای هرچه شفاف‌تر شدن گزارش خود جاده‌های روسنایی را شناسایی کرد که خارج از نواحی شهری بودند و آزادراه یا جاده‌شان بدون روکش بود. اصول گوناگون بسیار و شیوه‌های اجرایی مختلفی برای بندی جاده‌ها به کار گرفته شده بود که شناسایی میزان و ماهیت مشکلات اینمی جاده‌ای را دشوار می‌کرد و مقایسه اینمی جاده‌های روسنایی در کشورهای مختلف را مشکل می‌ساخت.

به رغم این تفاوت‌ها، واضح است که در سطح بین‌المللی ۷۵ درصد از همه تصادفات در راههای جاده‌ای به سه دسته تقسیم می‌شوند: تصادفات تک وسیله‌ای (به ویژه خارج از جاده)، تصادفات از رویه‌رو، و تصادفات در تقاطع‌ها.

به هر ترتیب تصادفات جاده‌ای در سراسر شبکه جاده‌ای روسنایی پراکنده‌اند و در این شرایط تنها عامل کمک‌کننده، یافتن عوامل است. نتیجه‌گیری اصلی تحلیل OECD این است که خود سیستم جاده‌ای روسنایی ویژگی‌هایی دارد که منجر به تعداد بالای تصادفات و ریسک بالای سفر در آنها می‌شود.

ماهیت پراکنگی تصادفات جاده‌ای روسنایی افراد بسیاری را به این باور رسانده است که در این موارد صرفاً راننده خطکار است؛ اما گروه متخصص OECD شواهدی را شناسایی کرده است که این دیدگاه را رد می‌کند و رسیدگی سریع به جاده‌های روسنایی را می‌طلبد.

پانوشت:

- Patrick Hasson
Co Operation and Development
1. Organization for Economic
2. Road Transport Research
Transportation Systems (ITS)
3. Intelligent

منبع:

www.tfhrc.gov

راهبرد اینمی جاده‌ای روسنایی

پس از مد نظر قرار دادن ویژگی‌های اینمی جاده‌ای روسنایی، گروه متخصص پذیرفتد که اینمی در این جاده کاملاً با اینمی در آزادراه‌ها و جاده‌های شهری تفاوت دارد و بنابراین نیازمند رویکرد مدیریتی متفاوتی است. چنین رویکردی تقریباً در هیچ یک از کشورهای عضو OECD وجود ندارد. گرچه دانش مربوط به اینمی در طراحی جاده‌های روسنایی امن رو به گسترش است اما هنوز ناقص است. رویکرد تحقیقی سیستماتیک، با بهره‌گیری از شیوه‌ها و ابزارهای پذیرفته تحقیقی می‌تواند سرعت توسعه این دانش را شتاب بخشد و نتایج قابل اطمینان‌تر و مفیدتری به دست دهد.

پیشنهاد گروه این بود که هر یک از کشورهای عضو OECD بایستی دارای راهبرد بهبود اینمی در جاده‌های روسنایی باشد. همچنین پیشنهاد آنها این بود که هر کشور برنامه‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدتی را بر مبنای تحلیل دقیق مشکلات داشته باشد. چنین طرح‌هایی می‌بایست به بالا بردن آکاهی عمومی درباره اینمی راههای روسنایی در میان عموم و سازمان‌های مرتبط توجه ویژه داشته باشند.

توصیه می‌شود در برنامه‌های کوتاه مدت، برنامه مدیریت سرعت حتماً گجانده شود و در برنامه‌های میان‌مدت اقداماتی برای بهبود زیرساخت‌های جاده‌ای صورت بگیرد - موارد موثر و کم هزینه‌ای چون بالا بردن لبه جاده و بهبود وضعیت خطوط، نصب نشانگهای بازتاب دهنده نور، فراهم آوردن علایم خطر و اخطار و مواردی از این دست. برنامه‌های بلندمدت نیز بایستی سیستم‌های حمل و نقل هوشمند^(۲) را در میان سایر موارد مورد توجه قرار دهند.

با وجود این گروه معتقد است که اطلاعات در دسترس در مورد مسائل اینمی در جاده‌های روسنایی برای حمایت از سیاست‌ها و تصمیم‌برای سرمایه‌گذاری ناکافی است؛ و لازم است به منظور دستیابی به شیوه‌ای واحد و کارآمد ابتدا به تقویت اطلاعات پرداخته شود.

وزارت راه و تراابری

معصومه لطفی‌پی

ناصرالدین‌شاه در سال ۱۲۹۸ (ه.ق) اقدام به تأسیس وزارت‌خانه‌ای با نام «وزارت فوائد عامه» کرد. این وزارت‌خانه اجرای امور مربوط به احداث راه، پل و راهداری را بر عهده داشت. به تدریج، تجارت و فلاحت نیز به شرح وظایفش افزوده شد و نام آن وزارت فوائد عامه و تجارت و فلاحت» تغییر یافت. هزینه‌های راهسازی این دوران با اخذ «باج راه» یا «حق‌العبور» (در راههای شوسه) که در راهدارخانه گرفته می‌شد، تأمین می‌گردید. به منظور اقدام مؤثر برای ساختمان راه‌ها، نگهداری و بهره‌برداری، در سال ۱۳۰۱ «اداره کل طرق و شوازع» در «وزارت فوائد عامه و فلاحت و تجارت» تشکیل شد.

با توجه به توسعه راه‌ها و تصویب مجلس شورای ملی در سال ۱۳۰۸، اداره کل طرق و شوازع به «وزارت طرق و شوازع» تبدیل شد. با تأسیس وزارت طرق و شوازع، راهسازی در ایران گسترش یافت و با امکاناتی که به تدریج فراهم شد، برنامه‌ها و پژوهش‌های راهسازی ادامه پیدا کرد.

در سال ۱۳۱۵ وزارت طرق و شوازع با تصویب مجلس شورای ملی به «وزارت راه» تغییر نام داد و مأمور احداث و نگهداری راه‌ها، راه‌آهن و اداره امور بندری و کشتیرانی کشور شد. رفته رفته و به منظور تحقق اعمال سیاست جامع و هماهنگ برای تراابری کشور و توسعه و تجهیز، گسترش، نگهداری و ایجاد تأسیسات زیربنایی آن با توجه به مقتضیات توسعه اجتماعی، اقتصادی و عمرانی و دفاع ملی، در تیرماه سال ۱۳۵۳ وزارت راه به «وزارت راه و تراابری» بدل شد. از جمله مهم‌ترین وظایف اساسی وزارت راه و تراابری به منظور دستیابی به اهداف مورد نظر می‌توان به این موارد اشاره کرد:

• مطالعه، تهیه و تنظیم برنامه‌های جامع و هماهنگ به منظور تعیین خط‌مشی‌های اجرایی در زمینه تراابری کشور و اجرای آنها.

• احداث، توسعه، بهره‌برداری و نگهداری راه‌ها، راه‌آهن، بنادر و فرودگاه‌ها.

• تهیه و تنظیم ضوابط و معیارهای لازم برای احداث و نگهداری تأسیسات زیربنایی با توجه به مقتضیات و بیش‌رفت‌های وسایل تراابری و نظارت بر اجرای آنها.

• بررسی روش‌های ساختمان، نگهداری و بهره‌برداری راه‌ها، راه‌آهن، بنادر و فرودگاه‌ها.

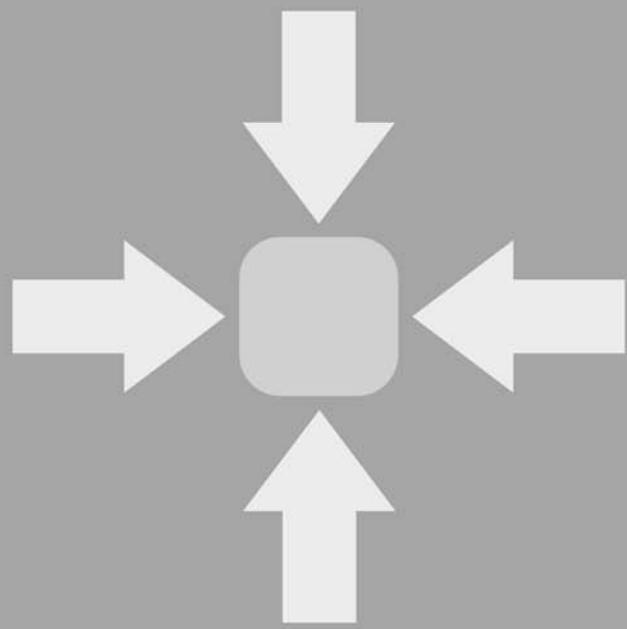
• طبقه‌بندی تمامی تأسیسات زیربنایی و تعیین مشخصه‌های فنی و مهندسی آنها و تعیین تشکیلات و دستگاه‌هایی که باید از هر یک از آنها نگهداری کنند.

این وزارت‌خانه شامل چهار معاونت برنامه‌ریزی و اقتصاد حمل و نقل، آموزش و تحقیقات فناوری، امور مجلس و هماهنگی استان‌ها، و توسعه مدیریت و منابع است. در زمینه امور راه‌های روستایی، دفتر هماهنگی امور راه‌های روستایی به عنوان یکی از سه زیرمجموعه معاونت امور مجلس و هماهنگی استان‌ها وظیفه تعیین خط‌مشی‌ها و سیاستگذاری در امور جاده‌ها و راه‌های روستایی را بر عهده دارد. در سطوح خردتر نیز معاونت راه روستایی در اداره

سازمان‌ها و نهادها

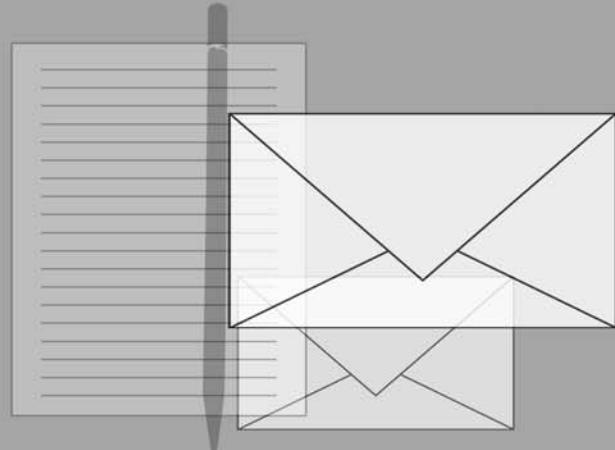

■ وزارت راه و ترابری

طرح نظر

■ دهیاری‌ها و روند معکوس مهاجرت

کل راه و ترابری استان‌ها وظیفه مراقبت و نظارت بر این مقوله را عهدهدار است.
به لحاظ گستردگی وظایف مربوط به احداث، بهسازی و نگهداری راه‌های روستایی وظایف متعددی بر عهده اداره کل راه و ترابری استان‌هاست که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
- ارتباط بهینه شهرهای داخلی استانی از طریق احداث راه‌های جدید، بهبود بخشیدن به محورها، کاهش تصادفات، کاهش مرگ و میر و تغییر در سیستم ایمنی راه‌ها مطابق با استانداردهای جهانی.
- مطالعه و نقشه‌برداری و طراحی و ساخت راه‌های جدید براساس نیاز روز.
- مطالعه در زمینه نیازهای ایمنی و تأسیسات راه و طراحی و ساخت آن از قبیل پل‌ها، تونل‌ها، خطکشی، نصب چراغ‌های روشنایی، کاردریل، زیرگذر و نظایر اینها.
- نگهداری راه‌های موجود و تعمیر جاده‌ها.
- بهبود وضعیت جاده‌ها و ایجاد تغییرات در آن به منظور رسیدن به ایمنی استاندارد.
- برفوبي، نمکپاشي و باز نگه داشتن جاده‌ها.
- صدور مجوز ساخت و ساز در حريم راه‌ها.
- ارزیابی و تعیین قیمت زمین‌هایی که در مسیر عبور راه‌های جدید قرار دارند.
- تعییر، تجهیز و راهاندازی و نصب قطعات لازم در کارهای مختلف روی ماشین‌آلات.
- حفظ حریم راه‌های موجود به منظور توسعه آینده زیربنای‌های حمل و نقلی.
- بهسازی و نوسازی راه‌های بین استانی و منطقه‌ای به منظور نفوذپذیر کردن تولیدات صنایع استان.
- تعامل با طراحی جامع شبکه حمل و نقلی برای پاسخگویی به مردم استان.

- تکمیل شبکه داخلی استان در تعامل با حمل و نقل ملی در راستای ارتقای درجات راه‌های موجود استانی (به منظور توزیع بهینه ترافیک).

گفتنی است درخصوص راه‌ها و جاده‌های روستایی نیز معاونت‌های راه روستایی اداره کل راه و ترابری استان وظایفی از قبیل بهسازی و آسفالت جاده‌ها، زیرسازی و محورها، نگهداری و برفوبي راه‌ها و تکمیل راه‌های ناتمام روستایی را در سطح هر استان بر عهده دارد.

سازمان و شرکت‌های وابسته:

۱. سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای کشور

۲. شرکت ساخت و توسعه زیربنای‌های حمل و نقل کشور

۳. شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران.

۴. سازمان هواپیمایی کشوری.

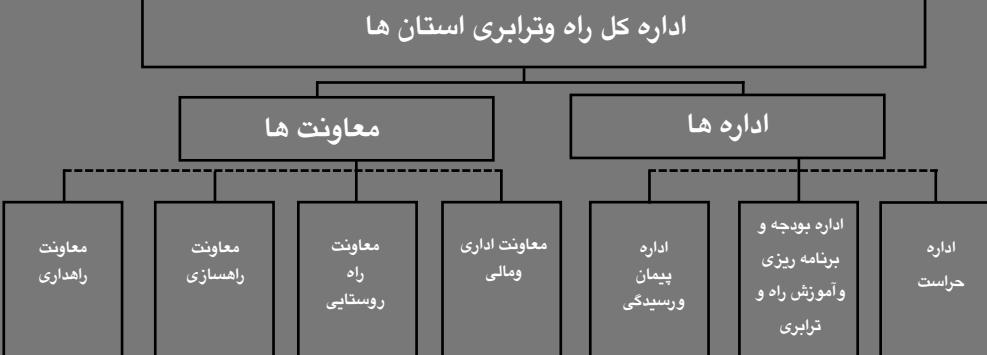
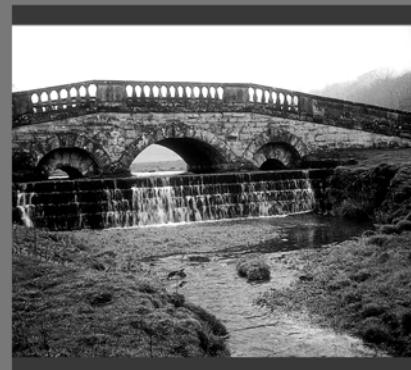
۵. سازمان بنادر و کشتیرانی.

۶. سازمان هواشناسی کشور.

۷. شرکت فرودگاه‌های کشور.

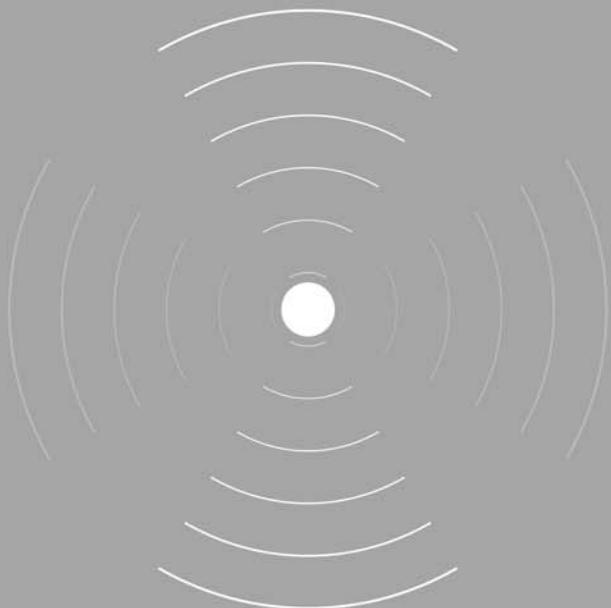
۸. شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران.

۹. شرکت آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک.

گزارش‌های خبری

-
- -
 -
 -

دھیاری‌ها و روند معکوس مهاجرت

تا پیش از تأسیس دھیاری در روستاهای معمولاً روال بدین صورت بود که به دلایل متعدد از قبیل امکانات رفاهی، آموزشی، تفریحی، فرهنگی، ورزشی و جز اینها روستاشنیان و به ویژه نسل‌های جدیدتر، به دلیل تحصیل و یا پیدا کردن کار و یا کسب اعتبار و نظایر اینها با رفت و آمد و مراوده با مرکز شهری برای استفاده از موهابت گفته شده به نوعی خواسته یا ناخواسته متأثر از زندگی و فرهنگ شهرنشینی می‌شدند. این موضوع فی نفسه دارای اشکال نیست، و طبیعی است که هر انسان نوگرا و تحول‌خواهی به دنبال کسب آن باشد.

هدف از ارائه این مطلب یافتن علت یا عوامل ایجادی آن به صورت گسترده نیست. گچه رومندا و عوامل بایستی به دقت و با موشکافی مورد بررسی و تجزیه و تحلیل محتوایی و علمی قرار گیرند. آنچه مسلم است روستا اغلب محل تولید محصولات کشاورزی، دامی، صنایع دستی و کالاهای مرتبط با این مقولات است. به نظر می‌رسد اگر برنامه‌ریزی و رفتار سیستم به گونه‌ای باشد که بتواند با ایجاد شرایط لازم و کافی، عامل اصلی تولید را، که همان نیروی انسانی است - در محل تولید ماندگار کند، آن گاه توان سیستم در این بخش درخور تأمل است.

یکی از تحولاتی که طی سال‌های اخیر در نظام اداری این مملکت صورت پذیرفته، تأسیس دھیاری‌ها در سطح روستاهای بوده است. این امر گامی بلند و مؤثر برای گذار به مرحله توجه و توسعه روستاهای در یک سطح و در سطحی بالاتر توسعه کشور به شمار می‌آید.

پس از ذکر این مقدمه، در پی اثبات موقفيت طرح تأسیس دھیاری‌ها با آوردن شاهد و مثال (روستای قوئینک زهری) در بخش مرکزی ورامین هستیم. تا قبل از ۱۳۸۲ - سال تأسیس دھیاری در این روستا - اغلب ساکنان آن که شغل اصلی‌شان کشاورزی و دامپروری بود، به دلایل گفته شده، جای روستا کردند و به شهرنشینی روی آوردند. گچه عده‌ای، هم‌زمان با سکونت در شهر به روستا مراجعه می‌کردند و به امور کشاورزی و دامپروری می‌پرداختند، اما واضح است که کشاورزی و دامپروری زمانی بازده مطلوب دارد که فرد به صورت دائم بر سر کار خود حضور داشته باشد. عدم توجه به این موضوع باعث کاهش تولید در بخش‌های مذکور می‌گردد. اما پس از افتتاح دفتر دھیاری و آغاز فعالیت آن و پیگیری امکاناتی از قبیل تلفن، گاز و چند مورد دیگر از ملزمومات رفاهی که کمبود آنها همواره ساکنان را دچار تردید در ماندن یا رفتن می‌ساخت، به نوعی نوید توجه به روستاشنیان زنده شد و حالا این احساس که توجه دولت صرفاً به نقاط شهری نیست و روستاهای هم معطوف نظر هستند، تقویت گردیده است.

از ماههای دوم و سوم تأسیس دھیاری در روستایی که حدود ۲۰۰ خانوار در آن سکونت داشتند و قریب به ۲۰ تا ۳۰ خانوار از آنها مهاجرت کرده بودند، به تدریج انگیزه برای مهاجرت به شهر کم شد و در ماههای بعد این روند به صفر رسید، حتی در ماههای اخیر شاهد بازگشت کسانی هستیم که با مشاهده فضا و امکانات، به محل سکونت قبلی خود بر می‌گردند. بدین ترتیب روند معکوس مهاجرت از شهر به روستا در (قوئینک زهری-بخش مرکزی ورامین) تحقق یافته است. به راستی اگر عزم تأسیس دھیاری در تمام نقاط کشور پیگیری و عملیاتی شود، کمکی مؤثر و شایان به توسعه و عمران کشور شده است.

مهدی پاکدل

دھیار روستای قوئینک زهری - کارشناس ارشد
علوم سیاسی

با توجه به نیاز مدیریت اجرایی پسماندهای رستایی به ماشین آلات و تجهیزات مناسب برای بالا بردن کارایی سیستم مدیریتی و کمک به ارتقاء شاخصهای بهداشتی و زیست محیطی رستاهای، همه ساله بخشی از اعتبارات متمرکز دهیاری‌ها به خرید ماشین آلات برای دهیاری‌ها اختصاص می‌یابد. بطوری‌که تاکنون برای تجهیز دهیاری‌ها به ماشین آلات مورد نیاز، ۲۱۰۰ دستگاه خودروی حمل زیاله، ۱۴۰۰ دستگاه تراکتور و ۶۵۰ دستگاه بکھو لودر برای دهیاری‌ها بصورت متمرکز خریداری شده و بخش اعظم آن‌ها تحويل دهیاری‌ها شده است.

برای نیل به این مقاصد تأمین اعتبارات مورد نیاز و نیز تدوین دستورالعمل‌های لازم از قبیل دستورالعمل و راهنمای ساخت واحدهای بیوکمپوست خانگی در مناطق رستایی کشور، دستورالعمل مدیریت پسماندهای رستایی، دستورالعمل استفاده از ظروف و مخازن نگهداری موقت پسماندهای جامد در سطح رستاهای، دستورالعمل نحوه تعیین بهای خدمات مدیریت پسماندهای جامد رستایی و ... به منظور توسعه و یا بهبود سیستم مدیریت پسماندهای جامد در سطح رستاهای کشور در صدر فعالیت‌های حوزه معاونت امور دهیاری‌ها قرار گرفته است.

با توجه به آنکه احداث سایتها مناسب برای دفن بهداشتی زیاله‌های رستایی (مکان یابی، عملیات ساختمانی، احداث جاده‌های دسترسی و ...) نیازمند منابع مالی می‌باشد؛ لذا احداث و تجهیز سایتها دفن بهداشتی برای پسماندهای جامد رستایی احتیاج به توجه زیادی خواهد داشت.

با توجه به شروع پروژه‌های احداث محل‌های دفن بهداشتی در مناطق رستایی از سال‌های گذشته و آغاز فعالیت‌های نظام‌مند در این زمینه توسط سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور (حوزه معاونت امور دهیاری‌ها)؛ در سال ۱۲۸۵ نیز همانگی جهت احداث و اجرای سایتها مناسب برای دفن بهداشتی در رستاهای به صورت مشترک بین تعداد زیادی رستا به عنوان یکی از اولویت‌های زیست محیطی این حوزه قرار دارد. به گونه‌ای که اعتباری برابر با ۳۰ میلیارد ریال برای توسعه این محل‌ها در سطح رستاهای کشور در سال جاری در نظر گرفته شده است. مراحل اجرای طرح‌های مدیریت پسماند در سطح رستاهای به گونه‌ای است که اعتبارات لازم برای برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های مدیریت پسماند در رستاهای از محل تبصره ۳ ماده ۲ قانون تجمیع عوارض (دوازده در هزار حقوق‌گمرکی) بر مبنای دستورالعمل اجرایی توزیع عواید متمرکز دهیاری‌های کشور تأمین می‌شود. بر اساس این دستورالعمل اعتبارات صدرالذکر به ازای دریافت طرح اجرایی از استان‌ها به مناطق تحت پوشش طرح تخصیص داده می‌شوند. طرح‌های ارسالی پس از بررسی‌های اولیه در کمیسیونی مت Shankل از نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشکی و مدیران دفاتر امور شهری و رستایی استانداری‌ها ارزیابی و به تصویب خواهند رسید.

قابل ذکر است که علاوه بر موارد ذکر شده حوزه معاونت امور دهیاری‌ها در سال ۸۴ در راستای اجرای مفاد تفاهم نامه همکاری مشترک با دفتر امور مناطق محروم ریاست جمهوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشکی مبلغ ۶۷۵۰ میلیون ریال اعتبار جهت ساماندهی سیستم مدیریت پسماندهای ۴۵ رستای منتخب در ۳۰ استان کشور با هدف الگو سازی در زمینه مدیریت پسماندهای رستایی تخصیص داده است. این اعتبار برای اصلاح سیستم ذخیره ساری موقت، جمع آوری و حمل، دفع، تکمیک از مبدأ و بازیافت، تولید بیوکمپوست خانگی، آموزش زیست محیطی رستاییان و سایر موارد مرتبط به رستاهای منتخب اختصاص یافته است.

از دیگر اقدامات مهم حوزه معاونت امور دهیاری‌ها انجام مطالعات جامع و تفصیلی در خصوص مدیریت پسماندهای رستایی در سطح ۱۰ منطقه در کشور توسط مهندسین مشاور و دانشگاهی می‌باشد که اطلاعات خروجی مبنای برنامه‌ریزی‌های آتی در رستاهای قرار می‌گیرد.

نگاهی به وضعیت عمومی

مدیریت پسمندی‌های جامد

در روستاهای کشور

امروزه یکی از عوامل مهم آلوگی‌های محیط زیست در مناطق روستایی، دفع نادرست پسمندی‌ها می‌باشد. تجربه مدیریت پسمندی‌های جامد در روستاهای کوچک و بزرگ دنیا نشان می‌دهد که تنها راه برخورد عملی با این مسئله، طراحی یک سیستم علمی و صحیح درامر مدیریت پسمندی‌های روستایی می‌باشد.

در نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۵۸ با تصویب اصل پنجمین قانون اساسی و تأکید بر امر حفاظت محیط زیست و افزایش ضرورت و اعتبار اجرای قوانین و مقررات زیست محیطی، الزامات بیشتری برای مسئولان امر فراهم گردید.

در این راستا، وزارت کشور از طریق واحدهای تابعه خود از قبیل استانداری‌ها، فرمانداری‌ها، شهرداری‌ها و دهیاری‌ها متعدد به اجرای وظایف و مسئولیت‌های خود در جهت توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست می‌باشد. با استناد به ماده ۶۰ و ۶۱ قانون برنامه چهارم توسعه و ماده ۷ قانون مدیریت پسمندی‌ها، مدیریت‌های اجرایی محلی در سطح روستاهای (دهیاری‌ها) برنامه‌های مدیریت پسمندی‌ها را در اولویت عملکرد برنامه‌های اجرایی خود قرار داده اند. با تصویب قانون مدیریت پسمندی‌ها در بهار سال ۱۳۸۲ توسط مجلس شورای اسلامی، رویکردی نو در عملکرد مدیریت پسمندی‌ها و متعاقب آن حفاظت از محیط زیست در کشور گشوده گردید. آغاز فعالیت گسترش دهیاری‌ها به عنوان نهاد عمومی غیر دولتی و تأسیس بیش از ۱۷۵۰۰ دهیاری تا زمان حاضر، نقطه عطفی در زمینه خدمات رسانی بهینه به روستاهای جامعه روستایی کشور به ویژه در زمینه بهبود وضعیت زیست محیطی و مدیریت صحیح پسمندی‌ها در این مناطق محسوب می‌گردد.

با توجه به اهمیت موضوع، اهداف زیر در بخش پسمندی‌های جامد روستایی در صدر فعالیت‌های حوزه معاونت امور دهیاری‌ها قرار دارد :

۱- برنامه‌هایی برای تفکیک از مبدأ پسمندی‌های جامد و استقرار ظروف و مخازن ذخیره سازی موقت در سطح روستاهای.

۲- ایجاد سایت‌های دفن بهداشتی برای استفاده مشترک دهیاری‌های سطح مجموعه‌های روستایی. قبل ذکر است که در طی سال‌های ۸۳ و ۸۴ حدود ۴۶۵۵۰ میلیون ریال اعتبار برای ساماندهی سیستم مدیریت پسمندی‌های روستایی در کشور از طریق سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور (حوزه معاونت امور دهیاری‌ها) هزینه شده است. این میزان اعتبار حدود ۹۰۰ روستای کشور (کمتر از ۱/۵ درصد کل روستاهای کشور) را تحت پوشش قرار داده است.

۳- برنامه‌هایی برای ایجاد واحدهای بیوکمپوست خانگی در روستاهای.

با توجه به افزایش میزان آلوگی‌های زیست محیطی در اثر تولید روز افزون پسمندی‌های جامد در مناطق روستایی کشور با احتساب سرانه تقریبی ۵/۰ کیلوگرم در روز به ازای هر نفر و بالا بودن هزینه‌های سرمایه‌گذاری و نگهداری سیستم‌های مختلف مدیریت پسمندی‌ها از قبیل کارخانجات بزرگ تولید کود کمپوست؛ استفاده از واحدهای کوچک خانگی و یا مقیاس متوسط تولید بیوکمپوست به منظور بازیافت زیالهای فساد پذیر و تبدیل آن‌ها به کود آلی جهت بهبود بافت خاک‌های کشاورزی و افزایش درصد مواد آلی درون خاک‌ها، در سطح روستاهای نیز مورد توجه بسیار دهیاری‌ها جایگاه خاصی در نظر گرفته شده است.

۴- تجهیز دهیاری‌ها به ماشین آلات خدماتی.

الخبر

احداث خانه‌های عالم در روستاهای کشور

تفاهم نامه همکاری مشترک سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور و سازمان تبلیغات اسلامی در نهم مرداد ماه سال جاری امضا شد.

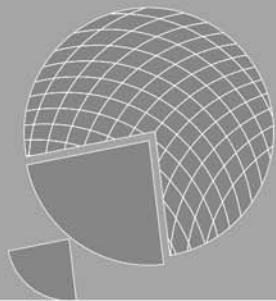
این تفاهم نامه به منظور ارتقاء سطح فرهنگی و اجتماعی جامعه روستایی و ترویج فرهنگ و اندیشه‌های دینی و مذهبی و با توجه به وظایف فرهنگی تعیین شده برای دهیاری‌ها، بین سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور و سازمان تبلیغات اسلامی منعقد گردید. هدف اصلی انعقاد این تفاهم نامه احداث خانه عالم برای اسکان روحانی و مبلغ مذهبی در روستاهای کشور. بوده که بر همین اساس مقرر گردید تعداد پانصد باب ساختمان خانه عالم در روستاهای واحد شرایط سراسر کشور احداث گردد. منابع اعتباری مورد نیاز به صورت مشترک و توسط دو سازمان ان تامین می‌گردد. این روستاهای با توجه به شاخص‌های تعیین شده سازمان تبلیغات اسلامی، از میان روستاهای دارای دهیاری انتخاب گردیده و خانه عالم روستای منتخب، طبق نقشه تیپ تهیه شده احداث می‌گردد. همچنین مقرر گردیده است که زمین مورد نیاز برای ایجاد خانه عالم از طریق اهداء و مشارکت مردمی تهیه و تامین شود.

احداث این ساختمان توسط دهیاری و با نظارت سازمان تبلیغات اسلامی صورت گرفته و کل اعتبار مورد نیاز توسط دو سازمان به حساب دهیاری مربوطه واریز می‌گردد. بهره‌برداری از ساختمان‌های مذکور پس از احداث، صرفاً در اختیار سازمان تبلیغات اسلامی بوده و ساختمان خانه عالم جزء اموال دهیاری محسوب می‌گردد. طبق برنامه‌ریزی انجام شده این طرح طی دو سال (سال‌های ۸۵ و ۸۶) به اجرا در خواهد آمد.

اخبار

- احداث خانه های عالم در روستاهای کشور
- دستور العمل مکانیابی و ساخت پایگاه آتش نشانی روستایی ابلاغ شد.
- وضعیت فنی ماشین آلات و اگذار شده به دهیاری ها و عملکرد شرکت های تولید کننده آن ها ارزیابی می شوند.
- دهیاری ها مجری پروژه های سازمان جنگل ها ، مرتع و آبخیزداری کشور می شوند.
- دهیاری ها و حمایت از معلوایین روستا
- دهیاری ها مسؤول کنترل و نظارت بر هر گونه ساخت و ساز در محدوده روستا شدند.

میزان پیگیری استانداری‌ها برای برنامه ریزی و ایجاد هماهنگی بین شرکت‌های طرف قرارداد و دهیاری‌ها برای استفاده از خدمات حمایتی و ضمانتی موضوع قراردادها و انعکاس مشکلات دهیاری‌ها در رابطه با ماشین آلات به شرکت‌های طرف قرارداد و سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور ارزیابی می‌شوند. بر این اساس برای دستیابی به نتیجه مناسب، ضروری است که دهیاران مشکلات فنی ماشین آلات دریافتی را بطور مرتب ثبت و به مراجع بالاتر تا استانداری انعکاس دهند. همچنین در هنگام تحويل ماشین آلات با استفاده از یک نیروی فنی و آشنا به کارکرد ماشین آلات، از تحويل ماشین آلات دارای اشکال فنی خودداری نمایند. با توجه به پیش‌بینی خدمات حمایتی و ضمانتی برای ماشین آلات در قراردادهای خرید، دهیاری‌ها باید از پرداخت وجه برای تعمیر ماشین آلات در فرصتی که برای رفع عیوب از طرف شرکت لازم است، خودداری نمایند و موضوع را به شرکت‌های سازنده و استانداری انعکاس نمایند.

دهیاری‌ها مجری پروژه‌های سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور می‌شوند

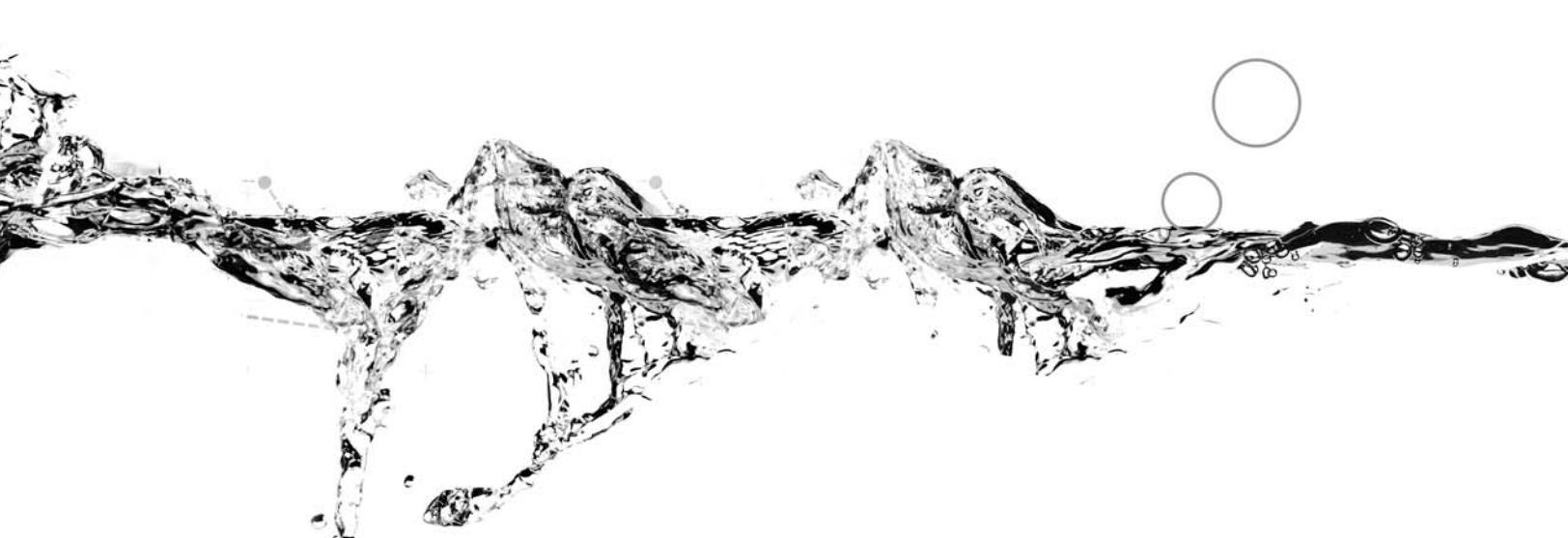

تفاهمنامه همکاری مشترک سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور و سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور به منظور کاربردی و اجرایی‌تر شدن مفاد تفاهم‌نامه و رفع موائع و مشکلات اجرایی اصلاح و مجددأً منعقد شد.

در این تفاهم‌نامه که در خصوص همکاری دهیاری‌ها در حفظ، احیاء، توسعه و بهره‌برداری بهینه از منابع طبیعی کشور منعقد شده است، مقرر گردید که سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور فهرست پروژه‌های قابل واگذاری برای اجرا توسط دهیاری‌های مربوطه را به سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور اعلام نماید. همچنین در راستای اجرای بند ب ماده ۱۲۷ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در خصوص واگذاری تصدی‌های قابل واگذاری دستگاه‌های دولتی به نهاد دهیاری، مقرر گردید دو سازمان برنامه‌ریزی‌های لازم جهت واگذاری وظایف قابل واگذاری سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور در زمینه منابع طبیعی و آبخیزداری به دهیاری‌ها را بررسی نموده و راهکارهای اجرایی را اتخاذ نمایند.

همچنین با توجه به اهمیت حفاظت و نگهداری از منابع طبیعی و محدوده طبیعی روستا، دو سازمان متعهد شدند تا برنامه‌ریزی مشترک جهت اجرای طرح‌های توسعه جنگلکاری، گسترش فضای سبز، بیابان‌زدایی، مقابله با خشکسالی و آبخیزداری در محدوده روستاهای را انجام دهند.

دستورالعمل مکانیابی و ساخت پایگاه آتش نشانی روستایی ابلاغ شد

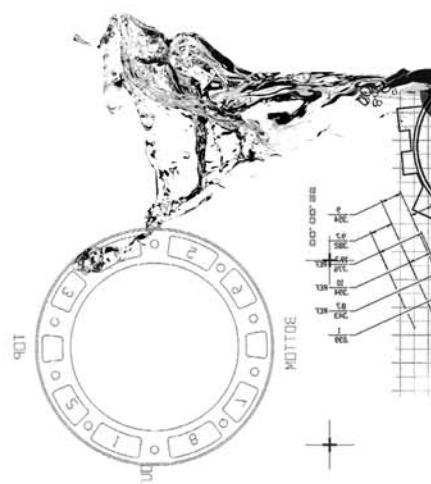
دستورالعمل مکانیابی و ساخت پایگاه آتش نشانی روستایی برای هدایت استانداری‌ها و دهیاری‌ها در زمینه مکانیابی پایگاه‌های آتش نشانی روستایی مصوب در روستاهای کشور و تهیه نقشه و ساخت آنها با همکاری استانداری‌ها تهیه و نسخه نهایی آن در تیر ماه سال جاری ابلاغ گردید. در این دستورالعمل به دو موضوع اساسی مکانیابی پایگاه و ساخت آن پرداخته شده است. مکانیابی صحیح پایگاه آتش نشانی در سطح روستا از نظر تأمین شرایط و موقعیت لازم برای دسترسی سریع خودرو و نیروهای آتش نشان به محل حادثه در سطح روستای محل استقرار و روستاهای مجاور اهمیت زیادی دارد که در این دستورالعمل، مهمترین و ضروری‌ترین اصول و نکات قابل در مکانیابی پایگاه آتش نشانی روستایی عنوان گردیده است.

پس از تعیین مکان ساخت پایگاه، موضوع طراحی و ساخت پایگاه از اهمیت بالایی برخوردار است. ساختمان پایگاه آتش نشانی بایستی منطبق با اصول و مقررات ساختمانی و طراحی خاصی انجام شود. در این دستورالعمل فضاهای ضروری برای پایگاه و مقررات مربوط به طراحی و ساخت آنها مشخص شده است. این دستورالعمل همچنین میزان انعطاف پذیری فرایند طراحی و ساخت را نیز تعیین کرده است. به گونه‌ای که ساخت آن با توجه به شرایط محیطی و اقتصادی روستا و دهیاری، بدون کاستن از استانداردهای تعیین شده با مشکلات کمتری همراه باشد.

مکانیابی و ساخت پایگاه در روستاهایی که از طرف استانداری برای دریافت خودروی آتش نشانی به سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور معرفی شده‌اند، باید بر اساس این دستورالعمل انجام شود. نظارت بر فرآیند مکانیابی و ساخت پایگاه و نیز طراحی نقشه پایگاه بر عهده دفتر فنی استانداری‌ها بوده و پیگیری امور مالی و تأمین اعتبار برای ساخت آن نیز با تصمیم معاون امور عمرانی استانداری به یکی از دفاتر امور شهری و روستایی و دفتر فنی استانداری‌ها واگذار می‌شود.

وضعیت فنی ماشین آلات واگذار شده به دهیاری‌ها و عملکرد شرکت‌های تولید کننده آنها ارزیابی می‌شوند

در راستای دریافت نظرات بهره‌برداران از ماشین آلاتی که بصورت مرکز خریداری و به دهیاری‌های کشور واگذار می‌شوند همانند سال‌های قبل، کیفیت فنی و عملکردی ماشین آلات، وضعیت استفاده از خدمات حمایتی و ضمانتی ماشین آلات، وضعیت پاسخگویی شرکت‌ها به نیازهای بهره‌برداران، وضعیت آموزش بهره‌برداری از ماشین آلات،

دھیاری‌ها مسئول کنترل و نظارت بر هرگونه ساخت و ساز در محدوده روستا شدند

با تصویب قانون تعاریف حريم و محدوده شهر، روستا و شهرک و نحوه تعیین آنها کنترل و نظارت بر احداث هرگونه ساخت و ساز در محدوده روستا بر عهده دھیاری گزارده شد.

در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۱۴ لایحه پیشنهادی وزارت مسکن و شهرسازی در خصوص «تعاریف محدوده و حريم شهر، روستا و شهرک و نحوه تعیین آنها» به تصویب مجلس شورای اسلامی و تایید شورای نگهبان رسید.

با تصویب این قانون کلیه عناوین و تعاریفی که بیش از این در قوانین مختلف برای محدوده و حريم شهر، روستا و شهرک به کار رفته بود، فاقد وجاهت قانونی بوده و تنها حريم و محدوده‌های تعریف شده در این قانون با تصویب مراجع موضوع این قانون دارای وجاهت قانونی هستند.

البته محدوده و حريم تعریف شده که در این قانون برای مناطق مسکونی شهری و روستایی و شهرک‌های مسکونی ارایه شده است شامل سایر محدوده‌ها و حريم خاص که حسب قوانین خاص تعیین شده‌اند (مثل حريم راه‌ها و راه‌آهن، محدوده مناطق چهارگانه حفاظت شده محیط زیست، حريم میراث فرهنگی و نظایر آن) نخواهد شد.

ماده ۳ این قانون و تبصره‌های ذیل آن به تعریف محدوده روستا و مسایل مرتبط با آن می‌پردازد. بر این اساس محدوده روستا عبارت است از محدوده‌های شامل بافت موجود روستا و گسترش آتی آن در دوره طرح هادی روستایی که با رعایت مصوبات طرح‌های بالادست تهیه و به تصویب مرجع قانونی مربوطه می‌رسد. همین ماده دھیاری‌ها را عهده‌دار کنترل و نظارت بر احداث هرگونه ساخت و ساز در داخل محدوده روستا می‌نماید.

این قانون روستاهای واقع در حريم شهرها را دارای محدوده مستقل می‌داند و بر اساس تبصره ۱ ماده ۳ این قانون، شهرداری شهر مجاور حق دخالت در ساخت و ساز و سایر امور روستا را ندارد. اما روستاهایی که به موجب طرح‌های مصوب جامع و هادی در داخل حريم شهرها واقع می‌شوند در صورت دارا بودن شرایط لازم برای شهر شدن، شهر مستقل شناخته شده و به صورت منفصل به عنوان یک ناحیه یا منطقه از نواحی یا مناطق شهر اصلی تلقی و اداره خواهد شد و برای آنها در قالب طرح‌های جامع و تفصیلی ضوابط و مقررات ویژه مخصوص امکان استمرار فعالیت‌های روستایی تهیه و ملاک عمل قرار خواهد گرفت.

بر اساس تبصره ۳ این ماده محدوده روستاهای فاقد طرح هادی، با هماهنگی شورای اسلامی روستا توسط بنیاد مسکن انقلاب اسلامی در قالب بافت مسکونی روستا پیشنهاد گردیده و به تصویب مراجع قانونی مربوطه در استان می‌رسد. همچنین بر اساس این قانون، درآمد ناشی از ساخت و سازها و عوارض روستاهایی که در حريم شهرها قرار می‌گیرند اعم از روستاهای دارای طرح هادی یا فاقد آن، به حساب دھیاری روستا واریز و در راستای توسعه و عمران روستا هزینه می‌گردد.

ماده ۱۲ این قانون هرگونه تخلف از احکام این قانون را به عنوان تجاوز به حقوق عمومی، جرم محسوب نموده و انعام می‌دارد که مرتکبین علاوه بر اعاده وضع و رفع اثر از تخلفات، به مجازات مربوط برابر قانون مجازات اسلامی محکوم خواهند شد.

دھیاری ہا و حمایت از معلولین روستا

تفاہم نامہ همکاری مشترک سازمان شہرداری ہا و دھیاری ہا کشور و سازمان بھیستی کشور در زمینہ همکاری دھیاری ہا جہت ارائے خدمات توابخشی مبتنی بر جامعہ در مناطق روستائی کشور امضا و ابلاغ شد.

نظر به ضرورت حفظ و ارتقاء سطح سلامت در جوامع بشری و تحقق شعار «توابخشی برای ہمہ»، و به منظور تامین نیازهای جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی افراد جامعہ و نقش با اهمیت «توابخشی مبتنی بر جامعہ» در ایجاد زندگی خلاق، ارتقاء سطح سلامت و افزایش توانمندی جامعہ و تحقق توسعہ اجتماعی، تفاہمنامہ همکاری مشترکی بین سازمان شہرداری ہا و دھیاری ہا کشور و سازمان بھیستی کشور (متولی برنامہ ہا توابخشی در جمهوری اسلامی ایران) منعقد گردید.

فراہم نمودن زمینہ حضور و فعالیت معلولین در جامعہ و پیوستن آن ہا بہ زندگی اجتماعی، بھرہمندی از حقوق شہروندی یکسان، آموزش افراد معلول، خانوادہ و جامعہ، رفع نگرش ہاں منفی در خصوص معلولیت و فراہم نمودن فرصت و زمینہ اشتغال معلولین و نقش آفرینی آنہا در حیات اجتماعی از جملہ مهم ترین اهداف تفاہم نامہ مذکور محسوب می شوند.

بے موجب این تفاہمنامہ دھیار بہ عنوان دبیر شورای توابخشی محلی در روستا بودہ و این شورا وظایف متعددی در زمینہ برنامہ ریزی، هماهنگی و همکاری جہت ارائے خدمات شش کانہ توابخشی مبتنی بر جامعہ (آموزش در خانوادہ، آموزش خارج از خانوادہ، ارجاع، تحويل وسائل کمک توابخشی، کاریابی و اشتغال، حمایت ہاں اجتماعی)، جلب مشارکت ہاں جامعہ محلی، مناسب سازی اماکن و معابر عمومی روستا جہت تسهیل تردد معلولین، همکاری جہت آگاہ سازی و تغییر نگرش جامعہ محلی نسبت بہ پدیدہ معلولیت و استفادہ از مشارکت مردم بہ منظور ارتقاء خدمات توابخشی مبتنی بر جامعہ در روستا مربوطہ را عہدہدار می باشد.

سازمان بھیستی کشور نیز بے موجب این تفاہم نامہ ارایہ آموزش ہا و پشتیبانی فنی لازم جہت اجرایی شدن مفاد تفاہمنامہ را عہدہدار گردیده است.

دستورالعمل اجرایی این تفاہم نامہ و آئین نامہ اجرایی شورای توابخشی مبتنی بر جامعہ در کشور نیز توسط کارگروہی متشکل از کارشناسان منتخب آن سازمان ہا تھیہ و پس از تایید سازمان بھیستی کشور و سازمان شہرداری ہا و دھیاری ہا کشور جہت اجرا، توسط سازمان ہا مذکور بہ استان ہا کشور ابلاغ خواهد شد.

تربیت بدنی شهرستان فراهم آوریم.

همچنین در زمینه اقدامات فرهنگی نیز با ارائه درخواست کتبی دهیاری از جهاد کشاورزی شهرستان در مورد لزوم اجرای چندین دوره آموزشی مورد نیاز روستاییان و پیگیری مکرر آن، جهاد کشاورزی با همکاری دهیاری موفق شدند اولین دوره کلاس آموزشی پرورش قارچ را با شرکت بیش از ۸۰ نفر از اهالی روستا اجرا کنند که خوشبختانه زمینه اشتغال چندین نفر در زمینه پرورش و تولید قارچ صدفی در روستا به وجود آمد. لازم به ذکر است در آینده نزدیک دوره‌های آموزشی دیگری نیز از طرف جهاد کشاورزی با همکاری دهیاری برگزار خواهد شد.

از دیگر اقدامات دهیاری، همکاری مؤثر با ادارات در زمینه ارائه خدمات به روستاییان است. محمودی ضمن تأکید بر این مطلب اضافه کرد: «با توجه به عبور مسیل از وسط روستا و مشخص نبودن حیرم آن، دهیاری با درخواست کتبی از جهاد کشاورزی خواسته است که دیوار ساحلی به طول دویست متر از دو طرف مسیل احداث کند؛ تا هم اهالی منطقه را از مشکلات آلودگی نجات دهد و هم از خطرها و بلایای طبیعی مصون بمانند. این طرح به وسیله اداره مذکور و با همکاری دهیاری اجرا خواهد شد.»

وی ساماندهی حمل و نقل روستا را از دیگر فعالیت‌های این دهیاری برشمرد و گفت: «در امر ساماندهی حمل و نقل روستا، دهیاری توانسته است با همکاری بخشداری، پروانه کسب برای ایجاد تاکسی تلفنی صادر کند. هم اکنون تاکسی تلفنی به صورت شبانه‌روزی به اهالی خدمات ارائه می‌کند و موجب رفاه اهالی شده است.» گفتنی است، این دهیاری با همکاری اداره ثبت اسناد و املاک اقدام به استخراج میزان عرصه و عیان و کروکی اینده‌های داخل روستا کرده است. با استفاده از آنها دهیاری اقدام به تشکیل پرونده برای تمام اینده‌های داخل روستا به منظور دریافت عوارض و سایر موارد کرده است.

احیای بیش از هزار هکتار اراضی کشاورزی در روستای سه پله

در بازگشایی راه روستایی به وسیله دهیاری و ساکنان روستای سه پله، بیش از هزار هکتار از اراضی کشاورزی احیا شد.

محمد علی دادی دهیار روستای سه پله از توابع بخش سراباغ شهرستان آبدانان استان ایلام با اعلام این مطلب افزود: «فاصله روستا با این اراضی در حدود ۱۷ کیلومتر راه صعب العبور است. جهاد سازندگی در سال ۱۳۶۲ اقدام به ایجاد یک راه منتهی به زمین‌های کشاورزی به طول ۱۵ کیلومتر کرد که با توجه به عدم دقت در ساخت این راه و سیل‌های مکرر در سالیان اخیر، چیز نیادی از این جاده باقی نمانده بود و سال‌ها بود که بخش عظیمی از اراضی این روستا به علت نبود راه و عدم امکان حمل و نقل ماشین‌آلات و ادوات کشاورزی، بایر و بدون استفاده مانده بود.» دهیار روستای سه پله خاطر نشان کرد: «پس از تشکیل دهیاری، مکاتباتی با سازمان‌های متولی برای بازسازی جاده صورت پذیرفت اما سازمان‌های ذی‌ربط آغاز عملیات راهسازی را منوط به تأمین ۷۰ درصد هزینه، به وسیله اهالی روستا دانستند.»

علی دادی اضافه کرد: «با توجه به محرومیت شدید این روستا و عدم تمكن مالی برای پرداخت هزینه‌های پروژه از سوی ۲۰۰ خانوار این روستا، دهیاری تصمیم گرفت برای حل معضل رأساً اقدام کند.» علی دادی اظهار داشت: «با توجه به سکونت چهار قوم مختلف در روستا دهیاری با تدوین برنامه‌ای، در هر روز ۵ نفر از هر قوم را برای انجام کارهای عملیاتی این راه به کار می‌گرفت و روزانه ۲۰ نفر از ساکنان روستا به صورت دوره‌ای اقدامات عملی را برای بازگشایی این مسیر انجام می‌دادند. با توجه به تلاش مداوم اهالی روستا و مدیریت دهیاری، ۲ کیلومتر انتهایی مسیر که اصلاً جاده‌ای نداشت بازسازی شد و هم اکنون مورد استفاده قرار دارد.» علی دادی همچنین اضافه کرد: «در زمان حاضر خرمن کوب و تراکتور می‌تواند به اراضی برود و کشاورزی در این بخش از زمین‌های روستا به صورت دیم احیا شود.» دهیار روستای سه پله در پایان با گله از نبود متولی برای راههای اراضی کشاورزی از دولت خواست توجه بیشتری به مناطق محروم داشته باشد. وی گفت: «اگر به این مسئله توجه کافی شود، اراضی کشاورزی این منطقه، با توجه به عبور رود دُرَح از کنار آنها می‌تواند بستر مناسبی برای کشت آبی و رونق اقتصادی روستا گردد.»

سه ابلاغیه رئیس جمهور برای کمک به وضعیت روستاییان کشور

رئیس جمهور سه قانون مصوب مجلس شورای اسلامی را که براساس آنها زمینه ساماندهی مبادلات مرزی روستاییان و مردم مناطق مرزی و حمایت از صنایع روستایی فراهم می‌گردد، برای اجرا ابلاغ کرد.
 محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهور، در ابلاغیه شماره ۴۴۲۶۶ خود به محمد رضا اسکندری وزیر جهاد کشاورزی،

قانون حمایت از ایجاد نواحی صنعتی روستایی را ابلاغ کرده است.

براساس ماده واحد این قانون که ششم مهرماه در مجلس شورای اسلامی تصویب شده و بیست مهرماه به تأیید شورای نگهبان رسیده است، کلیه نواحی صنعتی روستایی که وزارت جهاد کشاورزی ایجاد کرده است مشمول امتیازات تأسیس شرکت شهرک‌های صنعتی ایران و مقررات مربوط به شهرک‌های صنعتی می‌شوند.

رئیس جمهور همچنین در ابلاغیه شماره ۴۴۲۶۷، قانون دسترسی آزاد به شبکه حمل و نقل ریلی را برای اجرا به محمد رحمتی وزیر راه و ترابری ابلاغ کرد.

براساس این قانون به شرکت‌های حمل و نقل ریلی خصوصی و تعاونی و شرکت‌ها و مؤسسات معابر اجازه داده می‌شود ضمن رعایت قانون و مقررات و ضوابط مرتبط، از شبکه حمل و نقل ریلی استفاده کنند. بدیهی است قانون مذکور گام مهمی در جهت تسهیل انتقال محصولات روستایی به سایر نقاط کشور به شمار می‌آید.

سومین قانون ابلاغیه رئیس جمهور، قانون ساماندهی مبادلات مرزی است.

براساس این قانون، برای کمک به میثالت مردم مناطق مرزنشین و ساماندهی مبادلات مرزی تمهیدات جدیدی اتخاذ خواهد شد. براین اساس ساکنان مناطق مرزی برای مصارف معيشتی و نیازهای خود مشمول تخفیف ۱۰۰ درصدی حقوق ورودی برای ارزاق عمومی خود و برای کالاهای غیرخوارکی تا پنجاه درصد مناسب با محرومیت منطقه هستند.

محمود احمدی‌نژاد این قانون را در ابلاغیه شماره ۴۴۲۴۷ به وزارت بازرگانی ابلاغ کرده است.

دهیاری روستای زرج آباد، تلاشگر و مبتکر

دهیاری روستای زرج آباد از توابع بخش فیروز شهرستان کوثر واقع در استان اردبیل تاکنون اقدامات مثبتی را در کارنامه خود ثبت کرده است.

این روستا که بزرگترین روستای بخش فیروز و شهرستان کوثر به شمار می‌آید، مرکز دهستان است، تعداد ۱۴ روستای تابعه دارد و در کنار راه اصلی در دست احداث کوثر - میانه واقع شده که فاصله روستا تا راه اصلی ۱۷۰۰ متر است. درآمد و شغل اصلی روستاییان باغداری و دامداری است.

آیت محمودی دهیار روستای زرج آباد، پس از گذشت یک سال از تأسیس دهیاری، بهبود وضعیت روستا را یکی از مهمترین اقدامات دهیاری عنوان کرد. وی در این زمینه اظهار داشت: «این دهیاری در سال ۸۳ با استفاده از خودیاری و مشارکت روستاییان اقدام به انتخاب یک نفر به عنوان پاکبان کرد که وظیفه اش جمع آوری بهداشتی پسماند به وسیله گاری است، در ضمن حق الزحمه آن از طریق خودیاری مردم تأمین می‌شود. همچنین دهیاری در حال انعقاد قراردادی به منظور جمع آوری و حمل بهداشتی و بازیافت پسماندهای روستا است».

محمودی اقدام دیگر دهیار را احداث غسالخانه روستا بر شمرد و افزود: «با توجه به اهمیت ساماندهی گورستان و بهداشتی کردن غسالخانه، دهیاری در سال ۸۳ توانست با جمع آوری بیش از سه میلیون تومان به صورت خودیاری از اهالی و تشویق آنها به مشارکت عمومی در احداث غسالخانه، کمکهای مالی و انسانی (بنایی، کارگری) گسترش داده را برای ساخت غسالخانه جذب کند. هم‌اکنون کار ساخت غسالخانه رو به اتمام است و به زودی بهره‌برداری خواهد شد».

دهیاری زرج آباد در زمینه فعالیت‌های فرهنگی و ورزشی نیز اقدامات موثری را به انجام رسانده است. این دهیاری به منظور ساماندهی ورزش روستا یکی از ورزشکاران را به عنوان رابط بین دهیاری و اداره تربیت بدنی شهرستان معرفی کرده است تا امکانات ورزشی به نحو احسن در اختیار جوانان علاقه‌مند قرار گیرد و زمینه اجرای جام دهیاری‌ها در روستا فراهم شود. در این زمینه توانستیم مسئله بیمه بازیکنان و وسایل ورزشی مورد نیاز آنان را از طریق اداره

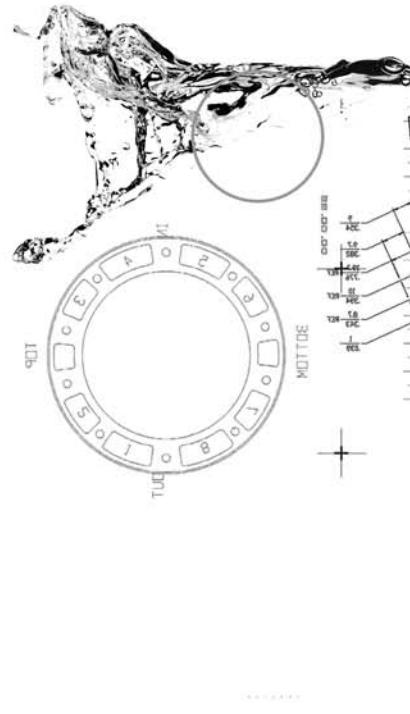

آمار

■ طول راههای روستایی

وزیر کشور خواستار واگذاری پروژه های عمرانی از نواحی روستایی به دهیاری ها شد

وزیر کشور با ارسال نامه‌ای، از استانداران خواست نسبت به واگذاری پروژه‌های عمرانی دستگاه‌های اجرایی در نواحی روستایی به دهیاری‌ها در چارچوب مقررات و آیین‌نامه‌های ابلاغی اقدام کنند.

در نامه مصطفی پورمحمدی آمده است: «پی‌ریزی و اصلاح زیرساخت‌های نرم‌افزاری این حوزه اعم از قوانین، آیین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها، شیوه‌نامه‌ها و نظایر اینها و نیز هدایت روند توسعه زیرساخت‌های سخت‌افزاری با توجه به تعدد و پراکندگی گسترده، تعدد و تنوع وظایف و نیز نو بودن تجربه ایجاد و هدایت چنین نهادی مستلزم توجه جدی تمامی معاونان و مدیران کل استانداری واحدهای تابع، به امور دهیاری‌ها و اهتمام در رفع مشکلات پیش روی آنهاست.»

در این نامه تصریح شده است: «تشکیل نشتست‌های مشورتی در سطح مختلف مدیران استانداری، فرمانداران، بخشداران و دهیاران منتخب موضوع ابلاغیه‌های شماره ۲۶۵۴۶ مورخ ۸۲/۸/۲۷ و شماره ۲۵۶۲۶ مورخ ۸۳/۷/۲۷ علاوه بر انتقال مسائل و مشکلات مبتلا به دهیاری‌ها و بخش‌های صنیع و ستاری، باعث غنای تصمیمات اتخاذ شده، تقویت روحیه همکاری و احساس مشارکت بیشتر آنها در امور می‌گردد. لذا ضروری است واحدهای تابع ضمن نظارت مستمر بر امور دهیاری‌ها، انجام هماهنگی‌های لازم برای برگزاری جدی و منظم نشتست‌های مشورتی صدرالذکر را در قالب بخششانه‌های ابلاغی مدنظر قرار دهند.»

پورمحمدی در نامه خود تأکید کرده است: «با عنایت به اینکه فرمانداران به عنوان نمایندگان عالی دولت در شهرستان‌ها، مسئولیت نظارت بر اجرای برنامه‌های عمرانی، ایجاد بستر همکاری و هماهنگی بین فعالیت‌های دستگاه‌های دولتی، سازمان‌های محلی و نهادهای انقلاب اسلامی در چارچوب قوانین و مقررات مرتبط را بر عهده دارند، ضروری است ضمن نظارت مستمر بر امور دهیاری‌ها، نسبت به جلب همکاری ادارات، نهادها و سازمان‌ها در سطح شهرستان با دهیاری‌ها، به برگزاری نشتست‌های مشترک و سایر اقدامات مورد نیاز اقدام کنند.»

لازم به ذکر است پورمحمدی در نامه خود اظهار داشت: «مطابق بند ۹ ماده ۳۱ قانون اصلاح تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۸۲، دهیاری‌ها می‌توانند با تأیید کمیته برنامه‌ریزی شهرستان نسبت به اجرای طرح‌های عمرانی و خدماتی در محدوده روستا اقدام کنند. براین اساس دهیاری‌ها می‌توانند اعتبارات فصل عمران روستایی استان‌ها اقدام کنند.»

لذا ضروری است با اتخاذ تدبیر مقتضی و دستور انجام هماهنگی‌های لازم در سطح استان، نسبت به واگذاری پروژه‌های عمرانی دستگاه‌های اجرایی در نواحی روستایی به دهیاری‌ها، در چارچوب مقررات و آیین‌نامه‌های ابلاغی اقدام مقتضی به عمل آید.»

مربع و راه شوسه ۴۷۰۲۵ کیلومتر مربع است.

استان قم با ۹۰۱ کیلومتر مربع دارای کمترین میزان راه روستایی (آسفالت و شوسه) است. طول راههای آسفالت این استان ۵۱۰ کیلومتر مربع و طول راههای شوسه ۳۹۱ کیلومتر مربع است. استان‌های لرستان، کرمانشاه، کرمان، آذربایجان غربی و آذربایجان شرقی نیز با طول راههای بیش از ۴ هزار کیلومتر مربع رقم بالایی را به خود اختصاص داده‌اند. براساس اطلاعات موجود در سالنامه آماری حمل و نقل جاده‌ای^(۱) طول راههای تحت حوزه استحفاظی وزارت راه و ترابری (منهای راههای روستایی) ۸۸۶۸۵/۱۲ کیلومتر است. در این سالنامه اطلاعات تفکیک شده درخصوص راههای روستایی وجود ندارد.

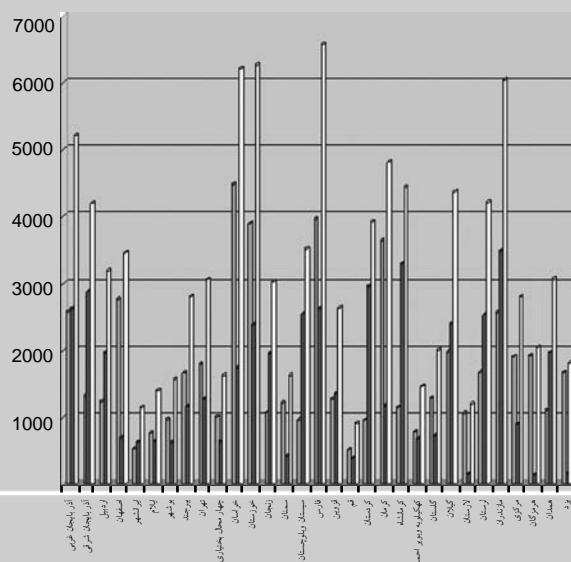
مقایسه این آمار با طول راههای شهری کشور می‌تواند مشخص کند که وضعیت روستاهای از نظر میزان دسترسی به راههای ارتباطی به چه شکل است. مقوله راه روستایی موضوع مهم و پراهمیتی است که توجه تمامی مسئولان را به خود می‌طلبد. توسعه راههای ارتباطی بین روستایی و شهری - روستایی می‌تواند زمینه‌ساز تعامل همه جانبه سکونتگاهها باشد و شکاف ناشی از عدم ارتباط بین سکونتگاهی را کمتر کند.

جدول شماره (۱) طول راههای روستایی کشور به تفکیک آسفالت و شوسه تا پایان سال ۱۲۸۴

ردیف	استان	طول راههای تا پایان ۸۳ (کیلومتر متر)	آسفالت	شوسه	جمع
۱	آذربایجان شرقی	۲۳۶	۲۳۶	۸۳	۵۲۸
۲	آذربایجان غربی	۲۸۲	۲۸۲	۳۲	۴۱۴
۳	ارزنجان	۱۶۰	۱۶۰	۳۶	۲۱۶
۴	اصفهان	۷۵۸	۷۵۸	۲۶۵	۲۶۵
۵	ایرانشهر	۵۳	۵۳	۱۱۷	۱۱۷
۶	بلام	۷۳	۷۳	۱۴	۱۴
۷	بوشهر	۹۶۲	۹۶۲	۱۰۷	۱۰۷
۸	بیرجند	۱۶۸	۱۶۸	۲۸۱	۲۸۱
۹	تهوان	۱۷۶	۱۷۶	۳۰	۳۰
۱۰	چهارمحال و بختیاری	۴۹۹	۴۹۹	۶۲۶	۶۲۶
۱۱	خراسان	۴۴۰	۴۴۰	۱۲۱	۱۲۱
۱۲	خوزستان	۲۸۶۰	۲۸۶۰	۲۲۷	۲۲۷
۱۳	زنجان	۱۰۷	۱۰۷	۲۰۶	۲۰۶
۱۴	سیستان	۱۲۳	۱۲۳	۴۷	۱۲۹
۱۵	سیستان و بلوچستان	۹۰۹	۹۰۹	۲۰۸	۲۰۸
۱۶	فارس	۳۹۰	۳۹۰	۲۲۱	۲۲۱
۱۷	قزوین	۱۲۷	۱۲۷	۱۲۶	۱۲۶
۱۸	قم	۵۱۰	۵۱۰	۹۰۱	۹۰۱
۱۹	گرگستان	۵۰۴	۵۰۴	۲۹۰	۲۹۰
۲۰	گرگان	۳۲۶۲	۳۲۶۲	۱۱۷۷	۱۱۷۷
۲۱	گرمانشاه	۱۱۸	۱۱۸	۳۴۵	۳۴۵
۲۲	گیلان و بویراحمد	۷۷۶	۷۷۶	۱۴۶۱	۱۴۶۱
۲۳	گلستان	۱۲۶۲	۱۲۶۲	۲۰۳	۲۰۳
۲۴	گیلان	۱۹۹	۱۹۹	۴۷۰	۴۷۰
۲۵	گلستان	۱۰۸	۱۰۸	۱۱۷	۱۱۷
۲۶	ارستان	۱۷۵	۱۷۵	۲۸۰	۲۸۰
۲۷	مازندران	۲۵۶	۲۵۶	۲۹۱	۲۹۱
۲۸	مریکان	۱۹۶	۱۹۶	۲۸۳	۲۸۳
۲۹	هرمزگان	۱۹۶	۱۹۶	۲۰۶	۲۰۶
۳۰	همدان	۱۱۷	۱۱۷	۱۷۷	۱۷۷
۳۱	پرند	۱۶۷	۱۶۷	۱۸۱۷	۱۸۱۷
۳۲	جهنم	۱۷۶	۱۷۶	۱۰۰۸۸	۱۰۰۸۸
۳۳	جمع کل	۵۳۶۴	۵۳۶۴	۴۷۰۲۵	۴۷۰۲۵

نمودار شماره (۱) طول راههای روستایی کشور به تفکیک آسفالت و شوسه تا پایان سال ۱۲۸۲

- پانوشت:
۱- سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای،
سالنامه حمل و نقل جاده‌ای ۱۲۸۳

طول راه‌های روستایی

مرتضی نعمتی

حمل و نقل روستایی از جمله موضوعات بکری است که سخن گفتن درخصوص آن سهل و ممتنع است. سهل است به دلیل سادگی سلسله مراتب ارتباطات روستایی و ممتنع است به خاطر فقدان اطلاعات و آمار دقیق در این خصوص. اصولاً دستیابی به آمار و اطلاعات ترد و حمل و نقل، اساس و پایه مطالعات برنامه‌ریزی و طراحی جاده‌ها به شمار می‌آید. مراجعت به مرکز آمار ایران برای دست یافتن به اطلاعاتی جامع و دقیق در زمینه راه‌های روستایی بی‌نتیجه بود. ناکریز به یک صفحه آمار رقومی که از وزارت راه و ترابری به دست آمد اکتفا شد و صفحه آمار این شماره ماهنامه براساس همین اطلاعات سریسته، بسته شد.

در بیان اهمیت توجه به موضوع حمل و نقل روستایی کافی است یادآوری گردد که در کشور ما بیش از ۶۵ هزار نقطه روستایی وجود دارد که پراکندگی آنها در سطح کشور وضعیت آشفته و نامنظم را سبب شده است. در برنامه‌ریزی روستایی تأکید بر آن است که امکانات به گونه‌ای توزیع شود که بیشترین جمعیت را پوشش دهد، اما باید توجه داشت که یکی از عوامل اصلی کاهش جمعیت و تخلیه روستاهای از نواحی جغرافیایی آنها و فقدان راه‌های ارتباطی مناسب است. بنابراین حمل و نقل روستایی بر عکس سایر مقوله‌های توسعه و مدیریت روستایی نگاه متفاوتی را طلب می‌کند. به عبارتی صرف داشتن جمعیت زیاد دلیل قانع کننده‌ای برای اختصاص سهم بیشتری از امکانات و خدمات ارتباطی و راه‌های دسترسی به روستاهای بزرگ نیست. زیرا ایجاد و راه‌اندازی مسیرهای ارتباطی به روستاهای کوچک و دورافتاده موجب رونق این روستاهای می‌شود و مانع از تخلیه جمعیت آنها می‌گردد. بی‌شک بهبود وضعیت ارتباطی و راه‌های دسترسی خود موجب رونق این گونه روستاهای خواهد شد. طبق تعریف «راه روستایی» به راهی اطلاق می‌شود که ارتباط مراکز تولید روستایی را با یکدیگر و اتصال آنها را به راه‌های فرعی و اصلی کشور برقرار سازد. متأسفانه اکثر اطلاعات موجود در خصوص حمل و نقل و راه‌های ارتباطی کلی است و آمار تدقیک شده شهر و روستا به ندرت وجود دارد.

جدول شماره (۱) طول راه‌های روستایی کشور را تا پایان سال ۱۳۸۲ نشان می‌دهد. این جدول براساس تقسیم‌بندی خاص وزارت راه و ترابری تنظیم شده و در برخی موارد به صورت استانی نیست. از آنجا که این آمار براساس عملکرد سال ۸۳ تهیه شده، آمار استان خراسان براساس دو بخش خراسان و بیرون از آنها شده است. استان فارس نیز در دو بخش لارستان و فارس دیده شده است. بر اساس این آمار طول راه‌های روستایی در استان‌های پنهانی نظر خراسان و خوزستان بیشتر است (بیش از ۶ هزار کیلومتر مربع). در برخی استان‌های کم وسعت‌تر مازندران نیز طول راه‌های روستایی بیش از ۶ هزار کیلومتر مربع است که این امر می‌تواند ناشی از تراکم بالای نقاط روستایی در این استان باشد.

استان خراسان با ۴۴۸۰ کیلومتر مربع راه آسفالت دارای بیشترین میزان راه روستایی آسفالت است. اما در خصوص راه‌های شوسه وضع به گونه‌ای دیگر است. مازندران با ۳۳۷۶ کیلومتر مربع و کرمانشاه با ۳۲۹۶ کیلومتر مربع دارای بیشترین میزان راه شوسه است.

جمع کل راه‌های روستایی کشور ۱۰۰۵۸۸ کیلومتر مربع است که از این میان سهم راه‌های آسفالت ۵۳۵۶۴ کیلومتر

درآمدی بر جایگاه مطالعات عوامل طبیعی در برنامه‌ریزی روستایی

نام کتاب: درآمدی بر جایگاه مطالعات عوامل طبیعی در برنامه‌ریزی روستایی

مؤلف: محمد رضا اصغری مقدم

ناشر: انتشارات سرا

چاپ اول: ۱۳۸۴

شمارگان: ۱۲۰۰ نسخه در ۱۶۶ صفحه

قیمت: ۱۱۰ تومان

روستا و طبیعت دو عنصر جدایی‌ناپذیر و مرتبط با یکدیگرند و همواره نام روستا یادآور طبیعت و جلوه‌های آن بوده است. از طرف دیگر، کشور ما دارای تنوع جغرافیایی بسیاری است و در گوشه و کنار این سرزمین، روستاهایی با آب و هوا و شرایط طبیعی گوناگون وجود دارد. با توجه به این شرایط، برنامه‌ریزان روستایی باید از وجود شرایط مختلف در هر منطقه و تأثیرات متقابل آنها بر هم آگاه باشند و تأثیر آنها را بر مراکز جمعیتی و فعالیت‌های انسانی مورد توجه قرار دهند.

کتاب «درآمدی بر جایگاه مطالعات عوامل طبیعی در برنامه‌ریزی روستایی» نوشتۀ محمد رضا اصغری مقدم عضو هیئت علمی دانشکده جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، از جمله جدیدترین کتاب‌هایی است که به نقش عوامل طبیعی در برنامه‌ریزی روستایی پرداخته و آنها را بررسی کرده است. این کتاب، کتابی درسی محسوب می‌شود - در ۷ فصل و یک مقدمه نگاشته شده و در پنج فصل اول کتاب، تأثیر عوامل مختلف طبیعی بر شکل‌گیری روستاهای مورد توجه قرار گرفته است.

در فصل اول تأثیر شرایط زمین‌شناسی از جمله سنگ بستر و سن آن بررسی شده است. در این فصل بر این نکته تأکید شده است که گرچه فعالیت‌های روستاییان از دیدگاه‌های مختلف با شرایط زمین‌شناسی پیوند دارد ولی شکل‌گیری روستاهای کمتر در رابطه مستقیم و آگاهانه با جنس و ساختمان زمین‌شناسی صورت می‌گیرد و بیشتر این رابطه را باید از دیدگاه هیدرولوژیکی و ژئومورفولوژیکی در نظر گرفت.

فصل دوم به تأثیر شرایط آب و هوا بر پرداخته و عواملی همچون دما، بارش، باد، رطوبت‌ها، تبخیر، تعرق و یخbandان را بررسی کرده است. همچنین در پایان فصل شاخص‌های اقلیمی موثر بر آسایش محاسبه شده و شرایط مطلوب آب و هوا برای سکونت تشریح گردیده است. تأثیر شرایط هیدرولوژیکی بر شکل‌گیری روستاهای در فصل سوم کتاب بیان گردیده است. در ابتدای فصل پس از تعریف هیدرولوژیکی به این مطلب اشاره شده است که در برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، آب نقش بسیار مهم و حساسی دارد به طوری که لازمه هر برنامه‌ریزی توسعه وجود آب و بهره‌برداری از منابع آن است. در ادامه، پراکنش جغرافیایی منابع آب، نقش منابع آب در ایجاد مراکز جمعیتی و آشنایی با رفتار آب در حوضه‌های آبخیز بررسی شده و در پایان نیز چگونگی بهره‌برداری از منابع آب اعم از سطحی و زیرزمینی شرح داده شده است.

فصل چهارم به تأثیر عنصر مه خاک و همچنین پوشش گاهی بر شکل‌گیری روستاهای اختصاص دارد. در ابتدای فصل در اهمیت این عنصر آمده است که «خاک مناسب برای فعالیت‌های کشاورزی به همراه آب کافی، شرایط بسیار مناسبی را برای ایجاد و استثمار حیات روستاهای فراهم می‌آورد و به همین دلیل می‌توان خاک را از جمله عوامل موثر در ایجاد روستاهای و ادامه بقای آنها دانست.»

فصل پنجم کتاب تأثیر منظرهای ژئومورفولوژی بر شکل‌گیری روستاهای روزی توسعه دارد. در این فصل، سه کاربرد مهم برای مطالعات ژئومورفولوژی در برنامه‌ریزی توسعه روستایی ذکر شده است که عبارت‌اند از: اول: مکان‌یابی توسعه بافت مسکونی روستا؛ دوم: مکان‌یابی برای توسعه فعالیت‌های غیرکشاورزی؛ و سوم: مکان‌یابی برای توسعه فعالیت‌های کشاورزی. در ادامه فصل نیز واحدهای مختلف مربوط با شکل‌زنی از جمله کوهستان و دره‌ها، دامنه‌ها و کوهپایه‌ها و دشت‌ها و جلکه‌ها بررسی شده است.

فصل ششم کتاب آسیب‌پذیری روستاهای در مقابل بحران‌های طبیعی و راهکارهای مقابله با آنها را بررسی کرده است. در این فصل به آسیب‌پذیری روستاهای در مقابل زمین‌لرزه، حرکات دامنه‌ای، سیل، توفان، کم‌آبی و خشکسالی پرداخته شده و درهای راهکارهایی برای مقابله با این بلاای ارائه گردیده است.

فصل هفتم و پایانی کتاب نیز در مورد رابطه وضعیت سکونتگاه‌های روستایی با شرایط محیطی است که می‌توان آن را بخش نتیجه‌گیری کتاب نامید. در این فصل آمده است که شرایط محیطی و به ویژه طبیعی بر کلیه شئون، آداب و رسوم، فرهنگ و معماری مراکز جمعیتی تأثیر مستقیم و غیرمستقیم می‌گذارد و هرچه واحدهای جمعیتی کوچک‌تر باشد، تأثیرپذیری آنها از محیط طبیعی بیشتر می‌شود. در پایان نیز توصیه شده است که سازمان‌های ذی‌ربط باید نسبت به تدوین الکوهای ساخت‌وسازی که شرایط محیطی به ویژه اقلیمی روستاهای در آنها رعایت شده باشد، اقدام

نایه نشن

■ درآمدی بر جایگاه مطالعات عوامل طبیعی در
برنامه‌ریزی روستایی

■ نشریه جهاد روستا

کنند و مسئولان اجرایی روزتاها نیز باید موظف به نظارت بر حسن اجرای این الگوها باشند. در پایان کتاب، متابع مورد استفاده در کتاب فهرست شده و درج گردیده است. با توجه به اینکه کتاب حاضر، به عنوان کتابی علمی و درسی منتشر شده است، وجود نمایه‌ای از فهرست نامها و مکان‌های به کار گرفته شده در کتاب می‌توانست استفاده از آن را برای پژوهشگران آسان‌تر کند. همچنین متن کتاب از لحاظ دستوری و ادبی چنان‌پاکیزه و آراسته نیست که به نظر می‌رسد نیاز به ویرایش ادبی و بازنخوانی مجدد دارد. با این همه مطالعه این کتاب برای دانشجویان و برنامه‌بریزان روستاوی و همچنین دست اندکاران اجرایی از جمله دهیاران می‌تواند مناسب و مفید باشد.

نشریه جهاد روستا

نام نشریه: جهاد روستا

صاحب امتیاز: معاونت ترویج و نظام بهره‌برداری و زارت جهاد کشاورزی

مدیرمسئول: دکتر محمد حسین عمامی

سردبیر: حبیب... افزونی

قیمت: ۱۰۰ تومان (برای روستاویان ۵۰ تومان)

نشریه جهاد روستا، نشریه‌ای عمومی و ترویجی در مورد مسائل روستاوی است که با سابقه انتشار ۲۵ سال، از جمله نشریات با سابقه در زمینه مسائل روستاوی به شمار می‌آید. این نشریه ماهانه ویژه دختران و زنان روستاوی منتشر می‌گردد. با توجه به اهمیت آگاهسازی و آمورش زنان روستاوی و عشاير که نقش بسزایی در توسعه روزتاها بر عهده دارند، انتشار چنین نشریه‌ای می‌تواند گامی موثر در راستای تحقق توسعه و پیشرفت نیروی انسانی در سطح روزتاوی کشور به حساب آید.

آخرین شماره این نشریه یعنی شماره ۴۴۵ در تیر و مرداد سال ۸۴ و در ۴۸ صفحه منتشر شده و از بخش‌های آموزش و ترویج، تشكل‌ها، بهداشت و سلامتی، طرح‌های موفق، فرهنگ و هنر و داشت و زندگی تشکیل شده است. در سرمقاله شماره آخر این مجله، صنعت آبزی پروری به عنوان زمینه‌ای مناسب برای اشتغال زنان روستاوی معرفی شده است که علاوه بر ایجاد درآمد مناسب برای روستاویان، می‌تواند محلی برای بروز استعدادها و توانمندی‌های زنان روستاوی به شمار آید. در بخش آموزش نیز مطلبی در زمینه بهداشت شیر و فرآورده‌های لبنی درج شده است. از جمله بخش‌های جالب این نشریه بخش فرهنگ و هنر است که در آن داستان‌ها و قطعات ادبی زیبا و همچنین معرفی کتاب‌های مفید و کاربردی به چاپ رسیده است. در برخی از شماره‌های نشریه جهاد روستا نیز اخباری از فعالیت‌های زنان روستاوی در سراسر کشور درج می‌گردد.

با توجه به مطالب مفید و آموزنده این نشریه و اختصاص آن به قشر تأثیرگذار جامعه روستاوی یعنی زنان، مطالعه این نشریه به کلیه علاقه‌مندان به ویژه زنان و دختران روستاوی و عشاير توصیه می‌شود.

